

KOKOROTUKI

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO



MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

**LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA**



ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4263, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
 Pielisensuun Auto (013) 254 4155, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
 (013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
 334 8734, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
 0182, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax

(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 261 4124, fax (017) 262
 4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5735, fax (03) 254 5739

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi-nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Toimitus
Graafinen toteutus
Toimitus

Päätoimittaja
everstiluutnantti
Kari Jylhä
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyyssönen
Puh (013) 181 3215
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr

Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaus 17 euroa
ISSN 0789-1474

SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Lääkärin palsta	9
Pakina	11
Prikaatissa tapahtuu	12
Korven kätköistä	22
Kiltapalsta	28
Urheilu ja tekniikka	36
Kummikuntapalsta	42
Sotilaskotipalsta	43
Varusmiespalsta	44
AUK:n kurssijulkaisu	45

Myös Teidän tukenanne



**KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ**

puh. 122 155

Kalevala Koru

**ROHKEA
PERINTEINEN
AITO**

Prisman Kultra

Kauppakeskus Prisma, Joensuu, Puh. 127 820



Palvelemme
ma-pe 10-19, la 10-16


**MEILTÄ SAAT
BONUSTA**



Kuva Karjalaisen kuva-arkisto

Sotilasurani merkittävin tapahtuma ajoittuu reilun kymmenen vuoden päähän. Tuolloin Tilkan "kallonkutistajien" päällikkölääkäri totesi elimistöni vaurioituneen siten, että normaalitilaan paluu on epätodennäköistä. Ensimmäinen pääkirjoitusversio käsitteli tapahtumia, joiden myötä ko. diagnoosiin päädyttiin ja elämään diagnoosin jälkeen. Tarina olisi varmasti ollut ainakin yhtä opettavainen kuin muoin aiheesta luennoineen, viiden minuutin jälkeen koomikoksi paljastuneen konsultin esitys karsami viiden auditoriossa. Tapahtumaketjuun liittyi onneksi myös yleviä hetkiä.

Kun oman ja perheen elämän keskipisteeksi muodostuu riittävän yöunen tavoittelu, menettävät muut tavoitteet, kuten virkauralla eteneminen ja heraldisen pinta-alan lisääntyminen, merkityksensä. Samoin oma ja perheen tulos/panosuunnittelu saa uusia vivahteita näissä tulos/panos-ajatteluun siirtyneissä laitoksissa. Näitä tosiasioita on organisaation ollut vaikea ymmärtää ylimpien edusmiestemme ministerien asettamista suuntaviivoista huolimatta.

Muutamissa asiani käsittelyn vaiheissa jouduin kysymään itseltäni mm.: Miksi olen suomalainen sotilas? Miten syvästi voidaan loukata arvoja, joita olen pitänyt ihanteinani siitä alkaen, kun setäni, kuusi vuotta Fokkereita, Fiatteja ja Morenoita pääpiirteisellä Vesivehmaan ja Hirvaksen rajoittamalla Euroopan kolkalla korjannut lentokonemekaanikko, luki minulle iltasatuna Jorma Sarvannon kirjaa "Hävittäjälentäjänä Karjalan taivaalla"? Tärkein vastaus kirkastui minulle ollessani lääkärin ohjeiden mukaisesti harrastamassa suunnistusta. Olin rakentamassa rasteja edessä olleisiin suunnistuksen pohjoismaisiin mestaruuskilpailuihin. Pidän taukoa kylmänä ja sateisena

toukokuun aamuna Ukko-Kolin huipulla ihaillen Pielisen sumun sekaista maisemaa. Olin aamulla ennen lähtöä saanut ilmoituksen uudesta palveluspaikastani Joensuun Sotilaspiirin Esikunnassa. Saatoin todeta olevani vapaa suomalainen mies(sotilas??), en pelkkä pelinappula. Ihminen, jolla on vaihtoehtoja ja joiden välillä hän voi tehdä valintoja. Ihminen, jonka työpanosta ja näkemyksiä edes jokin yhteiskunnan osa arvostaa. Kiitos Esa ja Jouko.

Tämän Aatamin ajoista lähtevän johdannon jälkeen päästään viimeisten työpäivien ongelmiin. Me täällä Pohjois-Karjalan Prikaatissa koulutamme suomalaisia sotilaita, meitä on täällä noin seitsemäsataa. Uskon meidän kaikkien, komentajasta viimeiseen alokkaaseen, olevan täällä syvimmiltään valmistautumassa puolustamaan itselleen tärkeitä arvoja. Toisena oletuksena uskon syvimpien ase kädessä puolustettavien arvojen olevan kaikilla suomalaisilla sotilailla saman suuntaisia. Meidän kaikkien esimiesasemassa olevien tulee silloin tällöin pysähtyä määrittämään omat loukkaamattomat arvomme, jotka samalla ovat myös palvelustoveriemme ja alaiSTEMME loukkaamattomat arvot. Jos koulutustehtäväs-

sämme loukkaamme näitä arvoja, menettämme samalla mahdollisuutemme onnistua työssämme. Tarkistaessamme välillä arvomme (joidenkin tulisi valitettavasti tehdä se melko usein) ja hyväksyessämme niiden loukkaamattomuuden löydämme avaimen prikaatin eettisten arvojen ja syvän johtamisen ytimeen. Lohdutuksena prikaatiin jääville syntisille voin todeta itsekin olleeni melkoinen roisto, mutta oppineeni iän myötä jotain, valitettavasti yleensä kantapään kautta. Hyvää jatkoa Teille kaikille.

Tämäkin pääkirjoitus päättyy maallisten asioiden katsaukseen. Lehti on siirtynyt suunnitelmallisesti ja pitkän harkinnan jälkeen uuteen julkaisuajakauteluun. Lehti ilmestyy jatkossa helmikuussa ja elokuussa. Täten voimme paremmin ja tuoreeltaan uutisoida varusmieskoulutuksen ja muun sotilaselämän huippuhetket (helmikuussa marras-, joul- ja tammikuun tapahtumat; elokuussa touko-, kesä- ja heinäkuun tapahtumat). Tämän lehden on painanut Suomen Painotuote KM-yhtymä Oy. Taneli Mäkinen, Mari Nyssönen ja Jukka Tiuhonen ovat saattaneet lehden materiaalin painokuntoon. Päätoimittajakautenani pilkun paikan on viime kädessä määrittänyt vaimoni Malla Jylhä Joensuun lyseon lukion äidinkielen lehtori. Parin ensimmäisen lehden osalta kiistelyyn pilkun paikasta osallistui myös entinen lyseon poika, eversti Pekka Ripatti, mutta aika nopeasti huomasin pilkkujen olevan sen verran liikkuvaa tavaraa, että siirryin yhden oikolukijan käyttöön. Kiitos heille kaikille ja kerran vielä Roseniuksen Heikille, joka perehdytti minut Korpisoturin saloihin.

Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikkö everstiluutnantti Kari Jylhä



*Vahvasti mukana elämässä,
kulttuurissa ja kehityksessä.*

 **PKO**

Kohti uusia tavoitteita

Jo historiaan jäänyt vuosi 2001 oli joukko-osastomme kannalta menestyksellinen. Hallituksen turvallisuus- ja puolustuspoliittinen selonteko ei kyseenalaistanut joukko-osastomme olemassaoloa. Toteutimme meille annetut tärkeimmät tehtävät täysimääräisesti. Koulutimme sodan ajan kokoonpanoihin muun muassa kaksi täyttä jääkärikomppaniaa, kevyitä ja raskaita kranaatinheitinjoukkueita, tiedustelujoukkueita, sotilaspoliisiryhmiä sekä huollon eri osajia. Itäisen Maanpuolustusalueen esikunnan kokeneet mittaajat arvioivat nämä reserviin siirretyt joukkomme osaamistasoltaan ja asenteeltaan korkeatasoisiksi ja heidän itseluottamuksensa omaan osaamiseensa lujaksi. Tulokset olivat siis hyviä, ja voimme olla niihin tyytyväisiä.



Erityisen hyvillämme voimme olla siitä, että lisääntynyt panostuksemme johtajakoulutukseen on tuottanut näkyvää tulosta. Oppilaittemme menestys Reserviupseerikursseilla ja erikoisaliupseerikursseilla on ollut ilahduttavaa. Myös varusmiesjohtajien antama palaute johtajakaudesta ja heidän alaiensa palaute varusmiesesimiehistään on ollut myönteinen ja nousujohteinen.

Valmistelimme ja johdimme kuluneena vuonna myös onnistuneesti Itäisen Maanpuolustusalueen Karhu2001 -yhtymäharjoituksen sekä jalkaväkirykmentin esikunnan ja sen esikuntayksiköiden ja tiedustelukomppanian kertausharjoitukset.

Meillä ei ole kuitenkaan syytä, tosin ei aikaakaan, jäädä lepäämään tyytyväisinä laakereillemme. Koulutettavat vaihtuvat kaksi kertaa vuodessa. Käytössämme olevat resurssit ovat rajalliset ja tietyin osin vuosittain muuttuvat. Niinpä meidän on toimittava määrätietoisesti ja edettävä toimintaamme painopisteisesti kehittäen. Tehtäviä riittää hyvistä tuloksista huolimatta myös alkaneelle vuodelle niin koulutuksen yleisjärjestelyiden kuin yksittäisten harjoitustenkin edelleen kehittämiseksi.

Varusmieskoulutuksen ohella vaativin tapahtuma on syksyllä 2002 järjestettävän jääkäri- ja pioneeripataljoonan yhteisen kertausharjoituksen suunnittelu, valmistelu ja johtaminen. Harjoitus,

johon osallistuu noin 1500 miestä, toteutetaan Nurmeksen - Rautavaaran - Juuan alueella. Suunniteltujen vapaaehtoisten kertausharjoitusten ja käynnistettävän reserviüksikkötoiminnan toteuttaminen ovat varmasti myös tärkeitä ja mielenkiintoisia kokemuksia antavia koulutustapahtumia.

Kuluvan vuoden aikana järjestämme myös mielinpainuviksi maanpuolustustapahtumiksi muodostuneet valatilaisuudet perinteiseen tapaan kummikunnissamme. Tammikuun palvelukseenastumiserän juhlallisuudet pidetään helmikuussa Rääkkylässä, ja heinäkuun erä vannoo valansa elokuussa Kaavilla. Itsenäisyyspäivän varuskunnallisen sotilasparaatin järjestämme kotikuntamme, Kontiolahden, keskustassa.

Meidän on lisäksi valmistauduttava huolellisesti ottamaan vastaan vuoden 2003 alusta 150 varusmiehellä kasvavat saapumiserät. Tämä pakottaa meidät muun muassa joukko-osaston sisäisiin henkilöstö-, kiinteistö- ja koulutuspaikka-resurssien tarkistuksiin. Uudet vahvuudet edellyttävät myös lisähenkilöstön kohdentamista prikaatiin. Tarvitsemme muun muassa 10 uutta kouluttajaa ja useita siviilityöntekijöitä, jotta voimme selviytyä lisääntyvistä työtehtävistä. Olemme aloittaneet resurssineuvottelut Itäisen Maanpuolustusalueen komentajan ja hänen esikuntansa kanssa. Koemme kasvavat koulutustehtävät haas-

teena ja suhtaudumme niihin myönteisesti. Saapumiserävahvuuden nousu 700 koulutettavaan antaa meille entistäkin paremmat mahdollisuudet joukkojemme kouluttamiseen sodan ajan komppaniakokoonpanoissa.

Joukko-osastomme elää siis voimakkaasti. Kehityksen suunta on oikea, eli tehtävät ja vastuut ovat kasvussa.

Menneen vuoden osalta haluan kiittää prikaatin henkilökuntaa hyvästä ja laadukkaasta työstä niin varusmiesten kuin reserviläistenkin kouluttamisessa. Kiitän lämpimästi myös kaikkia tukijoitamme niin yhteisöjen ja järjestöjen edustajia kuin kaikkia yksityisiäkin tahoja. Tukenne on ollut huomattavaa ja kaikinpuolin meitä prikaatilaista kannustavaa.

Olemme tänäkin vuonna saaneet huomata, ettemme tee tätä arvokasta maanpuolustustyötä yksin, vaan meillä on vankkumaton kahden maakunnan tuki takanamme.

Lisäksi haluan kiittää reserviin siirtyvää päätoimittajaa, everstilutnantti Kari Jylhää, joka esikuntapäällikön tehtävien ohessa on vastannut onnistuneesti tämän lehden toimittamisesta viimeiset vuodet. Toivotan Karille mitä parhaimpia vuosia reservissä aktiivisten harrastusten ja uusien tehtävien parissa. Kuntoa Karilla varmasti riittää, sen me tiedämme.

Onnea ja menestystä prikaatin ystäville ja tukijoille sekä kaikille Korpisoturi-lehden lukijoille alkaneena vuonna 2002. Yhdessä teemme tästä vuodesta jälleen turvallisen ja hyvän maanpuolustusvuoden.

Prikaatin komentaja
Eversti

Asko Kohvakka

Kuva: Toimitus

Osaaminen

on kokonaisuuden hallintaa

PERLOS Oyj on yksi maailman johtavia tarkkuutta vaativien ruiskuvaluttujen kestopuoviosien, ruiskuvalumuottien, elektroniikkaliittimien ja kokoonpanolinjojen valmistajia.

Perloksen asiakkaat toimivat vaativilla toimialoilla, kuten telekommunikaatio- ja elektroniikkateollisuudessa, lääketieteellisyydessä sekä autoteollisuudessa.



www.perlos.com

PERLOS



Kiltaveljien oma matkatoimisto



SUOMEN MATKATOIMISTO

Puh. 010 826 8000
Kirkkokatu 25, 80100 Joensuu.



LEHTOSEN LIIKENNE OY

TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493



*Hyvä päätös - ryhdy
rahastosäästäjäksi.*

Soita ja kysy lisää:

p. 010 512 4296

SAMPO

www.sampo.fi

HENKILÖSTÖN HYVINVOINTI - juhlapuheiden korulauseko?

Nykypäivänä tehokkuuteen pyrkivässä yhteiskunnassa henkilöstöön kohdistuneet vaatimukset ovat kasvaneet. Erityyppisten valtakunnallisten tutkimusten perusteella työssä käyvien työmäärät ovat viime vuosina lisääntyneet. Viime aikoina on kuitenkin vähitellen alkanut ilmaantua yhä enemmän tutkimuksia ja kirjoituksia myös työnantajien mielenkiinnosta henkilöstön hyvinvointiin. Henkilöstöä on alettu arvostaa tärkeänä tulokseen vaikuttavana osatekijänä eikä pelkästään kustannuksia tuottavana prosessin osana.

Henkilöstön hyvinvointi muodostuu monista eri asioista. Siihen vaikuttavat työolosuhteet ja työilmapiiri mutta toisaalta myös työntekijän oma työ- ja toimintakyky. Hyvinvoinnin määrän mittaaminen on kuitenkin erittäin vaikeaa, koska jo sana hyvinvointi on vaikea tarkasti määritellä. Eri-tyyppiset työilmapiirikartoitukset pyrkivät jollain muotoa mittaamaan henkilöstön hyvinvointia. Prikaatissa tehdään vuosittain työilmapiirikartoitus, jonka sisältämistä kysymyksistä monen voidaan katsoa mittaavan myös henkilöstön hyvinvointia. Henkilöstön hyvinvointia voidaan arvioida myös sairaspöissaolojen määrää seuramalla sekä vertaamalla sitä edellisiin vuosiin ja toisaalta samantyyppisiin työpaikkoihin.

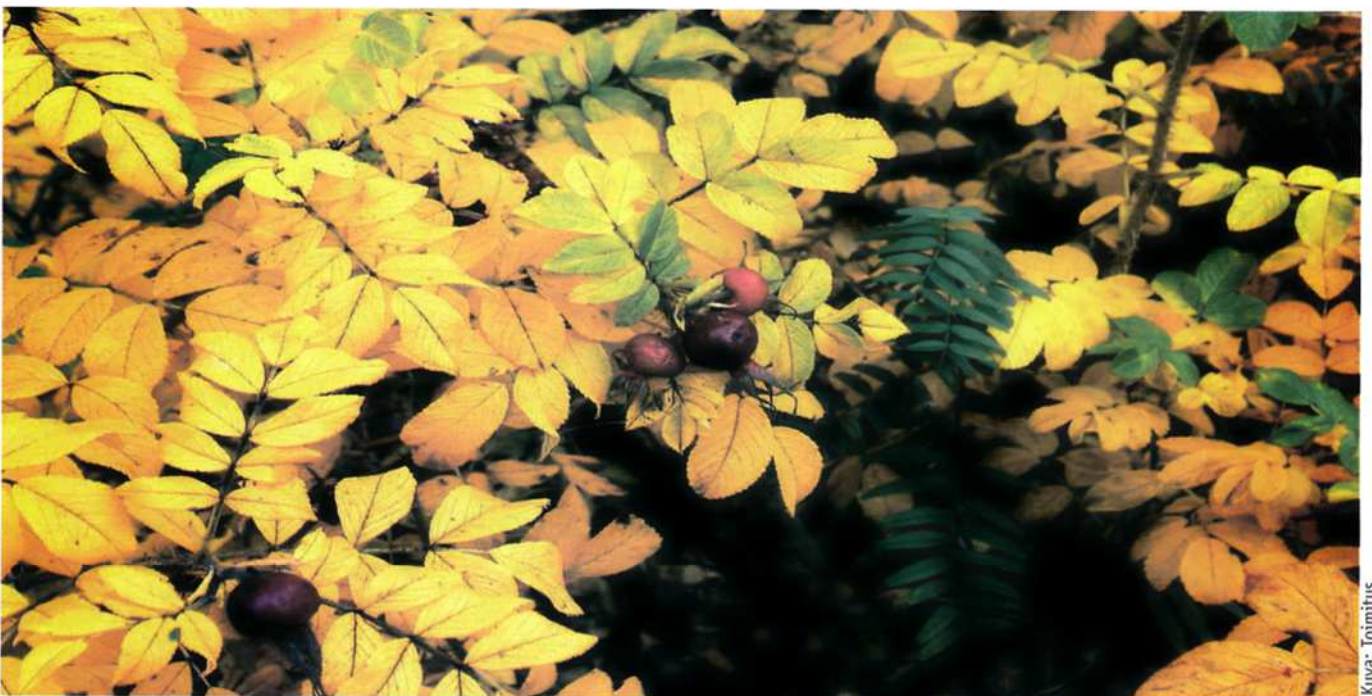
Tämän vuoden aikana prikaatissa tehdystä työilmapiirikartoituksesta voidaan löytää mielestäni asioita, joita korjaamalla on mahdollisuus vaikuttaa henkilöstön hyvinvointiin. Kyselyssä tuli selvästi esille mm. palautteen, ennen kaikkea positiivisen palautteen, saamisen puute. Se on mielestäni helposti korjattavissa eikä edes vaadi suuria investointeja tai määrärahaa. Työssä viihtymiseen vaikuttaa paljon myös oma kokemus työn arvostuksesta. Arvostamalla omaa työtään ja myös työkaverin tekemää työtä voi jokainen vaikuttaa omaan ja työkaverin hyvinvointiin.

Henkilöstön hyvinvointiin olennaisena osana liittyy työkykyä ylläpitävä toiminta, johon prikaati on työnantajana panostanut. Jatkuvasti on käynnissä erityyppisiä tyky-ryhmiä, joiden tavoitteena on saada työntekijät huolehtimaan omasta toimintakyvystään. Sen lisäksi työnantaja tukee omatoimista itsensä kehittämistä kustantaen mm. kansalaisopiston kurssimaksuja. Parhailaan on käynnissä useampi tyky-kuntoutusryhmä, joissa pyritään tehostetusti motivoimaan omaehtoiseen kuntoiluun. Tyky-toimintaa sinänsä ei pidä rinnastaa yksipuolisesti fyysisen toimintakyvyn ylläpitämiseen tai parantamiseen. Tyky-toimintaa ovat myös erityyppiset henkistä jaksamista kohtavat tilaisuudet ja tapahtumat. Työilmapiiri-

kyselyssä oli ilahduttavaa huomata, että suurin osa työntekijöistä on kuullut ja saanut tietoa prikaatissa järjestettävästä tyky-toiminnasta. Kolme neljästä on kokenut työolosuhteidensa parantuneen ja myös itse hyötynensä tyky-toiminnasta. Tyky-toiminnasta saa sitä enemmän irti, mitä aktiivisemmin tarttuu toiminnan antamiin mahdollisuuksiin.

Nykypäivänä henkilöstön hyvinvoinnin kartoittamiseen ja siinä havaittuihin ongelmakohtiin paneudutaan entistä paremmin. Nyt vuoden verran prikaatin toimintaa seuranneena ja työterveyslääkärinä toimineena voin sanoa, että prikaatimme panostaa henkilöstöönsä ja pyrkii tarjoamaan mahdollisuuksia niin fyysisen toimintakyvyn ylläpitämiseen kuin henkiseen jaksamiseenkin. Työterveyshuollon ja tyky-ryhmän lisäksi hyvällä syyllä voidaan pitää myös sosiaalitoimikunnan järjestämiä tilaisuuksia henkilöstön hyvinvoinnin kohentamiseen tähtäävinä toimenpiteinä. Työnantajan eli prikaatin lisäksi meillä kaikilla työntekijöillä on vastuu työyhteisöme viihtyvyydestä, ja me voimme yhdessä vaikuttaa omaan hyvinvointiimme.

Antti Niemi
Lääkintäylikuluttantti
Prikaatin päällikkölääkäri



Kuva: Toimitus



ABLOY® EXEX ID - *Kaksinkertaista turvallisuu*



"tietyllä tavalla
hyvin
inhimillinen..."

PAIKALLINEN, INHIMILLINEN, INNOVATIIVINEN

Tikka Communications on moderni tietoliikenneyritys, joka tarjoaa kansainvälisesti korkealuokkaisia viestintämahdollisuuksia. Yhdessä asiakkaidemme kanssa rakennamme nykYTEKNOLOGIAA hyödyntäen yksilöllisiä tietoliikennetarjousia heidän kilpailukykyään edistämään. Tarjoamme sisällöntuottajille laadukkaan palveluustan, jonka avulla välitämme mahtavia elämyksiä asiakkaillemme. Pyrimme myös siihen, että meitä on helppo lähestyä. Alueen asukkaiden palvelijana haluamme tarjota kilpailukykyisiä tuotteita ja palveluja sekä kehittyä viestivän kodin asiantuntijaksi.



Joensuu Kauppakatu 17, 80100 Joensuu, p. (013) 265 2111, avoinna ma - pe 9-17
Kitee Kiteentie 8, 82500 Kitee, p. (013) 220 122, avoinna ma - pe 10 - 14



tikka  **com**

VAIHTEEKSI KETUNPYYNTIÄ

Kuten edellisessä Korpisoturin numerossa kerroin, Puolustusvoimat järjesti yhdessä rajavartioston kanssa 70- ja 80-lukujen vaihteessa ns. luonnonmuonakursseja, jotka oli kohdennettu sissikoulutusta antavalle henkilökunnalle.

Eli eletään vuoden 1980 loppua, marras - joulukuun vaihdetta. Meitä kurssilaisia on Lapissa Hammastunturin kupeessa kolme neljän hengen partiota. Partiooni kuuluivat itseni lisäksi ltn Kari Vainio LJK:sta, yliv Jukka Palonen HämR:stä ja reskers, graafikko Martti Arko Mikkelistä. Partiomme majapaikkana on pieni autiomökki Hammajärven rannassa.

Martille Luoja oli piirustustaitojen lisäksi antanut loistavat kertojan lahjat. Hän otti tavakseen kertoa meille iltaisin maata ruvetessa iltasadun. Tarina kesti kaikkine sivujuonineen helposti puoli-kin tuntia, eli tämä juttu on siitä tökerö lyhenelmä.

Lyhyen valoisan jälkeen on käyty taas aikaisin nukkumaan ja valot sammutettu. Mutta ketään ei vielä varsinaisesti nukuta.

Hiljaisuuden katkaisi Martin edellisiltä illoilta tuttu toteamus: "Kun ei tunnu vielä kettään nukkuttavan, minäpä voisin kertoa teille tuas iltasavun, eli tarina on kyllä ihan tosi", hän aloittaa.

Kenelläkään ei tietysti ole mitään vastaansanomista. Itse asiassa kaikki ovat iltasatukäytännön vakiinnuttua alkaneet odottaa Martin tositarinoita.

"Myö oltiin isän kansa kerran räntäsateen jälkeisenä päivänä kierretty kettua lippusiimalla parriin kolmeen kertaan. Kettu ol joka kerran piässy livahtamaan siimasta. Isä alako jo tuskastua ja väsyä koko touhuun ja ehoitti, että tehtäs tulet ja purastas vähän evväättä. Evväättä syyvessämme alako isä kertoo, miten paljon helepommin hän aekanaan poekasena ol kettuja suanu. Mutta hän ollii asuna sillon Nurmeksen

eteläpuolella Kontiomäkkeen menevän radan varressa."

"No mitä se rautatie siihen ketun pyyntiin ookeen vaekutti. En ookeen tajua", ihmettelee Kari kärsimättömänä Martin pidettyä kertomuksessaan taukoa.



Kuva: Toimitus

"No, vaekuttihan se. Tulet pian huomoomaan. Isän kertoman mukkaan sillon ol tammikuu ja pakkaskelit. Kun siätievotus ol luvanna kelin jatkuvan samanlaesena vielä usseemman päevän, ol isälle tullu mieleen tämä ketunpyyntikeino, josta alotin just selevittämmään. Jotta pyyntihommat piäsis alakuun, piti isäukon ensiks ottoo ja nousta Lieksa-Nurmes linja-aatoon. Kun hiän piäs Nurmekseen, män hän ens töekseen rautatieasemalle tutkaelemmaan junniin aekatauluja. Selevishän ne junniin liikkeet Lieksa-Nurmes radalla, ja aseman lippukassa anto ukolle vielä matkaan aekatauluvihkosen, jotta junniin kulukemiset ei ollunna ihan muistinvarassa."

Jukka kääntää kylkeään ja porukka odottelee tarinan jatkumista. Kari ehättää sanomaan: "No, kyllä se kertomus tuas alako kautta rantain. Minä luulin jo, että sinä rupesit kertomaan ketunpyynnistä, etkä luvettelemaan, miten isäs selevitti junniin aikatauluja."

"Tuohan piti arvata, että Kartsa ei pysy matkassa. Mutta ootahan kyllä se ketunpyyntihomma sulle lopulta kirkastuu", tuumaa Martti rauhallisena ja jatkaa hetken kuluttua: "Kun isällä ol ae-

kataulut lakkariissa, lähti se kävelemmään kohti Porokylle ja Jukolan Ossuuskaappoo. Ossuuskaapassa se tutki aekasa elintarvikepuolen hyllyjä ja osti sitten kaks litroo Raesion ruokaöljyä. Sen jäläkeen isäukko poekkes vielä kavun toesella puolella olleeseen K-Raataan ja osti sieltä reilunkokosen mualpensselin. Ostokset tehtyään hiän nous seuraavaan linja-aatoon ja lähti kottiin. Kotona hiän kaevo vielä aekataulu essiin ja totes, että seuraava juna ajas puolilta öen ja seuraava uamalla kaheksan aekaan.

Ukko vilikas kelloosa ja totes, että hänellä oes kuus tuntia aekoo virittöö ketunpyyntö. Hiän ol seuranna kettuun liikkumisia ja tullu siihen tulokseen, että ne liikkuivat ylleesä illalla ja iltayöstä. Niinpä hiän nous suksilleen ja hiihti puolenkymmenen kilometrin piässä olovan radan varteen.

Raalle piästyään hän nous suksiltaan ja kiipes ratapenkalle. Sitten hän kaevo repustaan sen otamasa pensselin ja litran pullon ruokaöljyä ja alako penslata ruokaöljyllä toesta raejetta. Kun hiän ol mualanna suurin piirtein kilometrin sitä raejetta, hän pisti pensselin ja ruokaöljyn repuusa ja kävel suksilleen ja hiihtel kottiisa. Illalla muata ruvetessaan hän pisti kellon soemaan viijen aekoehin.

Kun ukko uamalla heräs ol melekonen pakkainen. Uamukahvit juotuaan hän kiipes suksilleen, otti ahkion perrääsä ja lähti hiihtelemmään vanahaa latuvaan kohti rautatietä. Radan varteen tultuaan hän totes, että jo näkösellä ol aenakiin kaks kuollutta kettua. Kun hän käveli rattoo pitkkin koko pensloomasa kilometrin, ol hänellä ahkiossa kuus kettua. Ketu ol muuten ehjänahkai-sina, mutta piättömiä. Juna ei niät leikkoo ihan siististi rattaan kielestään kiinni jänyttä elukoo. Isäukko kerto suaneesa sillä keinon kymmeniä kettuja talavessa.

Muistutan teitä tuas siitä, että ei isäukko enkä sitten minäkää oo kertona näetä juttuja muille."

Ahti Korhonen/PKarsLE

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 6.12.2001 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Majuriksi



kapteeni
Arto Muhonen

kapteeni
Jouni Pitkänen



Yliluutnantti
Marko Liikamaa
4.6.2001



Kokki
Minna Turunen
8.1.2002

Henkilökuntaan hyväksytyt



Vänrikki
Kari Sinkkonen
1.7.2001



Kapteeni
Janne Myller
1.10.2001



Kenttäsairaanhoitaja
Johanna Ahvalo
1.11.2001

Vänrikki
Jani Hasunen 25.1.2002

Vänrikki
Pekka Kämäräinen 25.1.2002

Vänrikki
Mikko Maaninen 25.1.2002

Toimistosihtööri
Johanna Juvonen 1.2.2002



Kokki
Tarja Muranen
8.1.2002

Luutnantiksi



vänrikki
Marko Jalkanen



vänrikki
Antti Hämäläinen

Siirrot

Majuri Rainer Kuosmanen 24.8.2001 Itäisen Maanpuolustusalueen Esikuntaan.

Majuri Ahti Korhonen 1.9.2001 Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikuntaan.

Kenttäsairaanhoitaja Pasi Kyöttinen 1.9.2001 Karjalan Lennostoon.

Siviliin

Koneistaja
Matti Kettunen 1.7.2001

Kokki
Aili Karvinen 1.9.2001

Asentaja
Unto Hyttinen 1.10.2001

Reserviin

Sotilasmestari
Matti Arola 1.1.2002

Sotilasmestari
Lauri Hyttinen 1.1.2002

Sotilasmestari
Juhani Saarela 1.2.2002

Kokki
Anja Karttunen 1.12.2001

Hammaslääkäri
Paavo Hakkarainen 1.1.2002

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA



Joensuun kaupunki



Kontiolahden kunta



Pyhäselän kunta



Enon kunta



Kesälähdän Aurinkokunta

Kesälähdän kunta



Liperin kunta



Kuopion kaupunki



Varkauden kaupunki



Leppävirran kunta



Vehmersalmen kunta



Varpaisjärven kunta

Ohi on 180, 270, 362



Vänrikkien glentäminen perinnehuoneessa 29.6.2001

Kesäkuun lopulla kotiutettiin heinäkuussa 2000 palvelukseen astuneet johtajat ja vuoden palvelleet erikoismiehet. Heinäkuun alussa puolestaan kotiutettiin tammikuussa 2001 palvelukseen astuneet jääkärit. Kotiuttamisjuhlaa vietettiin yhteisesti kaikille 29.6.2001.

Samaan joukkotuotantoyoukkoon kuuluvat 270 vuorokautta palvelleet kotiutettiin 4.10.2001

Kotiuttamisjuhlissa 29.6. ja 4.10. palkittiin

JALKAVÄKISÄÄTIÖN STIPENDI

Vänr Vänskä Panu Veijo Ilmari
Kers Parkkinen Toni Riku Petteri
Korpr Korhonen Marko Tapio
Korpr Sirviö Juha Pekka

RESERVIUPSEERIPIIRIN PALKINTO

Vänr Tiihonen Raine Petteri

RESERVLÄISPIIRIN PALKINTO

Kers Kivijärvi Jorma Juhani

PKARPR:N KILLAN STIPENDI

Vänr Jauhiainen Sami Uolevi
Kers Pelkonen Santtu Juho Oskari
Kers Ahvalo Heli Outi Johanna
Korpr Kainulainen Juha Henrik
Jääk Seppänen Tomi Antero

KUMMIKUNTIEN ESINEPALKINNOT

Kers Tanninen Antti Juhani
Korpr Lehkonen Jarkko Pekka Kalevi
Korpr Mononen Mikko Ilmari
Kers Havula Paavo Johannes
Vänr Poutiainen Timo Tapani
Alik Karhu Veikko Petteri
Korpr Sinkkonen Aleksi Juhana
Vänr Kärki Jari-Pekka Samuel
Jääk Kuittinen Kari Petteri
Jääk Sivonen Kimmo Ari Ilari
Vänr Koistinen Antti Jussi
Korpr Hiltunen Aki Kristian
Jääk Tuomainen Ville Tapani

VIESTIKILLAN PALKINTO

Alik Tahvanainen Ville Veikko
Korpr Tajakka Riku Matti

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Korpr Hiltunen Antti Petteri
Jääk Laukkanen Pekka Tapani
Jääk Inkinen Simo Kalevi

Teksti ja kuvat: Toimitus



Kuvassa 4.10.2001 palkituista korpraali Sirviö Juha Pekka, korpraali Hiltunen Antti Petteri, jääkäri Laukkanen Pekka Tapani ja jääkäri Seppänen Tomi Antero

VALA

Pohjois-Karjalan Prikaatin II/2001 saapumiserä vannoi sotilasvalansa 18.8.2001 Varpaisjärvellä. Vala vietettiin lämpimässä säässä runsaan seuraajajoukon saattelemana. Valatapahtumat olivat samalla osa Varpaisjärven kunnan 90-vuotisjuhlatilaisuuksia.



Ohimarssin vastaanottivat maaherra Pirjo Ala-Kapee, prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka sekä Varpaisjärven kunnanvaltuuston puheenjohtaja Reino Miettinen.

Teksti ja kuvat: Toimitus



Sotilasvakuutuksen kaavan esilukijana toimi everstiluunantti Kari Jylhä. Vieressä prikaatin komentaja eversti Asko Kohvakka.



Kenttälounas.

Ohi on 180, 362

Vuoden 2002 alkupäivinä kotiutettiin 2001 tammikuussa palvelukseen astuneet johtajat, vuoden palvelleet erikoismiehet sekä heidän joukkotuotannon mukaiset kuusi kuukautta palvelleet jääkäriensä



Jalkaväkisäätiön mitalilla palkitut.

Kotiuttamisjuhlassa 4.1.2002 palkittiin

JALKAVÄKISÄÄTIÖN MITALI

Vänr Jalkanen Pasi Johannes
Kers Keronen Veli-Matti
Korpr Martikainen Tuomo Kaleva

RESERVIUPSEERIPIIRIN PALKINTO

Vänr Nuutinen Pasi Olavi

RESERVILÄISPIIRIN PALKINTO

Kers Törrönen Lari Pekka Samuli

PKARPR:N KILLAN STIPENDI

Vänr Virtanen Ville Santeri
Alik Laakkonen Ami Petteri
Kers Leppänen Jarkko Teemu Tapio
Korpr Martiskin Jussi Petteri

KUMMIKUNTIEN ESINEPALKINNOT

Vänr Koho Tomi Petteri
Korpr Mäkinen Panu Olavi
Korpr Kortelainen Janne Olavi
Kers Ala-Ruona Tero Antti
Vänr Pekkarinen Vesa Tapio
Alik Lauttamus Samu Tuomas
Korpr Nykänen Lari Niko Petteri
Kers Valjus Petri Juhani
Jääk Hurskainen Jani Markus
Korpr Ratinen Teemu Pauli Petteri
Kers Koivu Joni Kalle Aukusti
Jääk Mustonen Antti Tuomas Tapio
Jääk Kinnunen Joni Juhani

VIESTIKILLAN PALKINTO

Alik Pakarinen Mikko Tapio
Korpr Kärki Ari Tapio

HYVÄN JÄÄKÄRIN PALKINTO

Korpr Torikka Antti Juhani

Teksti ja kuva: Toimitus

Vierailut



KohdematkatKaleva (ent. MatkaKaleva) vieraili prikaatissa 7.6.2001. Kuvassa vieraat isäntineen kuuntelemassa komentajan pitämää prikaatin esittelyä perinnehuoneessa.



Kotiväkkipäivää vietettiin II/01 saapumiserälle 21.7.2001. Kuvassa on kalustoesittely Kranaatinheitinkomppaniassa, esittelijänä ylikersantti Santtu Pelkonen.



Ryhmä Sampo-pankin edustajia tutustui prikaatin toimintaan 16.10.2001 isäntänään prikaatin komentaja. Kuvassa vieraat nauttivat kahvia perinnehuoneessa komentajan kertoessa prikaatin toiminnasta.



Yleisradion kuvausryhmä vieraili Sotinpuron harjoitusalueella ja kuvasi Pohjois-Karjalan Prikkaatista kertovan osuuden valtakunnallisen itsenäisyyspäivän paraatin televisiölähetykseen. Kuvassa toimittaja Mikko Malm ja kuvaaja Jukka Virenius TV2:sta.

Kuopion Lottaperinneyhdistys teki tutustumiskäynnin prikaatiin 16.10.2001. Kuvassa vieraat tutustuvat perinnehuoneeseen ja keskustelevat prikaatin komentajan kanssa nykypäivän Puolustusvoimista. Vierailun ohjelmaan kuului myös lounas Muonituskeskuksessa.



Kuvat ja teksti: Toimitus

Pohjois-Karjalan Prikaati vietti vuosipäiväänsä työnmerkeissä

Pohjois-Karjalan Prikaati vietti 11:ttä vuosipäiväänsä pääosan varuskunnan joukoista ollessa leirillä Sotinpuruolla. Ne, jotka eivät olleet leirillä laskivat seppeleen ja juhlivat pienimuotoisesti päivällä sekä illalla.



Kollaan Vasamalle seppeleen laskivat toimistosihteeri Raija Riissanen, eversti Asko Kohvakka ja yliluutnantti Mikko Pesonen.

Päiväjuhlassa esiintyi Karjalan Sotilassoittokunta, kuultiin komentajan juhlapuhe sekä palkittiin prikaatin omaa henkilöstöä.

Juhlissa palkittiin vuoden upseerina kapteeni Jouni Nykänen, vuoden opistouseerina sotilasmestari Timo Hattunen, vuoden soittajana ylikersantti Vesa Tuovinen ja vuoden siviilinä sairaanhoitaja Anna-Liisa Nousiainen. Vuoden päällikön palkinnolla palkittiin kapteeni Mika Ylönen, vääpelinä sotilasmestari Markku Leinonen, kouluttajana yliluutnantti Markku Kanko ja vuoden huoltomiehenä ylikersantti Juhani Hilko.

Prikaatissa palkittiin myös eri kilpailuissa ja koulutustuloksissa menestyneitä perusyksiköitä. Ritarimaljalla palkittiin Esikunta- ja Huoltokomppania, Kenraalien miekalla Sissikomppania ja Harlun haarikalla Aliupseerikoulu.



Iltajuhlissa muistettiin yhteistyökumppaneita. Joukko-osastoristin saivat päätoimittaja Pekka Sitari, agronomi Heikki Suutela, metsänhoitaja Pentti Hakulinen, markkinointijohtaja Juha Haantio, toimitusjohtaja Seppo Piirainen, Pohjois-Karjalan Reserviläiset puheenjohtaja Jarmo Tolvanen, Pohjois-Karjalan Reserviupseeriin puheenjohtaja Pekka K Vatanen, talousjohtaja Jaakko Laukkanen, sotilaskotisisar Airi Pankka, sotilaskotisisar Raili Ryymin, rovasti Liisa Suominen, rovasti Ensio Larema, hallintojohtaja Tapani Alanko, paperiteknikko Ahti Latvala sekä kansliasihteeri Sakari Lainamo.



Valtakunnallinen itsenäisyyspäivän paraati jääkärin silmin

Massiiviset järjestelyt olivat varmasti jokaisen paraatiin osallistuneen taistelijan päällimmäisenä huomiona talvisena itsenäisyyspäivänä Joensuussa. Kylmä ilmakaan ei vähentänyt suurta yleisöä, ja paikalle saapuikin arviolta 12 000 kansalaista katsomaan Puolustusvoimien voimannäytöstä.

Jo aamulla alkoi hirvinyinen liikehdintä. Herätys - aamupala - paraativarusteiden laitto - ulos järjestäytyminen - varustuksen tarkastus / puhuttelu - ajoneuvon nousu ja lähtö olivat niin tiukkaan aikatauluun survottu, että hitaimmilla tuli kova kiire. Ennen lähtöä puhuttelussa vielä onnittelitiin ylennyksen saaneita.

Lumipukuiset kranaatinheitinmiehet pakkautuivat puhuttelun jälkeen kylmiin nasuihin. Taistelijoitten mielialat olivat olosuhteista huolimatta positiiviset. Nyt oltiin menossa edustamaan koko Puolustusvoimia televisiokameroiden eteen ja -mikä parasta - pidennetylle viikonloppuvapaalle.



Pitkän, hitaan ja vaiheköyhän matkan jälkeen telakuorma-autot saapuivat raviradalle, jossa jo kymmenet muut ajoneuvot odottelivat lähtökäskyä ja joukoille pidettiin vielä viimeisiä sulkeisia ennen torille marssimista. Hetken saivat Kontiorannasta saapuneet miehet levähtää ennen marssimuodostelman järjestämistä. Suurimman osan varusmiehistä taisi tapahtuman laajuus kaiketi yllättää, sillä miehet olivat kuin pikkupoikia ihastellessaan valtavia koneita ja suurta määrää sotilaita. Viimeisetkin tutit kyllä putosivat, kun upseerit alkoivat komentaa joukkojaan paraatimuodoelmaan.

Samaan aikaan torilla kymmenet sotilaat tekivät ahkerasti töitä saadakseen kaiken valmiiksi iltapäivän suur tapahtumaa varten. Sotilaspoliisit ohjasivat liikennettä apunaan reservistä kutsutut täydennyspoliisit. Eri "nakkiosastot" kasailivat telttoja, merkitsivät sinisellä nauhalla kulkualueita ja auttoivat muissa järjestelyissä niin torilla kuin Rantakadullakin. Sotilassoittajat lämmittelivät soittimiaan ja itseään lämpöpuhaltimien äärellä teltassa torin kulmalla. Kaupungilla vaelteli vain yksittäisiä ihmisiä, joista valtaosa liittyi jollain tavalla paraatiin. Erityisesti kaupungintalon kulmilla riitti kuhinaa ohimarssijärjestelyjen takia. Jatkuvasti edestakaisin hermostuksissaan juoksevat upseerit toivat kyllä piristystä moneen väsyneeseen varusmiessilmäpariin viime minuutin kiireessä.

Hieman ennen puoltapäivää marssivat paraatijoukot Torikatua pitkin torille muotoon. Samaan aikaan alkoi myös yleisö kerääntyä paikalle. Parhaat paikat täyttyivät nopeasti, eikä tasan kello 12.00 paraatijoukkojen ilmoituksen aikana pääsyt enää asiallisille paikoille. Yleisökin hiljeni lähes yhdestä lyömästä, kun sotilasläänin komentaja eversti Heino Pikkukangas ilmoitti: "Paraatijoukot kuuluvat komentooni! Asento! ..."

Sivullisena oli ehkä helppo seurata, mutta oli lähes huvittavaa katsoa, kuinka niin jääkärit, alikersantit, opistouseerioppilaat kuin ylikuulnantitkin pyöivät muodossa, koettivat saada verta kiertämään jaloissaan kuunnellessaan kovinkin perinteistä kenraaliluutnantti Vesa Kämärin puhetta yleisestä asevelvollisuudesta, sodan ajan joukkojen vahvuuden alenemisestä ja Puolustusvoimien kehittämisestä.

Kenraali puhui alueellista puolustusjärjestelmää aiheellisesti ylistäen, eikä puheessa jäänyt mainitsematta Tuntematon sotilas ja vapaaehtoisien maanpuolustuksen mahdollisuus.

Muutaman kymmenen minuutin ja kolmen "eläköön!" -huudon isänmaalle jälkeen paraatimuodot siirtyivät toisaalle valmistautumaan ohimarssia varten. Yleisö lähti samaan aikaan kuin lehdet puista syysmyrskyn aikaan yhtenäisen sekavana joukkona Torikadun varteen kiilaamaan tien viereen nähdäkseen päivän odotetuimman, ohimarssin, paremmin kuin naapuri. Yleisöryntäys oli en-



nenäikainen, sillä kiireisimmät joutuivat odotamaan ahtaassa tien vierustassa lähes tunnin. Odotus kuitenkin palkittiin. Ohimarssiin osallistuneet koneet olivat toinen toistaan näyttävämpiä, joskin toinen toistaan vanhempia. Uusimmat ohimarssiin osallistuneet laitteet olivat Karjalan Lennoston FA-18 Hornet -koneet, joita valitettavasti ei kukaan nähnyt. Sankka pilviverho piti huolen yleisön pahimmasta pettymyksestä. Koneiden massiivinen ääni kuultiin kuitenkin varmasti koko kaupungissa.

Yleisön ihailua keräsivät paraatin aikana niin Nasut, Masit ja Pasit kuin kahdeksan helikopteria, joista keskiraskasta Mi-8 -kopteria useampi luuli jo Suomen uudeksi NH-90 -kuljetuskopteriksi. Tosiasiassa NH-90 -mallia ei ole vielä toistaiseksi Puolustusvoimilla yhtään kappaletta.

Lumipukuiset Pohjois-Karjalan Prikaatin sotilaat olivat liikkeellä telakuorma-autoilla, joiden varustukseen kuuluivat ilmatorjuntakonekivääri, ja niiden perässä tulivat raskaat kranaatinheitinmet. Vaikka Nasut ovatkin pieniä vaikkapa Karjalan Prikaatin pioneerikaluston kuljetusajoneuvoihin verrattuina, saivat ne yleisöltä ansaittua huomiota. Joku jopa tiesi kertoa erään suomalaisryhmän yrittävän Suomesta Himalajalle juuri vastaavalla telakuorma-autolla.

Ohimarssin päätyttyä kadut tyhjenivät ihmisistä. Suurin osa ajoneuvoista ajoi takaisin raviradalle, jossa ne valmisteltiin moottorimarssia varten. Niillä oli vielä pitkä matka takaisin kotivaruskuntaan. Pohjois-Karjalan Prikaatin ajoneuvoista enin osa jatkoi ohimarssiin moottorimarssiksi takaisin Kontiorantaan. Show oli ohii. Suurin osa tapahtumaan osallistuneista varusmiehistä katsoi silmät tapittaen illalla televisiosta, pääsiko itsekkin ruutuun. Moni pääsikin.

Teksti: Jääkäri Arttu Hiltunen
Kuvat: Toimitus ja Hiltunen

Vartiomiehen Joulu

Jouluaatto. Herätys kello 7.15. Pilkkopimeää. Rippeästi maastopuku M62 niskaan ja punkka tiukkojen määräysten mukaiseen kuntoon. Luvassa jännittävä päivä Esikunta- ja Huoltokomppanian päivystäjänä. Joulukuusen tuoksuisia hetkiä luvassa. Kello 9.00 lähdemme komppanian muiden taistelijoiden kanssa marsimaan hyisessä aamussa nauttimaan muonituskeskusten jouluista aamupalaa. Puuroa ja pipareita.



10.35 saapuvat yksikköön prikaatin komentaja eversti Kohvakka, kenttärösti Holkeri sekä sotilaskodin vihreät sisaret. Sotilaskodilla oli tuo-



misinaan joulunajan päivystysryhmälle villasukat - jo isoisiemme ajalta jatkunut perinne. Kenttärösti toi mukanaan juhlallisen puheen varusmiesten joulusta. Hän muistutti meitä joulun hiljentymisen ja rauhoittumisen sanomasta ja siitä, että me mahdollistamme läsnäolollamme valmiuden lähteä auttamaan hädässä olevia myös jouluna. Varusmiehet pitivät kenttäröstistä: hän ei turhia jaarittele. Puhe kirjoitti kyöneleet silmiini. Sitten hieman joululauluja kaikumaan tyhjillä käytävillä.

13.45 suuntaamme jouluruokailuun. Tarjolla oli paljon maittavia ruokia. Melkein yhtä hyviä, kuin mitä äiti val-

misti kotona jouluksi. Jykevän jouluista sotilasmusiikkia, jouluevankeiliumi ja lisää henkeä nostattavia puheita. Joulupukki ei loistanut puheen määrässä aivan yhtä kirkkaasti kuin kenttärösti. Vaan sellainen se joulupukki kai on.

Joulu varuskunnassa ei ollut niin negatiivinen kokemus kuin pelkäsin. Joulun traditioita vaalittiin ja velvollisuuksia oli jätetty hieman vähemmälle. Kuitenkin varuskunta toimi joulunakin lähes arjen tavoin. Lepsuilua ei sallittu, mutta lepäämiseenkin oli jätetty riittävästi aikaa. Yksi taistelija tuli kyllä sanomaan: "Kirjoita siihen juttuun, että TYLSÄÄ!"



23.00 ovat velvollisuuteni jouluaatolta ohi ja uninen apupäivystäjä astuu remmiin. Toivotavasti hän piristyi edes vähän päivystäjän pöydälle jättämästäni joululahjasta.

Teksti ja kuvat: Esikunta- ja Huoltokomppanian kirjuri, jääkäri Mikko Räsänen.

OPEL 
www.timosenauto.fi

TORO

TEOLLISUUSKATU3-9
80100 JOENSUU 10, PUH. (013) 221 381

Ruokakauppa vailla vertaa.

Seppo Kupiainen Oy

KKKK

CITYMARKET

**Kauppakeskus
Pilkko**

Linjatie 2. Palvelemme ma-pe 9-21, la 9-18.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

KAHNIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934



*Kontiolahden
Sotilaskotiyhdistys ry*

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554



KKKK

CITYMARKET

JOENSUU KAUPPAKATU

Kauppakatu 16, puh. 266 610, Arkisin klo 8-21, la klo 8-18

**Hae auto
netistä**

www.autotalolaakkonen.fi



Autotalo Laakkonen

Transpoint



**JOENSUUN
OSUUSPANKKI**

Mukana elämän eri käänneissä



KARJALAINEN

Joensuu

Taisteluharjoitukset alkoivat

Itäisen Maanpuolustusalueen yhtymäharjoitus Karhu01 järjestettiin Ylä-Karjalassa 10. - 20.12.2001. Harjoitukseen osallistui joukkoja koko maanpuolustusalueelta ja joukkojen kokonaisvahvuus oli noin 3 000 henkilöä.

Pohjois-Karjalan Prikaatin Jääkärikomppanian

miesten päivä alkoi 15.12.2001 jo kello viisi aamulla. Edellisenä päivänä hyvin levänneet varusmiehet olivat ajoneuvoissa jo kello 06.30, ja matka jalkautumistasalle alkoi telakuorma-autojen kyydissä. Tunnelma oli korkealla, vaikka osaa miehistä jännitti silminnähtävästi. Nyt oltiin menossa sotimaan.



Yhä pimeän aikaan jääkärikomppania saapui huoltopisteelle. Matkaa tavoitteeseen oli linnuntietä noin neljä kilometriä. Metsää pitkin taistellen matkaa kertyi enemmän. Tiedustelun mukaan matkan varrella oli tuhoutunut silta, panssarivaunu ja vihollisen joukkoja. Ensimmäiset laukaukset kantautuivat jo kymmenen minuuttia ajoneuvoista laskeutumisen jälkeen. Varttituntia myöhemmin saapui tiedustelevien joukkojen lähetti, joka kertoi vihollisen partion olevan noin kilometrin päässä. Vihollinen oli onnistunut eliminomaan yhden sinisten joukkojen tiedustelijan. Komppanian varapäällikkö, upseerikokelas Immonen, aloitti vuorostaan joukkojensa järjestämisen hyökkäystä varten. Puolen tunnin kulluttua lähtivät viimeisetkin miehet kohti vihollista.

Kuuden tunnin taistelemisen jälkeen siniset saavuttivat tavoitteensa, ja keltaiset vetäytyivät alueelta taistellen. Sinisillä oli taistelussa kuolleita ja haavoittuneita yhteensä reilun tusinan

vastahyökkäystä varten. Edellisessä taistelussa

osumia ottaneet taistelijat olisivat ilmielin laittaneet taisteluvyöt selkään, mutta erotuomaristo halusi pitää nämä pois päivän toisesta taistelusta.

Keltainen joukkue teki odotetun vastahyökkäyksensä kolmen aikaan iltapäivällä valtakseen takaisin osan menettämistään alueista. Sinisten taitavasti hajautetut joukot pysäyttivät ja tuhosivat hyökkääjät nopeasti ja tehokkaasti ilman suurempia miesmenetyksiä. Perjantain taisteluiden yleiskuvasta kaikki taistelijat olivat samaa mieltä: 2-0 sinisille.

verran. Huoltorynnäkö toi iloiset ilmeet aamupäivän taistelleiden joukkojen kasvoille. Ruokailvat miehet kertoivat taistelutarinoitaan ja kyseivät toistensa reittejä. Samaan aikaan osa miehistä ryhmittyi puolustusasemiin mahdollista

verran. Huoltorynnäkö toi iloiset ilmeet aamupäivän taistelleiden joukkojen kasvoille. Ruokailvat miehet kertoivat taistelutarinoitaan ja kyseivät toistensa reittejä. Samaan aikaan osa miehistä ryhmittyi puolustusasemiin mahdollista

Teksti ja kuvat: Jääkäri Arttu Hiltunen



Taistelemme erilaisissa tehtävissä

Ampumaleireillä kerrotaan yleensä pääasiassa taistelevien joukkojen ammuntatuloksista ja toiminnasta. Puhutaan ammuntojen sujuvan turvallisesti, mikä onkin kaikkien yhteinen tavoite. Mutta kuinka saamme ammunnat turvallisiksi? Tarvitaan useiden erilaisten tehtävien hoitajia, vartiomiestä varohenkilöstöön, ampujasta tulitoiminnan valvojaan.

Ammunnoissa turvallisuus perustuu hyvin suunniteltuun, valmisteltuun ja harjoitettuun ammuntaan, ampumapaikalla turvallisuudesta huolehtii ampumatyöryhmä sekä ampuja itse. Ampumatyöryhmässä on ase- ja ampujan tulitoiminnan valvojia sekä maalilaitemiehiä. Ampuja taas huolehtii siitä, että hänen aseensa piippu osoittaa maalialueelle. Tämä tietysti ei ole koko totuus, vaan on tietenkin monia muitakin toimia ammutapaikoilla riittävän turvallisuuden aikaansaamiseksi.

Jotta turvallisuus ja liike saadaan suunnattua ampumapaikkojen ulkopuolelle, tarvitaan organisaatio, joka sallii liikkeen vain luvatuille alueille. Tässä organisaatiossa on henkilöitä erilaisissa tehtävissä. Seuraavana on vartioryhmän itsensä laatima kertomus vähintään yhtä tarpeellisista tehtävistä kuin itse toimivalla sotajoukolla.

Vartio-osaston kertomus

Ampumaleirillä osa varusmiehistä taistelee eri tavalla kuin pääjoukko. Me, vartio-osasto, emme hyökkää emmekä puolusta. Me vahdimme ja tarkkailemme. Joukkoomme kuuluu upseerikokelas, alikersantti, kolme korpraalia ja yhdeksän jääkäriä. Kaikki jääkärimme ovat "puomeilla".

Puomin tehtävä on rajoittaa ja tarkkailla liikennettä ampuma-alueilla. Meillä on kolme miestä jokaisella puomilla. Puomilla vartiointi pyörii yötä päivää, ja siksi meillä on erilaiset työvuorot. Yhden miehen vuorokauden ohjelma voi olla esimerkiksi seuraavanlainen: herätys klo 9, lounas klo 11 jälkeen, vahtivuoro alkaa klo 12 ja se päättyy klo 18 nautittavaan päivälliseen, jonka mukana tulevat iltapala ja seuraavan päivän aamupala.

Yövuoro alkaa tällöin klo 3.00 ja päättyy kolme tuntia myöhemmin, jolloin pääsee nukkumaan. Nukkumisajan vähyys ja epäsäännöllisyys tekevät vartiointista raskasta. Puomimiehen vastuu on erittäin suuri, ja hänen onkin varmistettava lupa Johtolasta varoupeerilta kaikille ampuma-alueille pyrkiville. Kukaan ei pidä vartio-osastossa olemisesta, mutta silti kukaan ei koskaan valita. Puomi on yksinäinen paikka yöllä, kun istuu pienen pienessä kopissa, jossa ei ole sähköä. Lämpö tulee vanhasta kaminasta. Päivällä puomin koppi on kuin jääkaappi ja öisin kuin sauna. Lyhty valaisee vain kaikkein tärkeimmän. Televisio on kaikkien toteutumaton haave. Ainut, mitä katsoo, on ikkuna, joka muistuttaa ulkona olevasta pimyydestä ja yksinäisyydestä. Siellä on aikaa ajatella ja suunnitella omaa elämäänsä. Tällaisesta viikon itsemietiskelystä ei olisi haittaa kenellekään.

Kun kaikki jääkärit ovat puomeilla, mitä tekevät loput vartio-osastosta? Salmiakki- ja aurakulat ovat Johtolassa alias Varossa. Varoupeeri majoilee siellä ja tarkkailee ammuntojen turvallisuutta. Varossa me pyöritämme viestipäivystystä. Istumme pöydän ääressä, jossa on kolme puhelinta, jotka soivat kilpaa toistensa kanssa. Viestipäivystysvuorot ovat päivisin noin kuusituntisia ja öisin kolmetuntisia. Nukumme teltassamme aina, kun on mahdollista, ja muulloin olemme Varossa tekemässä käskettyjä töitämme. Sotilas-koti ei ole kaukana, mutta kolmen päivän aikana olen itse käynyt vain kerran sotkussa. Silloin vierailuni kesti 20 min, ja sitten olikin taas aika lähteä. Tehtäviini kuuluu myös ruokien vienti klo 11 ja klo 17. Vartiointivuoroni alkaa 18 ja kestää klo 24:ään. Kipinän pitäminen on vain öisin. Päivisin miehet nukkuvat teltassa makuupusseissaan



10 asteen pakkasessa ja kamina vain kylmenee kylmenemistään. Miehet ovat niin väsyneitä, ettei heitä haittaa edes pakkasessa nukkuminen.

Yksi korpraalimme on kuski, jolla on käytössä maastokuorma-auto eli proto. Mies on ajanut kahden päivän aikana yli 500 km. Kierros, jolla käydään puomeilla viemässä ruokaa, on noin 30 km. Sen hän ajaa 4-5 kertaa päivässä. Kuskille on varmistettava aina kuusi tuntia jatkuvaa unta yössä. Tästä syystä emme voi käyttää häntä kipinässä, mikä rasittaa muita enemmän. Mutta mieluummin olen virkeän kuskin kanssa tiellä kuin väsyneen kanssa ojassa. Viestipäivystyksenään kuskimme ei osallistu vaan keskittyy ajamiseen. Tämä on hyväksi havaittu.

Jos joku väittää, että vartio-osastossa on helppoa, hän ei ole koskaan ollut vartio-osastossa. Itse olen käynyt aliupseerikoulun ja olen ollut toimivissa joukoissa taistelijana sekä johtajana. Ja jos kuka niin minä voin sanoa, että meidän hommamme on erittäin tärkeä, vastuullinen ja raskas. Meidän ja varoupeerin tehtävä on varmistaa taistelevien joukkojen ampumaturvallisuus. Me vastaamme, onko jokin portti kiinni ja mistä pääsee ampuma-alueen vaara-alueelle. Jos siellä jokin on auki ja sen takia joku loukkaantuu, vastuu kuuluu meille. Ampumassa on mukavaa, mutta ei leirielämä täälläkään huonoa ole. Me taistelemme, mutta eri lailla.

Teksti: Toimitus ja vartioryhmä
Kuvat: Toimitus



Ympäristöä kunnioittaen

Karhu 01 -harjoitus käytiin Pohjois-Karjalan luonnonkauniilla alueella. Taisteluharjoituksia käytiin arvokkaalla tienoolla, jossa sijaitsee vanhojen metsien suojelualueita sekä pohjavesialueita. Itäisen maanpuolustusalueen joukot oli ohjeistettu ottamaan arvokas luonto huomioon, taistelussakin.

” Natura 2000 -ohjelmaan kuuluvilla alueilla ajoneuvoilla ei saa ajaa tieurien ulkopuolella, kativautuminen ja kasvillisuuden raivaaminen on kielletty, polttoainetta ei saa jakaa eikä jätteitä haudata maahan. Samat kiellot koskevat myös harjoitusalueella sijaitsevia pohjavesialueita”, Karhu 01 -harjoituksen huoltopäällikkönä toimiva kapteeni Lassi Kellberg Pohjois-Karjalan Prikaatista kertoi.

Joukoille oli jaettu kartat, joihin kyseiset kieltoalueet oli selvästi merkitty. Ja rajoituksia noudatetaan, kuten asiaan kuuluu.

Yhteistyösopimukset avainasemassa

Ennen harjoitusta alueen maanomistajiin ja metsäyhtiöihin oltiin tiiviisti yhteydessä. Joukkojen tulosta tiedotettiin aktiivisesti ja lupa maankäyttöön hankittiin kaikilta alueen maanomista-

jilta, joiden alueella joukot liikkuvat. Kaikilta lupa myös saatiin.

” Maanomistajat suhtautuvat myönteisesti harjoitusjoukkoihin. Ainahan tietysti voi sattua vahinkoja ja maa-alueelle voi aiheutua vaurioita, kun näin iso joukko on liikkeellä. Onhan harjoituksen vahvuus yli 3000 miestä. Aiheutetut vahingot korvataan varmasti”, Kellberg korosti.

Ensimmäistä kertaa yhtymäharjoituksessa kehitettiin järjestelmää, jossa jätehuolto oli järjestetty yhteistyössä paikallisen jätehuoltoyrityksen kanssa.

”Jätekontit on sijoitettu maastoon useisiin pisteisiin, joihin joukot keräävät jätteensä. Onnistuminen nähdään harjoituksen loputtua, sillä roskien kerääminen on kiinni varusmiehistä ja heidän kouluttajistaan. Uskon, että harjoitusjoukot onnistuvat hienosti. Tavoite on, ettei maastoon jää mitään, ei haudattuna eikä pinnalle”, Kellberg sanoi.

Tällä kertaa polttopuitakaan ei kaadettu maastosta, vaan käytettiin ostoklapeja. Harjoituksen tavoitteena oli aiheuttaa mahdollisimman vähäisiä muutoksia alueen maaperään ja puustoon.

Teksti: Tuuli Harviainen
Kuvat: Toimitus

Kirjoittaja on Itäisen Maanpuolustusalueen Esikunnan tiedottaja.



"Heh, ja kessillä kylkeen joka isänmaata koittaa!"



Varhain kuulaana talvipäivänä syttyivät varuskunnassa valot ja alkoi armoton ajoneuvojen ja miesten henkilökohtaisten tavaroiden pakkaaminen ja siirtäminen valtakunnalliselle panssarintorjuntaleirille Hämeenlinnaan. Leirille saapui sotilaita monista varuskunnista. IMpa:n komppania, johon PKarPr:n osatkin kuuluivat, koostui lisäksi SavPr:n ja KarPr:n joukkueista.

Harjoitus alkoi kolmen päivän taisteluharjoitusvaiheella, johon liittyi panssarivaunuesittely ja vaunukoulutus. Lisäksi kaksipuoleiseen simulaattoriharjoitukseen oleellisesti liittyvä simulaattorien jako ja kohdistaminen veivät ensimmäisenä kahtena päivänä taistelujoiden aikaa sen verran, että taisteluharjoituksen ryhmittäminen ja pääosien siirtyminen ensimmäiseen tehtävään suoritettiin pimeällä. Heti tehtävän saatuaan panssarintorjijilla oli mielessään mahdollisimman monta tuhoavaa osumaa ja mielenkiintoiset vaunun metsästyshetket. Vastustajana olevat panssarijääkärit saivat siis odottaa kovaa vastustajaa...

Puolustavaa komppaniaa eli meitä auttoi puolustusvalmisteluissa äärimmäisen navakka tuuli, joka aiheutti paitsi vahinkoa, myös taktisesti oikeita puumurrosteita, joiden raivaaminen viivästytti vastustajaa sen verran, että odotettu hyökkäys pääsi käynnistymään vasta 17.11. klo 9.00. Sen verran kovasta tuulesta oli kyse, että joukot jouduttiin hengenvaaran takia ryhmittämään avonaisille paikoille, koska puita kaatui mottitolkulla. Talousryhmä esimerkiksi naamioi oman keittimensä noin neljän kuution puulla, ja samankoinen puu kaatui noin kolmen metrin päähän Karjalan Prikaatin joukkueen teltasta... Mainittakoon, että Parolannummen varuskuntakin oli ilman sähköä noin vuorokauden.

Taistelut saatiin lopulta käyntiin, ja sen jäl-

keen alkoi tiukka kädenvääntö panssarijääkäreitä ja panssarivaunuja vastaan. BMP-1 -vaunujen tukiessa panssarijääkärit pääsivät aika ajoin puretumaan puolustajan ryhmittäykseen, mutta hyvän taistelusuunnitelman ansiosta vihollinen pystyttiin torjumaan jokaisessa tukikohdassa. Sen verran pahasti panssarijääkärit saivat siipeensä, että heille jouduttiin antamaan avuksi kaksi joukkueellista jääkäreitä.

Toinen taistelu käytiin Parolannummen lentokentän alueella 18.11. Siitä tuli monipuolinen ja hyvä kaksipuolinen taistelu. Vaunuja tuhottiin, ja kaikki saivat toimintaa vähintäänkin riittävästi, jopa ns. "osasto KAUHA" jouduttiin vetämään mukaan taisteluun. Vastustajan voima oli tällä kertaa riittävä, koska vahvistukset olivat näköjään oppineet panssarijääkäreiden taktiikan yhdessä yössä. Taistelu päättyi siihen, kun vihollinen saatiin pysäytettyä kaikkien aseiden ja epäsuorantulen yhteistyöllä puolustajalle otolliselle alueelle. Tosin raitapaidoillakin taisi olla oma mielipiteensä siitä, miten taistelu päättyi.

Lauantai-iltapäivä ja -ilta käytettiin huoltamiseen ja palautetilaisuuteen. Palautetilaisuudessa olivat osallisena kaikki taisteluissa mukana olleet varusmiehet. Heille kaikille annettiin selkeä kuva siitä, mitä taistelussa tapahtui. Lisäksi varsinkin johtajat pääsivät antamaan omia näkemyksiään kaikkien ruodittavaksi. Kaikki olivat palautetilai-

suuteen tyytyväisiä, ja siitä olikin sitten hyvä siirtyä Hätilään ampumaleirivaiheeseen. Sinne siirryttiin porrastetusti marssiasastoittain. Joillakin reitti oli ilmeisesti piirretty "hiukan väärin", ja sen takia yksi marssiasasto kävi katsomassa kaikki Hämeenlinnan nähtävyydet...

Ampumaleiri alkoi kohdistamisella heti kirkonmenojen jälkeen 19.11. Kohdistukset olivatkin tarpeen, ja liekö sitten sen ansiosta nähty taisteluumunnoissa hyviä suorituksia ja paljon osumia. Taisteluumunnat olivat monipuolisia, ja niiden opetustavoitteet saavutettiin hyvin.

Eryyksen mielekkääksi ammunaksi koettiin yllä Kettusen johtama raskaankertasinkoryhmän hyökkäysammunta ja yllä Jussilan (MaaSK) johtama raskassinkojoukkueen puolustusammunta valoisalla ja pimeällä. Taisteluumuntojen yhteydessä tarkkailtiin joukkueiden tasoa ja todettiin, että kaikkien joukko-osastojen joukot ovat samantasoisia keskenään.

22.11. aamupäivällä ammuimme viimeisenä raskaansingon taistelukranaatit ja lähdimme kotimatalle. Matka meni hyvin, ja kaikki olivat turvallisesti kotivaruskunnissaan klo 19.00 mennessä.

Teksti: Yllä Jani Harju
Kuva: Toimitus

Tuokiokuvia syksyn kertausharjoituksista



Kersantti Jouni Raatikainen kertausharjoituksessa.

Pohjois-Karjalan Prikaati järjesti syksyllä 2001 kaksi noin kahdensadan miehen suuruista kertausharjoitusta. Harjoituksissa harjaannutettiin alueellisen puolustusjärjestelmän rungon Pohjois-Karjalassa muodostavan jalkaväkiprikaatin joukkoja. Harjoitukset järjestettiin varuskunnasta käsin sen lähiympäristössä. Harjoitusten läpiviennistä vastasivat joukkojen komentajat ja päälliköt: Risto Vairinen, Ari Turunen, Hannu Torvinen, Heikki Rosenius, Jouni Pitkänen, Markku Kejonen ja allekirjoittanut.

Kerran illalla keskustelin prikaatin pääpapin Seppo Karppisen ja Heikki Piiroisen kanssa. Sovimme, että järjestämme seuraavana iltana perinteisen tavan mukaan iltahartauden. Seuraavan illan jo pimentyessä lähdin etsiytymään iltahartauspaikalle. Löydettyäni paikan olin mykistynyt, kun joukot ilmoitettiin minulle avoneliössä ulkotulin valaistun ristin edessä. Hienoin näkemäni leirikirkko. Muutaman maallisen lauseeni jälkeen pidettiin iltahartaus. Tunnelma oli harras.

Joitakin viikkoja tapahtuman jälkeen keskustelin suomalaisten uskonnollisuudesta kanadalaisen englannin opettajani kanssa. Aloitin heittelemällä niitä näitä. Tapahtuman palauduttua mieleeni olisin varmaan todistanut väärin niitä kah-

tasataa em. iltahartaudessa mukana ollutta vastaan, jos olisin väittänyt, että suomalaiset eivät pohjimiltaan ole uskonnollisia. Maanpuolustushengen lisäksi veteraanit ovat onnistuneet periyttämään myös sotahistoriasta aistittavan uskonnollisen pohjaväreen. Tapaus käy myös hyvänä esimerkkinä siitä, miten suomalainen sotilas paneutuu saamaansa tehtävään.

Yhtenä aamuna ennen virkapaikalle siirtymistä kävin kotiharjuni päässä herättämässä sinne ryhmittyneen viestiaseman. Sotilaspoliittisen katsauksen ja muun rupattelun jälkeen annoin ohjeita ympäristönsuojeluun liittyvistä kysymyksistä. Koska ryhmä oli ryhmittynyt normaalin lenkipolkuni varteen, lupasin kutsua herrat keväällä ympäristösiisteyden kertausharjoitukseen, mikäli ohjeitani ei noudateta. "Keväällä tavataan, jos tämä on varma keino päästä edes joskus kertausharjoitukseen", totesi tähän tuntemattomaksi jäänyt luutnantti heti teltan perältä. Samasta kysymyksestä keskusteltiin monessa muussakin yhteydessä. Jääme kaikki odottamaan, mitä käytännössä tarkoittavat hallituksen Suomen turvallisuus- ja puolustuspolitiikasta antaman selonteon lauseet alueellisen puolustuksen joukkojen uudelleen järjestämisestä ja suuntaviivat joukkojen kertausharjoittamisen tärkeysjärjestyksestä. Harjoitetaanko meitä vielä vai jäämmekö vain

bittiryppääksi Puolustusvoimien tietojärjestelmässä?

Yhtenä iltapäivänä esittelin harjoitusta maankuntalehemme Karjalaisen toimittajalle ja valokuvaajalle. Toimittaja esitti paikalla olleille reserviläisille kysymyksen harjoituksen merkityksestä. Kersantti Jouni Raatikainen vastasi yksikantaan: "Tehdään yhdessä". Minulla ei ollut tähän mitään lisättävää, totesin vain, että kyseessä ei ollut järjestetty puheenvuoro. Ajatellaan asiaa sitten pienemmissä tai suuremmissa ympyröissä ja jos halutaan pelkistää Suomen maanpuolustuksen ydin kahteen sanaan niin, siinä ne ovat.

Esan yksi päätehtävä harjoituksessa valmisteluista alkaen oli huolehtia komentajan silmälasista. Enkä itsekään tarkan markan miehenä ole pitänyt tapanani hävittää silmälasiani. Kaikista ponnisteluista huolimatta, tai ehkä juuri siksi, ne hävisivät. Selvääkin selvempää on, että meidät on vapautettava päivittäisistä rutiineista reserviin, jotta olemme jälleen valmiita selviytymään sotilaallisen maanpuolustuksen avaintehtävistä kertausharjoituksissa. Näittenkin tuokiokuvien perusteella voi todeta olleensa lähes kolme vuosikymmentä mukana työssä, joka on saavuttanut tavoitteensa.

Teksti: Kari Jylhä

Kuva: Karjalaisen kuva-arkisto

Twilight zone - hämärän raja- mailla

Syyskuun 7. päivänä koki osa aliupseerikoulun henkilökunnasta käyneensä aivan suoritusrajojensa äärikyynnyksellä hämärän rajamailla. Kokemuksen aiheutti tuolloin juostu maratoni, vai pitäisikö sanoa sotilasmaratoni, koska se oli normaalia maratonia (42 km 195 m) 2,5 km pitempi ja rankempi: kokonaisuus kertyi 420 metriä, kun se yleensä jää reilusti alle 50 metrin.

Valmistautuminen maratonille

Aliupseerikoulun saunaillassa vanha kokenut maratoonari kapteeni Hannu Palkovuori (juossut maratonin kerran aikaisemmin 10 vuotta sitten) herätteli ajatusta, saisimmeko koottua porukan juoksemaan Helsinki City Marathonia. Tuolloin haasteen otti vastaan viisi henkilöä. Sinne lähtö kuitenkin jouduttiin perumaan kaikenlaisten yhteensattumien vuoksi. Selityksinä olivat mm. loimat, kipeät jalat, joku ei ollut kerennyt harjoitella koko kesänä jne... Hannu ei kuitenkaan jättänyt asiaa sikseen vaan ilmoitti elokuun viimeisellä viikolla, että maraton juostaan syyskuun 7. päivä. Ne, jotka olivat ottaneet haasteen vastaan ja olivat harjoitelleet, suhtautuivat asiaan rauhallisesti, kun taas ne, jotka eivät olleet harjoitelleet, ajattelivat, että onhan tässä vielä viikko aikaa harjoitella, huh huh. Joka tapauksessa kuusi urhoollista päätti osallistua tähän "vapaaehtoiseen" TYKY-liikuntaan. Harjoittelun suhteen ei ollut enää mitään tehtävissä, joten oli keskityttävä oikeaan tankkaukseen ja valmistauduttava henkisesti kovaan koetukseen. Joukossa oli Hannun lisäksi Kettusen Pertti, joka oli aikaisemmin juossut maratoneja, joten oli luonnollista, että kaikki luottivat Pertin antamiin ohjeisiin tankkauksen suorittamisesta.

Syke 120-140

Perjantaina maratoonarit kokoontuivat koululle, jossa suoritettiin viimeiset tarkastukset. Huolto-autoon laitettiin juomat, hiilihydraatti-geelit ja jos jonkunäköistä ja -kokoista tablettia estämään lihaskrampeja, energiavarastojen tyhjentymistä jne. Samalla sovittiin, että kaikki juoksisivat yhdessä, ja juoksuvauhti määräytyisi hitaimman mukaan. Kun Pertti mainitsi jotain sykerajasta 120-140, taisi useimmilla vilkaisu omaan sykemittariin herättää ajatuksen, mitenkähän tästä selvittää, kun jo istuessakin syke on reilusti yli sadan. Joka tapauksessa urhea joukko istui huoltoautoon ja matka kohti lähtöpaikkaa alkoi. Matkan alkuvaiheessa juttu lensi kaikilla normaalisti, mutta kun lähestyttiin Suurivaaran risteystä, alkoi itse keneltäkin jutut loppua. Huoltoauto pysähtyi ja seitsemän miestä, Hannu Palkovuori, Heikki Rosenius, Pertti Kettunen, Janne Suhonen, Keijo Matilainen, Marko Ylönen ja ainut aliupseerikoulun ulkopuolelta maratonille uskaltautunut Mikko Pesonen olivat valmiina uuteen kokemukseen. Hetki ikuistettiin kuvaamalla hurja joukko Suurivaaran tienviitalla. Sykemittarit nolattiin ja Pertti antoi viimeiset ohjeet. "Lähetään raahallisesti liikkeelle ja seurataan sykkeitä niin, että ne pysyvät tuossa 120 ja 140 välissä. Muistakaa poijjaat, että vauhti tappaa ei matka. Ja muistakaa poijjaat, että maratonia aletaan juosta vasta kolmenkymmenen jälkehen."

Työtä ja tuskaa

Matkan 30 ensimmäistä kilometriä sujuivat varsin hyvin. Huoltoauto oli varmasti jokaiselle juoksijalle erinomainen välitavoite päästä lähemmäksi maalia. Huoltoauto odotti joka neljän kilometrin päässä, ja joka toisella huoltopisteellä otettiin kaksi desilitraa urheilujuomaa, joka toisella juoman lisäksi hiilihydraattia. Kun lähestyttiin Jakokosken huoltopistettä, jolloin matkaa oli kertynyt 30 kilometriä, alkoi yhdellä jos toisellakin tuntua kipua lihaksissa. Kuten Pertti oli aikaisemmin sanonut, tuosta hetkestä eteenpäin alkoi useimmalla meistä henkien taistelu, jaksammeko loppuun saakka ja kestämmekö henkisesti matkan aiheuttaman rasituksen. Joukon hyvä yhteishenki, toisten jatkuva kannustaminen ja erinomaisesti onnistunut huolto autoivat maratoonarit maaliin saakka. Sykemittarit pysäytettiin ja aikaa todettiin kuluneen hieman yli viisi tuntia. Matkan aikana oli kulunut keskimäärin noin 4500 kilokaloria, josta rasvan osuus oli 45%. Keskisykkeet juoksun aikana olivat 118 ja 160 välillä. Pai-

nokin oli pudonnut yli kaksi kiloa, joten siinäpä hyvä laihdutuskeino.

Lopussa kiitos ... istuu

Lautsan lauteilla istuessamme juttu alkoi taas luistaa vanhaan malliin. Matkan eri vaiheista jokaisella oli jotain sanottavaa. Saunomisen jälkehen ruokapöydässä jollakin oli vielä, niin paljon voimia jäljellä, että hän alkoi suunnitella jo seuraavaa kovempaa fyysistä suorituspaikkaa ja aikaa. Taisipa joku mainita kolme vuorokautta kestävästä hiihtomarssista, jossa päivätaipaleen pituus on 100 kilometriä. Nähtäväksi jää, mitä seuraavaksi kokeillaan. Tässä yhteydessä esitämme parhaimmat kiitokset Antti Toivolalle Redex-markkinoinnista ja Timo Heinolle Erä-Urheilusta saamastamme tuesta.

Teksti: Maratoonareista vanhin

Kuvat: Huoltoauton johtaja, ylikersantti Oskari Holm



Tästä se kaikki alkoi. Suurivaaran tienristeys jäi varmasti kaikkien maratoonareiden mieleen. Kuvassa vasemmalta Mikko Pesonen, Janne Suhonen, Heikki Rosenius, Pertti Kettunen, Hannu Palkovuori, Keijo Matilainen ja Marko Ylönen.



Jakokosken huoltopiste, josta varsinainen maratonin koettelu alkoi. Ylönen Markon jaloissa oli sietämätöntä kipua, ja kivun poistamiseksi Matilaisen Keijon huoltopussista löytyi rasvaa.

"Turvallisuus - Yhteinen asiamme"



Vuosi on vaihtunut, markka on muuttunut euroksi. Muutos tuntuu suurelta, ja monet suhtautuvat näin suureen muutokseen epäillen ja jopa pelonsekaisin tuntein. Ympäröivässä maailmassa on tapahtunut ja tapahtuu paljon suuriakin asioita.

Miten sitten meidän kiltamme ja sitä lähellä olevien tahojen kohdalla on käynyt? Onko mennyt vuosi ollut suurten muutosten vuosi?

Mitään suuria muutoksia tai arvaamattomia yllätyksiä ei ole tapahtunut. Mennyt toimintavuosi kuuluneen tavanomaisten vuosien joukkoon. Vuodelle 2001 hyväksytty toimintasuunnitelma toteutui melko tarkasti, ja yhteistyö tärkeimmän yhteistyötahon Pohjois-Karjalan Prikaatin kanssa on jatkunut erinomaisen hyvänä. Olemme voineet jatkaa tärkeää työtämme varusmiesten hyväksi ja samalla olemme pystyneet antamaan heille tietoa kiltatyöstämme. Toiveenammehan on saada nuoret entistä enemmän mukaan toimintaamme.

Tämän vuoden toimintasuunnitelmassamme on perinteisten tapahtumien lisäksi joitakin uusia mielenkiintoisia kohteita, kuten esimerkiksi syksyn retki Jyväskylään 6. - 8.9.2002 järjestettävälle Maanpuolustusmessuille. Teemana on "Turvallisuus - Yhteinen asiamme".

Viime kesän kiltaretki ei toteutunut, mutta uskon tulevan kesän retken kiinnostavan, sillä tarkoituksena on järjestää retki Vienan Karjalaan.

Tämän vuoden yhtenä parannuksena jäsenistölle tiedottamisessa tulee olemaan kiltamme omat internet-sivut. Maanpuolustuskiltojen Liiton kautta killoilla on mahdollisuus saada omat sivut internetiin. Näillä sivuilla voimme esitellä toimintaamme, ja ajantasalla oleva toimintakalenteri on kaikkien saatavilla. Myös uusien jäsenten liittyminen sitä kautta on helppoa.

Vuoden 2001 toiminta oli mahdollista yhteistyökumppaneiden, killan hallituksen ja valtuuskuntamme ansiosta. Kaikille heille haluan lausua lämpimät kiitokset.

Toivotan kaikille kiltamme ystäville hyvää alkanutta uutta vuotta.

Hannu Saharinen
Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n puheenjohtaja

Killan hallitus 2002

Toimitusjohtaja Hannu Saharinen puheenjohtaja
Luokan opettaja Leena Sallinen varapuh.johtaja
Opiskelija Maarit Ikonen sihteeri
Taluspäällikkö Jari Nousiainen taloudenhoitaja
Huoltapäällikkö Jari Jurvanen tiedotussihteeri
Everstiluutnantti Jouni Mattila lehden päätoim.
Sihteeri Leena Piiparinen
Aluepäällikkö Jorma Mikkonen
Sotilaskotisisar Satu-Marja Merentie-Östman
Toimitusjohtaja Pekka Vuojärvi
Yliluutnantti Pauli Reinikainen
Diplomi-insinööri Urpo Kupiainen

Killan valtuuskunta 2002

Rehtori Eero Hintikka puheenjohtaja
Rahoituspäällikkö Jorma Partio varapuh.johtaja
Toimitusjohtaja Harri Broman
Sotilaskotisisar Anja Ekberg
Everstiluutnantti Osmo Eskola
Everstiluutnantti Niilo Haantio
Everstiluutnantti Reino Laakkonen
Everstiluutnantti Simo Antikainen
Toimitusjohtaja Eino Helander
Toimitusjohtaja Jarkko Miinin
Toimitusjohtaja Harri Hentunen
Johtaja Aimo Hoikkala
Insinööri Erkki Hartikainen
Yliluutnantti Jorma Kerkkä
Kauppias Kyösti Kakkonen
Kauppias Rauno Törrönen
Toimitusjohtaja Seppo Piirainen
Toimitusjohtaja Eero Reijonen
Eversti Pekka Ripatti
Eversti Asko Kohvakka
Toimitusjohtaja Kyösti Lehtonen
Toiminnanjohtaja Satu Kokkonen
Toiminnanjohtaja Risto Savolainen
Kauppaneuvos Eino Tenhunen
Toimitusjohtaja Olli Naukarinen
Kapteeni Aimo Turunen
Lehtori Helena Vaajamo
Filosofian tohtori Pasi Tuunainen

Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan toimintakalenteri 2002

Tammikuu

Hallituksen kokous
Saapumisinfo I/02
Varusmiesten valokuvaus
MPKL:n Turposeminaari 26.1.2002
Valtuuskunnan kokoontuminen

Helmikuu

Hallituksen kokous
I/02 saapumiserän vala Rääkkylässä 16.2.2002
Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä
25.2.2002
Killan toiminnan esittely Prikaatin henkilökunnalle
Korpisoturi ilmestyy

Maaliskuu

Esitelmätilaisuus (julkinen)
Hallituksen kokous
Kotiuttamisinfo II/01 (270 vrk)
Kotiuttamisjuhla II/01 (270 vrk)

Huhtikuu

Hallituksen kokous
Kevätkokous
Osallistutaan Kansallisen veteraanipäivän tilaisuuksiin 27.4.2002

Toukokuu

Hallituksen kokous
Osallistutaan Kaatuneitten muistopäivän tilaisuuksiin
Kiltaretki Murtovaaran talomuseolle yhdessä Kontiolahden sotilaskotisisarten kanssa

Kesäkuu

Kotiuttamisinfo II/01 (362 vrk)
Osallistutaan Puolustusvoimain lippujuhlapäivän tilaisuuksiin
Pääkillan ja alaosastojen tapaaminen Kuopiossa
Kotiuttamisjuhla II/01 (362 vrk)

Heinäkuu

Saapumisinfo II/02
Kotiuttamisinfo I/02 (180 vrk)
Kotiuttamisjuhla I/02 (180 vrk)
Varusmiesten valokuvaus

Elokuu

Kiltaretki
II/02 saapumiserän vala Kaavilla 17.8.2002
KPK:n syysjotos
Korpisoturi ilmestyy

Syyskuu

Hallituksen kokous
Retki Maanpuolustusmessuille Jyväskylään 7.9.2002
Maanpuolustusjuhla yhdessä JR9 Killan kanssa Kiiteellä 20.9.2002
Allakointitilaisuus Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnassa

Lokakuu

Kiltapäivä Kontiorannassa 5.10.2002
Kotiuttamisinfo I/02 (270 vrk)
Kotiuttamisjuhla I/02 (270 vrk)
Hallituksen kokous

Marraskuu

Syyskokous
Osallistutaan Prikaatin vuosipäivän viettoon 20.11.2002
Hallituksen kokous

Joulukuu

Hallituksen kokous
Osallistutaan mahdollisesti Kontiolahdella järjestettävään reserviläisten joulutuliin
Osallistutaan itsenäisyyspäivän tilaisuuksiin 6.12.2002
Osallistutaan jouluaaton kunniavartioon Joensuun sankarihaudalla

MAAKUNNAN RAKENTAJA VUODESTA 1984



**Rakennustoimisto
EERO REIJONEN OY**
PL 1, 83100 LIPERI, puh. 013 651 905



**ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYINELEITÄ
ERA-URHEILU**
Kauppakatu 18, Joensuu, p. 227 211, ma-pe 9.30-18, la 9-14

Hyvä yritys Ylimaassa



Ylimaasta taistelun muistomerkki.

Välirauhansopimuksen ennakkoehdon mukaan Suomen oli vaadittava saksalaisia poistumaan maasta 15.9.1944 mennessä. Näin tehtiinkin, ja Etelä-Suomi tyhjentyi vaikeuksista. Pohjois-Suomessa tilanne oli toinen: Siellä oli noin 220 000 miehen vahvuinen 20. Vuoristoarmeijakunta, jolla oli varastoissaan elin- ja ampumatarvikkeita 8 - 12 kuukaudeksi. Niitä ei Saksalla ollut vara menettää, ja siksi seurauksena olikin Lapin sota.

Ennakolta arvioiden tilanne oli vaikea:

- Saksalaisilla oli ollut aikaa varautua pahimman varalta.

- Lapin tiestö oli harva. Mm. Rovaniemen pohjoispuolella 290 km leveydellä oli vain kolme Norjaan johtavaa tietä: Tornio - Muonio, Rovaniemi - Muonio ja Rovaniemi - Ivalo. Kun poikkiteitäkin oli varsin vähän, olivat operaatiomahdollisuudet rajoitettuja.

- Upottavia soita oli erittäin paljon. Niiden ylittäminen oli vaikeaa ja hidasta ja lisäksi rasitti joukkoja kohtuuttomasti.

- Mielialojen kannalta tilanne ei ollut hyvä. Elettii tappiomielialan vallassa. Oli myös totuttu ajatukseen oman hengen säilymisestä, kun taas piti lähteä sotimaan.

- Myös aseveljen muuttuminen viholliseksi saattoi alkuvaiheessa olla kielteinen tekijä. Tämän tekijän vaikutus väheni nopeasti, kun vihollinen alkoi tuhota Lappia perusteellisesti.

Palvelin viimeisenä sotavuotena 1944 Panssari-divisioonan Jääkäriprikaatiin kuuluneessa Jääkäripataljoona 4:ssä. Kannaksen maastoissa olimme todenneet, miten suuri etu moottorointi oli. Lappissa siitä muodostui haitta. Kun saksalaiset tuhhosivat vetäytyessään kaikki sillat ja rummut sekä räjäyttivät pehmeillä suokohdilla lentopommeilla tiet poikki, ei huolto kyennyt toimimaan riittävästi tehokkaasti. Muhoksella meille jaettiin kym-

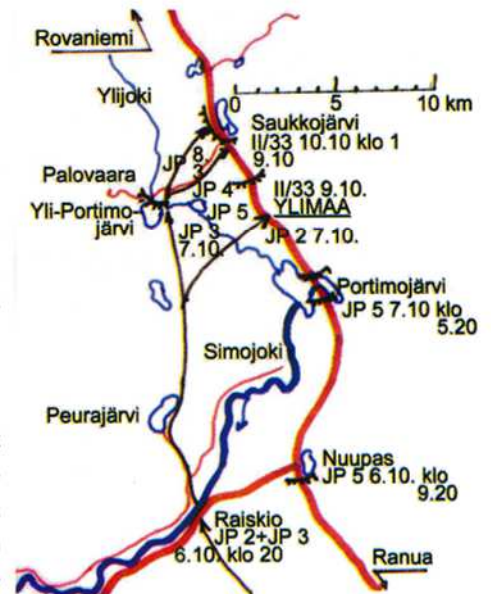
menen vuorokauden sissimuonapakkaukset (noin 13 kiloa) sekä runsaasti patruunoita, ja kun oli syksy, oli muutakin tavaraa runsaasti. Pyörän työntäminen suolla oli tosi raskasta työtä ja rasitti joukkoja. Vain joukkosidontapaikan teltat kyettiin kantamaan mukana, ja jouduttaessa usein yöpymään taivasalla alavillakin alueilla oli tulien teko hyvin palavan kelojuun puutteessa hankalaa. Kun tykistö ja rynnäkötykit eivät pystyneet seuraamaan, jäi tulituki kevyempien "Pz 4" ja "T-34 Sotka"-vaunujen varaan.

Kannaksella suuret tappiot olivat aiheuttaneet henkilöstömuutoksia: Täydennyksenä tuli vanhoja, aikaisemmin jo kotiutettuja miehiä sekä aivan nuoria "taistelutukkoja" (Wolf Halstin käyttämä nimitys). Vanhoja ja kokeneita jääkäreitä yksiköissä oli varsin vähän. Vanhat täydennysmiehet tosin siirrettiin pois ennen Lappiin lähtöä.

Edellytykset huippusuorituksille olivat siis jokseenkin vähäiset.

Ylimaasta taistelu

Ranuan valtauksen jälkeen 5.-6.10. jälkeen kärkijoukkona eteni Jääkäripataljoona 5. Jo klo 9.20 kärkikomppania törmäsi saksalaisten puolustusasemaan Nuupaksen tienristeyksen etelä-



puolella. Tällöin Jääkäriprikaatin komentaja antoi JP 5:lle käskyn hyökätä panssarikomppanian sekä 6. Divisioonalta saadun kranaatiheitinkomppanian ja Raskas Patteristo 14:n tukemana sekä taisteluosasto Hynnisselle (JP 2 ja JP 3) käskyn koukata lännen kautta katkaisemaan tie Saukkojärvellä, minne Nuupaksesta on matkaa linnunteitse noin 17 kilometriä. Osasto joutui heti maastoon siirryttyään ylittämään noin viiden kilometrin levyisen pehmeän suon, minkä vuoksi se saavutti Simojoen Raiskiossa vasta klo 20. Sen

sijaan JP 5 onnistui valtaamaan Nuupaksen tienristeyksen puolen yön aikaan ja jatkoi takaa-ajoa törmäten 7.10. klo 5.20 Portimojärven kannaksella vihollisen puolustusasemaan. JP 5 sai käskyn asettua puolustukseen, kunnes Hynnisen osasto pääsisi Saukkojärvelle. Osasto Hynninen saavutti erittäin raskaan yö- ja päivämarssin jälkeen Ylä-Portimojärvi-Niittylampi maaston 7.10. illalla. Yritys hyökätä Palovaaran tielle pysähtyi vihollisen tiukkaan vastarintaan. Aamulla 8.10. saapui JP 4, jolloin hyökkäys uusittiin. Oikealla hyökkäsi JP 2 tavoitteena Rovaniemen tie noin neljä kilometriä Saukkojärveltä etelään, keskellä JP 4 tavoitteena tienhaara ja vasemmalla JP 3

kuitenkaan onnistumatta. Vasta 9.10. Saukkojärven taistelu sai vihollisen irtautumaan. JP 5 yritti takaa-ajoa, mutta erikoisesti ansoitetut murrekset ja miinoitukset aiheuttivat sen, että JP 5 pääsi vasta puolenpäivän aikaan salmen yli. 6. Divisioonan kärkirykmentti jalkaväkirykmentti 33 oli saapunut 9.10. Nuupaan tienristeykseen, missä se sai käskyn hyökätä heti kohti Saukkojärveä. Iltapäivällä rykmentin toinen pataljoona ylitti salmen ja hyökkäsi yhdessä JP 5:n kanssa. Yhteys JP 2:een saatiin klo 17.30, ja hyökkäys jatkui, mutta jo kahden kilometrin päässä törmättiin uuteen puolustusasemaan. Osasto Hynnisen hyökätessä Saukkojärveltä vihollisen puolustus

olosuhteissa. Pikku esimerkin voin kertoa. Yöllä 8.-9.10. yritimme nukkua neljä miestä yhden sadetakin päällä, kaksi manttelia peittona ja yksi sadetakki sateensuojana. Yöllä tuli voimakas räntäsade, ja vaikka olimmekin yrittäneet löytää mahdollisimman tiheäoksaista männyn, olimme aamulla räntäkerroksen peitossa. Meidät herätti toinen lähetti, jonka keittämät kaksi teepakillista tulivat tosi tarpeeseen ja saivat pikku hiljaa vetet kiertämään.



Yli-Iän taistelun ratkaisualueella on nykyisin Panssariprikaatin pystyttämä muistomerkki ja opastaulut sekä polkureitti, jota kulkemalla voi lähemmin tutustua taistelu- maastoon. Muistomerkki on Ranua - Rovaniemi tien välittömässä läheisyydessä noin 50 km Ranualta Rovaniemelle päin.

Palovaaran tien luoteispuolella. JP 2 saavutti tien ja motitti vihollisosaston, mutta etulinjasta irrottamiensa reservien ja Rovaniemen suunnasta lähettämänsä pataljoonan voimin tehty vastahyökkäys jakoi JP 2:n aseisiin tien molemmin puolin. JP 3:n ja JP 4:n edessä olevan vihollisen vastarinta oli erittäin lujaa, ja siksi hyökkäys edistyi hitaasti. JP 3:n onnistui katkaista tie Saukkojärven tienhaaran pohjoispuolella sekä yhdessä JP 4:n kanssa motittain kahden kompanian vahvuinen osasto, mutta illalla 9.10. sekin pääsi ulkoa tulleiden avustushyökkäysten ansiosta murtautumaan Rovaniemen suuntaan. Mainittakoon vielä, että tässä vaiheessa JP 4:n mukanaan kantamat patruunat olivat jo vähissä.

Portimosalmen eteläpuolella JP 5 yritti sekä 8.10. että yöllä 8.-9.10. hyökätä salmen yli siinä

murtui, ja se vetäytyi tiettömän maaston kautta. Jalkaväkirykmentti 33:n toinen pataljoona saavutti 10.10. klo 1 Saukkojärven tienhaaran ja sai käskyn jatkaa heti eteenpäin. Yli-Iän taistelu oli päättynyt.

Viisipäiväisten taistelujen lopputuloksena oli vihollisen karkoittaminen Yli-Iän etelä- ja länsipuolella olevalta vesistölinjalta sekä Saukkojärven tienhaaramaaston saavuttaminen. Vihollinen oli varustanut puolustukselle edullisen vesistölinjan ampumakuopilla, ansoitetuilla murreksilla ja miinakentillä sekä korsuilla. Lujalla vastarinnalla puolustusasemassa ja tarvittaessa Rovaniemen suunnasta tulleiden reservien vastahyökkäyksillä saksalaiset mahdollistivat Uhtuan ja Kies-tingin suunnista vetäytymässä olleiden joukkojensa marssin rauhassa Rovaniemen ohi. Taistelut käytiin hyökkääjän kannalta epäedullisissa

Taistelussa Jääkäriprikaati kärsi melkoiset tappiot: 60 kaatunutta, 65 kadonnutta (ilmeisesti kaikki kaatuneita) ja 170 haavoittunutta. En nähty taistelujen loppuvaihetta, sillä 9.10. puolenpäivän aikaan paha vihollinen pääsi ampumaan lyhyehkön sarjan konepistoolilla, josta kaksi ensimmäistä luotia osui.

Taistelujen tavoitetta ei saavutettu, sillä vihollinen saattoi siirtää autoilla nopeasti apujoukkoja, jotka ratkaisivat tilanteen puolustajan eduksi. Jääkäriprikaati yritti tosissaan, minkä jo tappioluvutkin osoittavat, mutta sille ei ollut suotu avaimia täyteen onnistumiseen.

Teksti: Urpo Kupiainen JR9 Kilta
Kuvat: Kari Jylhä

Kalpajuhla

Lähes 200 Kalpadivisioonan riveissä taistelutta miestä osallistui puolisoineen Kalpajuhlaan 9.6.2001. Pääosan joukosta ilmoittautuessa juhlaan Joensuun Normaalikoulun ala-asteelle, las-kivat Tohmajärven kalpaveljet seppeleen Kalpakivelle Tohmajärven Kirkkoniemessä.

Juhlapäivän ohjelmassa olivat tulokahvit, jumalanpalvelus, paraatikatselmus, juhlalounas sekä pääjuhla.

Jumalan palvelus pidettiin Joensuun evankelis-luterilaisessa kirkossa. Jumalanpalveluksessa saarnasi emerituspiispa Matti Sihvonen ja liturgina toimi kirkkoherra Petri Karttunen. Kalpaveli Mikko Lauronen lähetti seppelpartion matkaan sankarihaudoille.

Kalpajuhlaan liittyvä katselmus pidettiin Vapaudenpuistossa. Kalpaveljet järjestyivät ryhdikästi katselmusmuotoon, ja kalpaveli everstilutnantti evp Jorma Kortelainen otti komennon. Komennoilla Huomio, katse oikeaanpäin kääntyivät päät täsmällisesti seuraamaan katselmuksen suorittajaa kenraaliluutnantti Vesa Kämäriä. Kun joukot oli tarkastettu ja puheet pidetty, oli aika siirtyä pääjuhlaan.

Pääjuhlassa kuultiin Karjalan Sotilassoittokunnan esityksiä, puheita sekä Liperin mieskuoron esityksiä. Juhla alkoi Karjalan Sotilassoittokunnan ammattitaitoisella esityksellä Marsalkan hopeatorvet. Juhlan avaussanat lausui professori Veijo Saloheimo. Kenraaliluutnantti Vesa Kämäri piti juhlapuheen. Puheita kuultiin myös Joen-

suun kaupungin puolesta: kaupunginvaltuuston puheenjohtajan Pirkko Martikaisen sekä nuorison puolesta lukiolaisen Riikka Hiltusen pitämänä. Puheissa korostui kaikissa sama sisältö: 7.divisioonan niin kuin muidenkin sodissa Suomea puolustaneiden uhraus oli valtava ja tarpeellinen. Moni menetti nuoruutensa, mutta säilytti Suomen itsenäisyyden, mistä kaikki voimme olla ylpeitä.

Eversti Asko Kohvakan lausumien päätössa-
nojen jälkeen päätettiin tilaisuus juhlallisesti Maamme-lauluun.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Kalpajuhlan osallistujia katselmuksessa Vapaudenpuistossa. Vasemmanpuoleisessa kuvassa on myös katselmuksen suorittaja, kenraaliluutnantti Vesa Kämäri (selin).

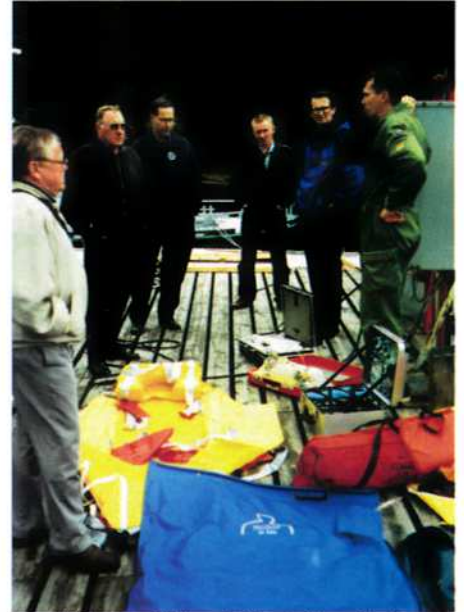


Stig ombord...

Kiltaosastojen tapaaminen Helsingissä 16. - 17.6.2001



Yhteiskuva partioveneeseen takakannelta.



Yliluutnantti Lassi Blomqvist esittelee partioveneeseen ensihoitovarusiteita. Kuuntelemissa Osmo Eskola, Seppo Eskelinen, Ari Halonen sekä meidän Paulimme.

Perinteinen kiltaosastojen vuositapaaminen vietettiin kuluneena kesänä Helsingissä. Isäntänämme toimi kaikkien meidän hyvin tuntema kilta-veljeni Osmo Eskola.

Retkellä riitti vauhtia ja mielenkiintoisia tutustumiskohteita. Siitä suuri kiitos Osmolle.

Viikonloppu alkoi kokoontumisella Loviisan ydinvoimalan parkkipaikalla, siitä edelleen jatkoimme tutustumalla ydinvoimalaan ja sen toimintaan. Turvajärjestelyt olivat erittäin tarkat, ilman viranomaisen antamaa henkilötodistusta ei alueelle ollut asiaa.

Esittelykierros, jonka Kaija Halinen meille piti, oli erittäin mielenkiintoinen, ja saimme varmasti jokainen tarkan kuvan siitä, mitä ydinvoima on. Tutustumiskierros sai ainakin minut vakuuttuneeksi, että ydinvoima on turvallinen vaihtoehto, kunhan ydinjätteenkäsittelyä vielä saadaan kehitettyä.

Loviisasta siirryttiin sitten Otaniemeen, merijärajavartiokoululle, jossa majoituimme. Päivälisen jälkeen oli vuorossa tutustuminen Hietaniemen hautausmaahan, puutarhuri Kosken opastuksella. Ilta päättyi vapaamuotoisesti saunoon ja seurustellen.

Sunnuntaina aamiaisen jälkeen matka jatkui Porvoon kalkkisatamaan. Siellä meitä odotti merivartioston partiovene. Retkeläiset astuivat veneeseen, matka kohti Pirttisaaren merivartioasemaa alkoi. Siellä meidät otti vastaan aseman johtaja, yliluutnantti Lassi Blomqvist.

Saimme varsin täydellisen esittelyn merivartioston toiminnasta ja Pirttisaaren asemasta. Kipusimme yli 40 metriä korkeaan tähystystorniin maisemia ihailemaan ja söimme aseman miehistön kokkaaman maittavan lounaan. Vielä ennen lähtöä yliluutnantti Lassi Blomqvist esitteli partioveneeseen varustuksen. Kalkkisatamassa jätimme

hyvästit Helsingin osastolle, ja matka kohti kotia alkoi. Vielä näin jälkepäin lämpimät kiitokset Helsingin osastolle mukavasta tapaamisesta. Tänä kesänä tapaamme sitten Kuopiossa, jos en ihan väärin muista.

Sanat ja salamats: Jari Jurvanen



Kotiin lähdön aika. Puheenjohtajamme Hannu Saharinen kiittämässä Osmo Eskolaa. Taustalla Osmon poika Tomi Eskola, Pauli Reinikainen, Seppo Eronen, Eero Hintikka ja Jorma Mikkonen.

KILTATAPAHTUMIA VUONNA 2001



Syyskokous

Prikaatin killan syyskokous pidettiin Poterolla 14. marraskuuta. Ennen kokousta pidetyssä esitelmätilaisuudessa oli vierailevana tähtenä Erkki Lehtinen. Hän oli juuri palannut YK:n rauhanturvatehtävistä Etiopiasta. Saimme tilaisuudessa kuulla Erkin tunteja ja kokemuksia vuoden mittaiselta komennukselta. Kuvassa Erkki näyttää kartalta YK:n toimipisteitä ja valvontareittejä Etiopiassa.

Sanat ja salamat: Hannu Saharinen, Jari Jurvanen

Palkitsemiset

Syyskokouksen aluksi muistimme killan standaarilla pitkäaikaista toimitussihteeriamme, yliluutnantti Heikki Roseniusta. Puheenjohtajamme Hannu Saharinen kiitti Heikkiä monien vuosien pyyteettömästä työstä killan ja varsinkin Korpisoturi-lehden eteen. Heikki toimi lehden toimitussihteerinä noin kymmenen vuoden ajan ja kuten valtuuston puheenjohtaja Eero Hintikka totesi, on lehti muuttunut sinä aikana paljon. Eero näytti kokousväelle uusinta Korpisoturi-lehden numeroa ja vertailun vuoksi kymmenen vuotta aiemmin ilmestynyttä numeroa. Korpisoturi-lehti on todellakin laadukas tietopaketti Prikaatin ja sen killan toiminnasta.

Kiitos siitä kuuluu ammattitaitoisten lehden tekijöiden ja hyvien yhteistyökumppaneiden.



Vuoden viimeinen hallituksen kokous pidettiin 19. joulukuuta Prikaatissa. Tilaisuudessa muistettiin reserviin siirtyvää esikuntapäällikköä ja Korpisoturi-lehden päätoimittajaa, everstiluutnantti Kari Jylhää. Kiltamme kiittää Karia asiantuntevasta ja jämäkästä lehden toimittamisesta. Kari kiitti kilttaa tukemisesta lehden teossa ja kertoi työpäivien olevan vähissä, itse asiassa loppuaika menee rästiin jääneitä vuosilomia kuluttaessa.



Kiltapäivä

Perinteistä Kilta-päivää vietettiin Prikaatissa 1. syyskuuta. Tilaisuuden ajankohdan tietoinen vaihto keväältä syksyyn oli onnistunut. Lämmin ja aurinkoinen sää helli osanottajia. Päivä alkoi Prikaatin komentajan, eversti Asko Kohvan, esittelyllä prikaatin kuulumisista, josta myös oheinen kuva on otettu. Mukava päivä toi tullessaan leikkimielisiä kilpailuja, prikaatin toimien seurailuja ja mukavaa yhdessäoloa. Ja kuten aina, päivä päättyi saunaan ja sinne kerholle.



Vierailu Sotinpuruolla:

Kiltalaisille tarjoutui mahdollisuus päästä seuraamaan historiallista tapahtumaa Sotinpuron ampumaleirille 22. lokakuuta. Saimme seurata kantahenkilökunnan kanssa ensimmäistä hyökkäysammuntaa Prikaatin historiassa. Pilkkopimeässä metsässä saimme seurata kolmen joukkueen hyökkäystä valoraketin loisteessa. Pansari-vaunu tuhoutui singoilla, ja helikopterikin taisi tipahtaa yhteisellä "RK"-keskityksellä. Hyökkäykseen osallistuneilla miehillä oli "kovat" piipussa ja taisteluhenki korkealla. Turvajärjestelyt olivat asianmukaiset, ja punaisin valotikuin varustetut ammuttajat pitivät operaation hyvin järjestyksessä. Kuvassa killan hallituksen jäseniä nuotion äärellä juuri ennen harjoituksen alkua.

Joensuun Laivaus Oy



Syväsatama FIN 80220 Joensuu,
tel. +358(0)13 137 777
fax +358(0)13 35 103

ITÄ-SUOMEN SUURIMMASTA HALPAKAUPASTA AINA PARAS HINTA!

JOENSUU JUUKA NURMES OUTOKUMPU KITEE
ILOMANTSI SAVONLINNA PARIKKALA IMATRA
MIKKELI MÄNTYHARJU JUVA VARKAUS SUO-
NENJOKI NILSIÄ PIEKSÄMÄKI LEPPÄVIRTA
HEINÄVESI KERIMÄKI PUNKAHARJU RANTA-
SALMI KANGASNIEMI LIEKSA JOUTSA LIPERI

TOKMANNI

Edullisuuden hintaihme
jo 25 paikkakunnalla!

Kuningaskortti.
Merita Pankin Mastercard.



OTA YHTEYTTÄ, KUN TARVITSET

- Omistusasuntoa • Asumisoikeusasuntoa • Vuokra-asuntoa
- Rakennuttamispalvelua • Isännöintiä

ITÄ-SUOMEN SATO OY

Canon Keskus artema

Uusi tähti ammunnan tähtikartalle

“Sitä tikulla silmään, joka vanhoja muistelee”, sanoo vanha suomalainen sananlasku, mutta siitäkin huolimatta näin alkaneen vuoden hyisissä pakkasissa on hyvä muistella ja koota menneen kesän ja syksyn urheilusatoa yhteen. Prikaatimme edustusurheilijat ehtivät kiertää menneen vuoden aikana monta paikkakuntaa ja useita kilpailuja saavuttaen jälleen varsin mukavan määrän menestystä. Kirkkaimpana suorituksena oli luutnantti Antti Hämäläisen sotilaiden Suomenmestaruus.

Kesän kynnyksellä vaihtoivat miehemme ja naisemme jalkaansa monojen tilalle piikkarit ja lähitivät Lieksan korpimetsiin etsimään IMpa:n suunnistuskilpailujen rasteja. Parhaiten rasteille osui kapteeni Jouni Nykänen, joka otti yleisessä sarjassa aivan käsittämättömän ylivoimaisen voiton. Hän voitti seuraavaa peräti viisitoista minuuttia! Kärjen takana tasaisessa kisassa yliluutnantti Jani Harju sijoittui viidenneksi ja yliluutnantti Miika Huovinen kahdeksanneksi.

35-vuotiaiden sarjan kymmenen parhaan joukossa oli niin ikään kolme prikaatin pihkaniskaa, joista parhaana yliluutnantti Jukka Päivinen viidennellä sijalla. 45-vuotiaissa everstiluutnantti Kari Jylhä otti ties kuinka monennen mitalinsa ja sijoittui tällä kertaa toiseksi.

Varusmiesten paras oli kuudenneksi juossut jääkäri Mika Rautanen muiden jäädessä kauemmas taakse. Sen sijaan naisten hopea ja pronssi matkasivat Kontiorantaan alovak Salla Riikosen ja jääkäri Marja Pajarisen sijoituessa toiseksi ja kolmanneksi.

Suunnistuksen sotilas-SM-kilpailuissa menestys oli tällä kertaa hieman totuttua vaatimattomampaa. Yliluutnantti Jari Heikkisen neljäs sija jäi kisojen parhaaksi saavutukseksi. Tosin erinomainen partiosuunnistuksen viides sija paikkasi muuta menestystä. Partiota johti yliluutnantti Jani Harju yliluutnantti Jukka Päivisen toimiessa varajohtajana. Partion muut jäsenet olivat korp-raali Mika Rautanen ja jääkäri Janne Mononen.

Yleisurheilun sotilas-SM-kilpailujen saalis oli kolme mitalia ja kuusi pistesijaa. Yleismestaruuspisteissä PKarPr sijoittui hienosti toiseksi. Henkilökunnan maastojuoksussa (35-vuotiaiden sarjassa) Jari Heikkinen juoksi pronssille. Varusmiesten kuulussa alikersantti Timo Tarvainen pukasi hopealle, 1500 metrillä alovak Jussi Oinonen juoksi kolmanneksi ja alovak Olli-Pekka Pulkkanen kuudenneksi. Maastojuoksussa Oinonen oli neljäs ja jääkäri Timo Roivas kuudes. Neljänsiä sijoja saavuttivat alikersantti Anssi Turunen 200 metrin aitajuoksussa, alovak Janne Varonen käsikranaatin heitossa sekä alovak Salla Riikonen naisten maastojuoksussa.

Kapteeni Mika Kuutsan ja ylikersantti Jari Hiltusen luotsaama jalkapallojoukkue sijoittui IMpa:n karsintaturnauksessa kolmanneksi ja jäi vain yhden vaivaisen maalin päähän SM-lopputurnausta paikasta. Karsinnasta jäi sen verran hampaan koloon, että tulevana kesänä voitaneen odottaa lopputurnausta paikkaa.

Ampujat laukoivat menestystä

Kotiradoilla järjestetyissä IMpa:n ampumamestaruuskilpailuissa koettiin muutamia todellisia tähtiheitkiä. Kirkkaimpana oli luutnantti Antti Hämäläisen IMpa:n mestaruus henkilökunnan rynnäkökivääriammunnassa. Anttia säesti erinomaisesti kapteeni Lassi Kellberg kuudennella sijallaan. Pistoolilajeissa luutnantti Pasi Koivunen pika-ammunnassa nappasi pronssin ja sijoittui sekä iso- että vapaapistoolissa neljänneksi.



Luutnantti Antti Hämäläinen. Kuva on otettu pian sotilaiden Suomenmestaruuden jälkeen, jolloin hänen palvelusarvonsa oli vielä vänrikki.

Varusmiesten sarjoissa menestys oli vieläkin parempaa. Rk 6+6+6 laukauksen kilpailussa alikersantti Mikko Kristersson otti mestaruuden alikersantti Petteri Soinisen sijoituessa jaetulle kolmannelle tilalle. He nappasivat luonnollisesti lajin joukkuemestaruuden yhdessä alikersantti Eetu Wägin kanssa.

Rk 3x5 laukauksen kisassa Soininen vei puolestaan hopean ja Kristersson pronssin. Ja jälleen tuli ylivoimainen joukkuemestaruus alikersantti Manu Nevalaisen kuudennen sijan myötä. Näiden lisäksi luonnollisesti prikaatiin jäi sekä varusmiesten että koko IMpa:n arvostetut yleismestaruudet.

Sotilas-SM-kisoissa Säkylässä koettiin vieläkin loistavampia hetkiä. Antti Hämäläinen osoitti, ettei maanpuolustusalueenmestaruus ollut sattumaa, vaan näytti pitävät hermonsä ja pokkasi tyyneesti rk-ammunnan sotilaiden Suomenmestaruuden. Isopistoolissa Pasi Koivunen sijoittui viidenneksi.

Varusmiesten rk 3x5 laukauksen kisassa Petteri Soininen vei vuorostaan sotilaiden Suomenmestaruuden, Kristersson sijoittui nyt pronssille. Oppilas Matti Manni täydensi joukkueen menestyksen niin, että trio nappasi myös lajin joukkuemestaruuden.

Edellisen vuoden ajan hallussa ollut varusmiesten arvokkain kiertopalkinto, "Parolan kilpi", oli tarkoitus vain käyttää Säkylässä ja tuoda takaisin Kontiorantaan. Mutta äärimmäisen niukalla erolla se lipsahti käsistä Uttiin - tällä kertaa.

Valmentajat avainasemassa

Pohjois-Karjalan Prikaatin edustusvalmennuksen menestys perustuu lahjakkuuksien lisäksi myös erinomaiseen valmennukseen. Kenties näkyvimpanä esimerkkinä on ampuja luotsaava sotilasmestari Jarno Asikainen. Jo vuosia jatkunut määrätietoinen työ on muokannut reseptin, jolla Jarno tekee vuodesta toiseen erityisesti varusmiesampujista maan ehdotonta eliittiä. Ja niin kuin edellä on mainittu, yksi timantti on vasta hioutumassa todelliseksi mestariksi, sotilaiden Suomenmestari, Antti Hämäläinen.

Lisäksi Jani Harju on todellinen "Lapin lahja" PKarPr:lle. Jani on tehnyt pyyteetöntä ja erittäin hyvää työtä niin hiihtäjien, suunnistajien kuin yleisurheilijoidenkin parissa. Toivottavasti saamme jatkossakin nauttia "letkeistä hetkistä ja sopivista sutkauksista" tällä saralla.

"Epävirallisissa sotilaslajeissa" myös menestystä

Sotilasurheiluliiton alaisissa lajeissa PKarPr:n henkilöstö menestyi myös varsin mukavasti. SotUL:n kilpailuissa prikaatilaist edustivat Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoita.

Varusmiesten salibandykisoista tuloksena oli kolmas sija kahden mestaruuden ja kahden hopean jatkoksi. Kaukalopallossa varusmiehet sijoittuivat neljänsiksi, niin kuin myös edellisenä vuonna. Koripallossa Urheilukoulun kolme, nuorten maajoukkuemiehiä vilisevää, joukkuetta veivät mitalit, mutta KontVU oli turnauksen ehdottomasti paras "amatöörijoukkue".

Ilma-asekisoissa Pasi Koivunen otti mestaruuden ilmapistoolin sekä henkilökohtaisessa että



Alikersantti Petteri Soininen.

joukkuekisassa. Samassa joukkueessa ampui myös Marko Liikamaa. Mikko Puhakka puolestaan nappasi hopeaa ilmakiväärin 45-vuotiaiden sarjassa. Kisojen yleismestaruus tuli myös Kontiorantaan.

Kamppailupäivien sotilaspennkipunnerruksessa edellisvuoden menestys sai jälleen jatkoa. Henkilökunnan sarjassa yli 85 kg edellisvuoden vm-sarjan mestari, ylikersantti Marko Hämäläinen, sijoittui hopealle. Varusmiesten vastaavassa sarjassa alikersantti Sami Toroskainen otti samoin hopeaa. Naisten alle 65 kg sarjassa oppilas Riitta Sandell punnersi niin ikään hopeisen mitalin.

Muistutuksena todettakoon, että kaikki lajit, missä sotilas liikkuu, ovat sotilaslajeja. Ja kaikki liikunta on hyödyksi myös sotilaskoulutuksessa! Kokeile rohkeasti myös itsellesi outoja lajeja, ei kilpailumielessä, vaan omaksi iloksesi ja oman hyvinvointisi vuoksi.

Kiitokset kuluneesta vuodesta kaikille liikunnan ja urheilun parissa puurtaneille. Menestysellistä ja liikunnallista vuotta 2002.

Teksti: Esa Kärki
Kuvat: Toimitus

POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN MESTARIT 2001

Ammunta

Palvelusammunta 1 kersantti Seppo Kyllönen
Palvelusammunta 2 luutnantti Pasi Koivunen
Palvelusammunta 3 luutnantti Pasi Koivunen
Palvelusammunta 4 luutnantti Pasi Koivunen
HlöK yleismestaruus luutnantti Pasi Koivunen
Varusmiehet rk 3 jääkäri Harinen VMJ
Varusmiehet rk 4 oppilas Kristersson MJ
Yksikkömestaruus SissiK

Suunnistus

Yleinen yliluutnantti Jukka Päivinen
H35 yliluutnantti Jukka Ryyänen
H40 yliluutnantti Matti Hämäläinen
H45 sotilasmestari Tor Kosonen
N ylikersantti Inka Venho
Vm alikersantti Tuomo Ikonen
Yksikkömestaruus SissiK

Maastajuoksu

Yleinen kapteeni Jouni Nykänen
35 v yliluutnantti Mikko Pesonen
45 v everstiluutnantti Kari Jylhä
N alokas Salla Riikonen
Vm alokas Jussi Oinonen
Yksikkömestaruus SissiK

Yösuunnistus

Yleinen yliluutnantti Jukka Päivinen
H35 yliluutnantti Pekka Peltoniemi
H45 sotilasmestari Tor Kosonen
N oppilas Salla Riikonen
Vm alikersantti Jukka Sarkkinen
Yksikkömestaruus AuK

Partiosuunnistus

A-sarja AuK II
yliluutnantti Pertti Kettunen, upseerikokelas J Haatainen, oppilas O Pulkkanen, oppilas H Ropponen (oppilas O-P Vanhanen)

B-sarja PrE/Keskusvarasto/KrhK
yliluutnantti Pekka Peltoniemi, yliluutnantti Mikko Pesonen, luutnantti Petri Peltoniemi, vänrikki Kari Sinkkonen

9x19 mm Steyr TMP konepistooli - harkitun kevyt muovinen itävaltalainen

Nykyaikainen itävaltalainen käsiaseeteollisuus on ollut edelläkävijä niin muotoilun kuin rakennemateriaalien käytössä. Joukkoon on mahtunut menestystarinoita ja kaupallisia epäonnistumisia. Steyr-Mannlicher, joka tunnetaan hyvin tuotteista kuten AUG rynnäkkökiväärit ja SSG tarkka-ampujakiväärit, kilpailee suppeista konepistoolimarkkinoista tuotteella jonka runkomateriaalina on lujitemuovi ja jonka koneisto sisältää varsin poikkeuksellisia mekaanisia ratkaisuja.

Aseinsinööri Friedrich Aigner

Steyr-Mannlicher asetehtaan perinteet ulottuvat aina vuoteen 1864. Kautta lähes 140-vuotiaan historiansa yhtiö on ollut merkittävä eurooppalainen sotilasaseiden valmistaja. Nykyisin ase- tehtaan valikoimaan kuuluu viranomaisaseiden lisäksi metsästys- ja urheiluaseet. Yhtiö sai ISO 9001 laatusertifikaatin vuonna 1994.

Friedrich Aigner on työskennellyt Steyr-Mannlicherin käsiaseetehtaalla vuodesta 1970. Hän aloitti aseseppän kisällinä prototyypipajassa, kunnes hän vuonna 1976 ryhtyi opiskelemaan työn ohessa insinööriksi. Valmistuttuaan vuonna 1981 hän siirtyi tehtaan asesuunnittelijaksi. Pääosa hänen töistään on liittynyt viranomaisaseisiin, kuten GB palveluspistooli ja AUG rynnäkkökiväärin modifikaatiot. Osa töistä on ollut metsästysaseita.

Tässä artikkelissa esiteltävä 9x19mm Steyr TMP konepistooli on Friedrich Aignerin suunnittelema, ja kaikki aseeseen liittyvät patentoidut ratkaisut ovat hänen nimissään. Lisäksi hän on ollut mukana TMP:n tuotekehityksen kaikissa vaiheissa,

Viranomaiskäyttöön soveltuva Aimpoint CompML2 punapistetähtäin kiinnitettynä Steyr TMP konepistooliin.



Steyr TMP muodostaa varsin kompaktin kokonaisuuden.

tuotteistamiseen ja markkinointiin asti. Keskeiset rakenteet on patentoitu vuonna 1989 ja Steyr-Mannlicher aloitti TMP konepistoolin myynnin vuonna 1991.

Aseinsinööri Aignerin uusimmat kaupalliset projektit ovat liittyneet Steyr M9 palveluspistooliin, ja kehitettävänä olevia voimme vain arvailla.

Poikkeukselliset mekaaniset ratkaisut

Lujitemuovin käyttö konepistoolirunkojen rakennemateriaalina on yleistymässä. Tähän on tietenkin totuttu jo muissa asejärjestelmissä kuten rynnäkkökivääreissä ja palveluspistooloissa. Teollisessa tuotannossa lujitemuovi on materiaalina järkevä valinta ja valmistusmenetelmät mahdollistavat paremmin ergonomian huomioonottamisen suunnittelussa. Teräsrunkorakenteisiin verrattuna syntyy myös painosäästö ja massatuotannossa kustannussäästö.

TMP:n muovinen runkorakenne ja muut tekniset rakenteet luovat erityisen kevyen konepistoolin.

TMP sisältää kuitenkin keveyden lisäksi mielenkiintoisia ratkaisuja laukaisu- ja sulkukoneistoon liittyen.

Laukaisukoneisto varmistiminen

Laukaisukoneistoon kuuluu, kuten yleensä, liipasin, varmistinrakenteet ja laukaisumekanismi. Isku välittyy TMP:ssä liipaisin yhteydessä iskuvasaran avulla lukossa olevaan iskuriiniin, kuten esimerkiksi suomalaisessa rynnäkkökivääreissä.

Liipasimessa on liipaisuvarmistin, joka estää tahattoman liipaisukosketuksen aiheuttaman laukauksen esimerkiksi kuljetettaessa varmistamantonta asetta. Liipaisun välittyminen koneistoon edellyttää, että liipasinta puristetaan normaalin laukauksen edellyttämällä tavalla. Lisäksi edellytetään tietenkin, että lukkolaitteen ohjaama sulkuvarmistin on kytkeytynyt pois. Sulkuvarmistin kytkeytyy pois, kun lukko on täysin etuasenossa ja niisanottu jäykkäyhteys on muodostunut lukon ja piipun lukittumisesta.

Aseessa on sivusuunnista painettava vaihdin, joka sijaitsee alarungon keskikohdassa liipasimen takana. Vaihdin liikkuu ampumasuuntaan nähden poikittain. Kun vaihdin on painettuna oikealle, se ulkonee rungosta ja näyttää valkoisella merkivärillä, että ase on varmistettu. Ulkonema tuntuu myös liipaisusormessa oikeakätisellä ampujalla. Kun vaihdinta painetaan keskiasentoon, on mahdollista ampua kertatulta, ja kun se vastavasti painetaan täysin vasemmalle, aseella voi ampua sarjatulta. Vaihdin ulkonee aseeseen vasemalla puolella ja näyttää punaisella merkivärillä, että ase on ampumavalmis.

Vaihdin säätelee liipaisun puristussyvyyttä, joka vuorostaan vaikuttaa kerta- tai sarjatulimekanismin toimintaan.

Laukaisukoneistossa on sulkuvarmistimen lisäksi kuljetusvarmistin, joka estää kovan iskun siirtämästä pidätintä viritetyn aseisen iskuvasaran edestä esimerkiksi aseeseen tipahtamisen yhteydessä. Kuljetusvarmistin poistuu vain oikeassa reunassa liikkuvan liipaisutangon perääntyessä riittävästi liipaisimesta puristettaessa.

Laukaisumekanismin pidätinrakenne on mielenkiintoinen, ja sekin on patentoitu. Rakenne on päältä tarkasteltuna pihdimäinen, vaakatasossa aukeava kahdella pidättimen nokalla varustettu järjestelmä. Pidättimillä on yhteinen akseli, niin kuin pihdissä yleensä. Pidättimet puristuvat jousen voimasta vastakkain. Vasemmalla puolella on iskuvasaran pidätin ja oikealla apupidätin. Pidättimien liikettä ohjaa ja rajoittaa "kärkien" välillä liikkuva laakeroitu ohjausakseli, joka kääntyy runkonsa nivelen varassa vasemmasta reunasta ja saa liikkeensä liipaisutangon välityksellä oikeasta reunasta. Perääntyessään liipaisuun liittyen pakottaa ohjausakseli iskuvasaran pidättimen siirtymään vasemmalle pois viritetyn iskuvasaran takapäessä olevan virekynnyksen edestä, jolloin tapahtuu isku.

Mikäli vaihdin on asetettu kertatullelle, on ohjausakselin liikematka niin lyhyt, että oikealla puolella oleva apupidätin pystyy kääntymään pidättämään iskuvasaraa seuraavaan virittämiseen liittyen. Seuraava laukaus on mahdollinen vasta, jos liipasinta ensin vapautetaan uutta puristavaa laukausta varten. Kun liipasinta vapautetaan, liikkuu ohjainakseli pidätinkärkien välissä eteenpäin, ja iskuvasaran pidätin siirtyy tehtävänsä mukaiseen asentoon, ja apupidätin siirtyy oikealle pois viritetyn iskuvasaran takapäessä olevan virekynnyksen toisesta reunasta.

Mikäli vaihdin on sarjatullella, pääsee liipaisu-tangon siirtämä ohjainakseli perääntymään, vielä enemmän, jolloin se pakottaa molemmat pidättimet kokonaan erilleen siten, etteivät ne voi asettua iskuvasaran virekynnyksen eteen. Sarjatulen laukaisun ohjaa sulkuvarmistin, joka pidättää iskuvasaran, kunnes lukkolaite on täysin etuasennossa (jäykkäyttyessä), jolloin sulkuvarmistimen nokka siirtyy viritetyn iskuvasaran alapuolella olevan pidätintason edestä pois. Sarjatulit ja tämä mekaaninen sykli jatkuu niin kauan, kun liipasinta pidetään painettuna tai kunnes patruunat loppuvat lippaasta.

TMP kuuluu konepistoolimarkkinoiden pienimpiin rakenteisiin.



Sulkukoneisto

TMP:n sulkukoneiston rakenne mahdollistaa erittäin kevyen lukkorakenteen ja varsin lyhyen liikematkan jälleenlataamiselle. Tämä konepistooli

ampuu kytketyllä lukko(rekyyli)järjestelmällä, toisin kuin esimerkiksi 9x19mm KP31 "Suomi", jossa on massasulkuinen tai vapaa lukkojärjestelmä vailla mekaanista lukitusta. Vapaa lukkojärjestelmä vaatii yleensä varsin painavan lukkolaitteen ja pitkän liikematkan, jos halutaan pitää tulinopeus alhaisena sarjatullella.

TMP:n sulkukoneistossa on kolme merkittävää komponenttia: piipun ohjain, piippu ja lukko. Piipunohjaimen tehtävä on toimia laakerina rekyyli-liikkeen aikana taakse liikkuvalla piipulle. Samalla ohjain antaa kiertoliikkeen piipulle ja rajoittaa piipun liikematkan ohjaimen päällä olevan ohjainakselin ja piipussa olevan nousullisen uran avulla. Kiertoliike vapauttaa rekyyli-liikkeen aikana piipussa olevat lukitusolakkeet lukon lukituskorokkeista ja avaa jäykkäyttyneiden. Lukko pääsee lopuksi liike-energian avulla yksin peräytymään siten, että ulosvetimessä oleva hylsy poistuu ulosheittoaukosta, iskuvasara viritetty ja palautinjousen aikaansaaman lukon paluuliikkeen aikana seuraava lippaassa oleva patruuna työntyy patruunapesään.

Erikoista kuvatussa konepistoolijärjestelmässä on, että piippu on "kelluva" liukuen laakereidensa varassa, ja piippu on se komponentti, joka pyörähdyksellä kytkeytyy lukkoon. Yleisemmin käytetty rakenne konepistoolissa on, että piippu on kiinteä tai liikkumaton ja että lukko lukittuu runkoon. TMP:n nerokkaan mekaanisen sovelluksen avulla on onnistuttu merkittävästi vähentämään aseessa tarvittavia osia ja on voitu käyttää keveitä teräskomponentteja.

Lukitusjärjestelmä, joka perustuu pyörähtävään lukitusolalliseen piippuun, ei ole käsiaseissa ennenkuulumaton, mutta varsin harvinainen. Esimerkiksi rajavartiolaitoksemme palveluspistoolina ollut ranskalainen 60-luvulla kehitetty 9x19mm MAB PA-15 käytti kyseistä kytkeytymisjärjestelmää.

TMP:n käsittely

Konepistoolin purkaminen käyttöhuoltoa varten on yksinkertaista mutta suoritetaan tiettyssä järjestyksessä. Aseesta poistetaan lipas paina-



Käyttöhuoltoa varten purettuna. Vasemmalta ylärunko, alarunko, lukko, piippu ohjaimineen, lipas ja olkatuki.

malla lippaansalvasta, joka on kahvan vasemmalla puolella liipasimen takana. Varmistutaan, ettei patruunapesässä ole patruunaa tarttumalla ylärunгон takapäessä olevaan virittimen kahvaan puristavalla otteella, joka vapauttaa sen lukituksen. Vedetään viritin hitaasti taka-asentoon, samalla katsotaan ulosheittoaukon kautta patruunapesään ja varmistutaan, että siinä ei ole patruunaa.

Vapautetaan ote virittimestä, jolloin lukko ja viritin siirtyvät etuasentoon.

Vedetään etukahvan yläpuolella sijaitseva ylärunгон vapautin alaspäin tarttumalla siihen runгон alarunгон molemmin puolin. Painetaan piipunohjaimen yläpuolella ulkoneva "up" -tekstillä varustettu painike sisäänpäin ja nostetaan samalla ylärunkoa hieman irti alarungosta. Painetaan vastaavasti ylärunгон takaa palautinjousen karan päätä hieman sisäänpäin samalla ylärunkoa nostaten. Nyt ylärunko irtoaa kokonaisuudessaan alarungosta suoraan ylöspäin vetämällä. Alarungosta ei irroteta muita osia käyttöhuoltoon liittyen.

Ylärunгон purkaminen jatketaan painamalla piipunohjaimen päästä vasten palautinjousta siten, että saadaan sulkukoneisto irrotettu muovisesta kannesta. Palautinjousi karoineen jää kiinni kanteen, ja ne voi irrottaa tarvittaessa. Samalla voi irrottaa muovisen virittimen.

Vedetään lukko irti piipusta. Piippu irrotetaan ohjaimestaan painamalla "up" -tekstillä varustettua painiketta (piipun ohjainakselin lukitsin) sisäänpäin samalla nostaten piipun ohjainakselin ulos porauksestaan. Tämä vapauttaa piipun ohjaimesta, ja samalla lukitsinpainike jousineen irtoaa.

Kokoaminen tapahtuu päinvastaisessa järjestyksessä seuraavien huomautuksien. Piipun ohjainakselin lukitsin asetetaan paikoilleen siten, että "up" -teksti voidaan lukea. Kootun ylärunгон ala-

runkoon kiinnittämisen jälkeen vedetään virittimestä lukkolaite hieman taakse, jolloin ylärunгон lukitus kytkeytyy ja vapautin siirtyy yläasentoon.

Varusteiden summa

TMP konepistoolilla on kiinteä etukahva, joka on edellytys hyvän ampumaotteen saamiseksi. Etukahvan edessä, alarunگون etureunassa on uloke, joka estää tukevan käden etusormen lipsahtamasta kiinni piipunohjaimen. Piipunohjain kuumenee merkittävästi ammunnan yhteydessä.

Kannessa on kiinnityspiste tähtäinjalustalle, jos halutaan kiinnittää esimerkiksi optinen tai optroninen tähtäin konepistooliin. Lisäksi piipunohjaimen pää on kiertetty esimerkiksi vaimentimen kiinnittämistä varten.

Aseen perusvarusteisiin kuuluu kantohihnan ja puhdistusvälineiden lisäksi 15 patruunan ja 30 patruunan lippaat. Pienempitilavuuskinen lipas sopii kokonaisuudessaan pistoolikahvan sisään, ja pitempi lipas ulkonee merkittävästi.

Iroitettava olkatuki on tärkeä lisävaruste. Se kiinnittyy kahdesta pisteestä aseeseen, pistoolikahvan takaa ja alarunگون takaosaan. Olkatuessa on lukituspainike, joka kytkeytyy alarunkoon, ja kiristysvipu, jota eteenpäin kääntämällä puristaa olkatuen sivuttain liikkumattomaksi. Olkatuesta tulee kiinteän oloinen. Molemmin puolin on pikakiinnityspiste kantohihnalle.

Lisävarusteena on myös tähtäinjalusta, joka kiinnittyy kannen kiinnityspisteeseen ja kiristyy

liikkumattomaksi kahdella ruuvilla. Tähtäinjalustassa on ns. weaver-kiinnitys tähtäimen jalalle, joka mahdollistaa monipuolisen asetusetaisyuden tähtäimelle.

Jalustan paikallaolosta huolimatta voidaan edelleen käyttää konepistoolin avotähtäimiä.

Esiteltävän TMP:n päälle on asetettu ruotsalaisvalmisteinen Aimpoint CompML2 punapistetähtäin. Tämä varsin uusi viranomaismarkkinoille suunnattu tähtäinmalli sisältää rakennestävyysominaisuuksien lisäksi ominaisuuksia, kuten pienen kokonaispainon ja pienen virrankulutuksen. Tähtäin ei ole optisesti suurentava, joten se soveltuu konepistoolin käyttöetaisyyksille hyvin. Ampuja voi tähdätä molemmat silmät auki rajoittamatta näkökenttäänsä. Tähtäimen läpi näkyvä punainen piste osoittaa osumakohtaan. Pisteen leveys 25 metrin etaissyydellä olevan maalinsuhteen on n. 3 cm.

Tähän konepistoolin varusteeksi valittu vaimennin on sveitsiläisen Brügger&Thomet'in valmistama TMP-vaimennin joka rakenteeltaan ja ominaisuuksiltaan edustaa alan kärkiosaamista. Vaimennin on kuitenkin lähes yhtä pitkä kuin konepistooli joten sen kiinnittäminen pidentää merkittävästi aseenn pituutta. Samalla se lisää aseenn kokonaispainoa etupainotteisesti. Hyötynä on kuitenkin merkittävästi pienempi melutaso ja poistunut suuliekki. Tavallisilla konepistoolin patruunoilla vaimennettu ääni kuulostaa pienoiskiväärin laukaukselta. Erityisesti vaimenninkäyttöön ladatut patruunat ovat melutasoltaan ilmakiväärin luokkaa.

Varusteiden määrällä kaksinkertaistaa helposti aseenn kokonaisuuden. Lisävarusteiden hankinta on perusteltua, jos ne käytön kannalta muodostuvat tärkeiksi.

Ampumaominaisuuksien kannalta tämän aseenn olkatuki on niin tärkeä, että se tulisi olla vakiovaruste. Lisäominaisuutena on, että olkatuki voidaan irrottaa kuljettamista varten tai poikkeuksellista käyttösovellusta varten. Ilman olkatukea Steyr TMP on pieni ja kevyt konepistooli, jolla voi ampua tarkkaa kertatulta pistoolimaisesti ja lyhyitä purskeita varsin tuloksellisesti harjaantumisen jälkeen. Parhaat ominaisuudet tulevat esiin kuitenkin olkatuen kiinnittämisen jälkeen.

Pienen optronisen tähtäimen lisääminen helpottaa tähtäämistä jonkin verran mutta ei ole välttämätön konepistoolin normaaleja käyttöetaisyyksiä ja ympäristöjä ajatellen. Aseeseen kuuluvat tähtäimet on säädettävissä niin sivu- kuin korkeussuunnassa.

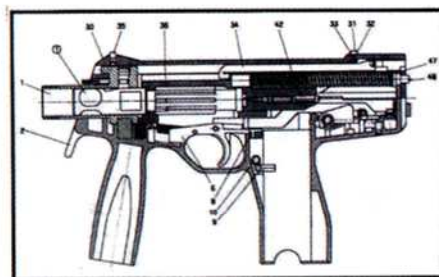
Vaimennin sen sijaan on välttämätön käyttäjän kuolon suojaamiseksi, jos asetta käytetään esimerkiksi sisätiloissa.

Kaikilla varusteilla Steyr TMP konepistooli kasvaa melkein karbiinin kokoiseksi mutta erinomaisesti lähi- ja sisätilataisteluun sopivaksi, tulivoimaiseksi kevyeksi aseeksi, jolla on optroninen tähtäin ja jonka laukaumus on vaimennettu. Tähän tehtävään se soveltuu rynnäkkökiväärinasetta paremmin.

Teksti ja kuvat: Robie Kulokivi
Sähköposti: weretco@nettilinja.fi

Tekniset tiedot

Nimi	Steyr TMP (Tactical Machine Pistol)
Kaliiberi	9x19 mm
Toiminta	Rekyylitoiminen, kiertyvä sulku
Patruunamäärä	15 tai 30 patruunaa
Lipastyypit	Muovinen tankolipas
Hylsynpoisto	Oikealle
Aseenn paino	1,3 kg (tyhjällä lippaalla)
Pituus	ilman olkatukea 283 mm (olkatuella 528 mm)
Piippu	130 mm (rihlan nousu 1/250mm)
Vaihdin	Sarjatuli - Kertatuli - Varmistettu
Tulinopeus	n. 15 laukausta sekunnissa sarjatulella
Tähtäin	Sivusäädettävä hahlo, korosäädettävä jyvä Jalka optista/optronista tähtäintä varten
Muut laitteet	Piipunohjaimessa kiertet vaimenninta varten
Huomautukset	Valmistetaan myös kerta-automaattisena etukahvattomana SPP -mallina
Valmistaja	Steyr-Mannlicher AG & Co KG, Itävalta



Halkileikkauspiirros mekaanisesta rakenteesta.



Pohjois-Karjalassa
Enocellin tehtaat
Pankakosken tehtaat
Stora Enso Metsä, Karjalan alue
Stora Enso Timber
Kiteen saha
Uimaharjun saha

www.storaenso.com

STORAENSO 
what paper can do

Kulttuuria, kauneutta ja vireyttä - Rääkkylästä

Ilmakuva Polar Shiitake Oy:stä, kuvaaja Tuurin Ilmakuva-palvelu Oy.



Richard Koski.
Kuva Heikki Nuutinen

Kanteleensoittaja.
Kuva: Kihaus



Karjalaisen luonnon kauneutta mailla, joita esi-isämme rakensivat kaupankäynnillä ja maataloudella ja jonka elinkeinorakennetta nykyiset asukkaat ovat monipuolistaneet teollisuudella.

Rääkkylä oli tunnettu jo viime vuosisadalla vesireiteistään, laivaliikenteestään ja kaupankäynnistään jopa Pietariin saakka.

Nyt olemme osa kehittyvää maaseutua, joka tekee ennakkoluulotonta yhteistyötä Keski-Karjalan seutukunnalla.

Rääkkylässä toimeentulo hankitaan monenlaisesta osaamisesta ja pienyritystoiminnasta. Perusta on maidossa, lihassa, vihanneksissa sekä metsässä. Puun jatkojalostusyrietykset, koivuliimalevytehdas ja ikkunatehdas ovat uusimmat tulokkaat yrityskenttäämme. Lisäksi sahat ovat viime vuosina laajentaneet toimintaansa. Euroopan suurin siitakesienimö on juuri valmistunut ja hakee ympärilleen uusia pienempiä yksiköitä, ja

utkimussienimöäkin suunnitellaan. Olemme siis selvässä etunojassa elinkeinoelämämme kehittämisen suhteen, ja suunta jatkuu.

Rääkkylä on myös monimuotoinen kulttuuripitäjä. Tunnetuksi meidät tekee maan toiseksi suurin kansanmusiikkifestivaali "Kihaus" heinäkuussa, minkä lisäksi musiikki soi meillä pienimuotoisena läpi vuoden. Rääkkylässä on yli 20 erilaista yhtyettä, joissa soittaa hyvin erilainen ja eri-ikäinen soittajakunta. Lapset pääsevät jo ala-asteella selville musiikin saloista. Musiikkitahtuma ja -harrastus lienee osaltaan viritänyt myös muuta kulttuurikiinnostusta, ja mm. kuvataiteilijoita asustaa meillä liki joka kylällä, kaukaisin heistä on Irlannista. Myös harrastajateatteritoiminta on korkeatasoista, ja saimme mm. vuonna 2000 järjestettäväksemme ensimmäiset pohjoismaiset harrastajafestivaalit.

Kun maaseudulla asumista joskus kummeksutaan, unohdetaan se tosiseikka, että tänne meille on rakennettu hyvä peruspalvelurakenne. Meillä

ei ole pitkiä lääkärijonoja, eikä ongelmia hammashoidossa. Koulumme ovat viihtyisiä ja ihmisläheisiä jne. Näitä arvoja emme usein itse näe, ennen kuin joku muu kertoo ne meille.

Millaista täällä on asua? Hiljaista, rauhallista ja iloista värinää, mukavia ihmisiä, ympärillä silmän kantama maalaismaisemaa, viljeltyjä peltoja, taajamaa, metsiä, lampia, Saimaa, kymmeniä kilometrejä vapaata rantaa, pieniä ja isoja saaria. Harrastaa voi kaikkea mahdollista luontoon ja erityisesti veteen liittyvää. Liikuntamahdollisuudet keilahalleineen, hiihtolatuineen ja liikuntasaleineen ovat vähintäänkin kohtuulliset. Olemmeko kaukana? Tunti lentokentälle, vajaa puoli tuntia junalle... Jos pannaan arvot vastakkain, sijaintimme on hyvä ja olemme lähellä kaikkea. Ja vielä lähempänä, kun meneillään olevat tietoliikennehankkeemme on loppuunsaorittettu.

Teksti: Rääkkylän kunta,
kunnanjohtaja Ilpo Jorasmaa

Kuinka puolijoukkueteltoa pystytetään ja muita tarinoita

Syysskuun viikonloppuna, tarkemmin sanoen 29. ja 30. päivänä, parikymmentä sisarta löysi itsensä Kontiorannan varuskunnasta. Kyseessä oli Liiton poikkeusolokurssi, ensimmäinen laatuaan.

Lauantaiamu valkeni koleana ja sadetta enteilevänä kello 8.00 kurssin aloituksen merkeissä. Siitä lähtien opiskelimme sotilaskodin tehtäviä poikkeusoloissa, sodan kuvaa ja Puolustusvoimien tehtäviä, siviilihallinnon toimintaa, ensiapua, johtamiskoulutusta, taktisia merkkejä ja autosuunnistusta. Kurssiin kuului myös maasto-osuus, jonne siirryttiin lauantai-iltana. Viikonloppu oli siis monipuolinen ja ohjelmaa täynnä.

Kurssilla oli sisaria kaikista Pohjois-Karjalan yhdistyksistä eli Kontiolahdelta, Ylämyllyltä, Onttolasta ja Nurmeksesta. Kurssihenki vain kasvoi loppua kohden, ja nauru oli herkässä etenkin käytännön tehtäviä suoritettaessa. Lauantai tosin oli pitkälti luontopohjainen. Välillä pääsimme vetreyttämään itseämme ensiapua opitellessamme. Elvytimme Anne-nukkeja ja kävimme läpi muita tuikeita asioita, kuten kylkiasentoon kääntämistä ja palovammojen hoitoa. Pieni liikunta oli kyllä paikallaan luentojen välissä, kun kasarmin auditorion penkit eivät ole sieltä ergonomisimmasta päästä. Pieni happihyppely pihalla aiheutti vain kylmiä väreitä, kun saimme huomata, että taivaalta sanoi räntää ja rakeita. Onneksi sade lakkasi yhtä nopeasti kuin alkoi, ja sää suosi kurssin loppuosaa. Lisää liikuntaa oli tiedossa illalla, kun siirryimme maastoon. Ensimmäisille jaettiin ne kuuluisat yhden koon maastopuvut ja muut varusteet sekä jaettiin porukka kolmeen ryhmään. Sitten pakattiin tavarat mukaan ja suunnattiin auton nokka kohti määrittelmätöntä paikkaa keskellä pimeää metsää.

Perille päästyämme oli ohjelmassa puolijoukkuetelton pystytys ja leirin perustaminen. Teltat nousivat pystyyn nopeasti, ja kaminoita alettiin

lämmittää. Kyllä siskot osaavat. Tässä vaiheessa olikin vuorossa kurssin "taiteellinen" osuus eli naamioverkkojen viritys. Saimme kouluttajilta naamiointiohjeet, joita sitten sulavasti sovelsimme. Verkosta syntyi mitä ihmeellisimpiä viritelmiä telttojen ympärille, ja kyllä se verkko peitti ainakin osan telttaa, melkein. Kun teltat olivat valmiina, kokoontuimme leirinuotiolle ja kävimme läpi muutamia asioita esim. vartiopaikan toiminnasta. Kellon jo kolkutellessa puoltayötä väki siirtyi vähitellen telttoihin, mutta osa jäi nuotiolle makkaraa paistamaan ja jutustelevaan. Jokainen sai oman kipinävuoronsa, ja kohta teltassa kuului vain tasainen tuhina. Puut räätisivät kaminassa, ja kipinävuorossa oli aikaa ajatella syntyjä syviä. Kaminapuista tuli vuoltua yhtä ja toista, mutta eivät ne tainneet kelvata kuin poltettaviksi. Näin modernina kännykkäaikana voi kipinävuorossa toki pelata myös matopelejä.

Aamu koitti hyvin nukutun yön jälkeen puolen seitsemän aikaan. Leiri laitettiin kasaan, jälleen ennätysajassa, ja hypättiin auton lavalle. Pala-simme varuskuntaan, missä meitä odotti sauna, kukaan vain ei ollut laittanut sitä lämpiämään. Mutta mitä pienistä, koulutus jatkui autosuunnistuksella. Opettelimme taktisia merkkejä ja saimme tehtäväksemme kiertää karttaan merkitty reitti ja käydä rasteilla. Reitti kuljettiin jo legendaarisella Uazilla, jonka ajo- yms. ominaisuuksiin sain tutustua ratin takaa. Uskomaton menopeli sanan kaikessa merkityksessä. Kyseinen kulkuneuvo meni mistä tahansa ja mitenpäin tahansa. Mistäköhän saisin oman Uazin...? Ryhmämme selviytyi reitistä hyvin, ja jokainen rasti löytyi, kun vaan viitsi riittävästi etsiä. Yhtä paljon kurssilaisia palasi takaisin, kuin reitille oli lähtenyt, joten hyvin meni.

Seuraavaksi ohjelmassa oli johtamiskoulutusta. Eikä tämä osio ollut suinkaan ainoa myös siviililämää soveltuva luento, joten kurssi oli siinä mielessä onnistunut. Johtamiskoulutuksessa pu-

huimme yksilöllisestä johtamisesta ja erilaisuuk-sien huomioonottamisesta. Sotilaskotityö jos mikä on ryhmätyötä ja ihmisten kanssa olemista, joten tärkein osio oli jätetty viimeiseksi. Kurssin päättyessä pidettiin palautekeskustelu, jossa käytiin läpi sekä käyty kurssi että tulossa oleva toinen osa. Kurssi on siis kaksiosainen, josta jälkimmäinen osa käydään ensi keväänä.

Kurssi oli pilotti ja hyvin monipuolisesti koottu. Kurssin jatko-osalla syvennymme enemmän omaan sotilaskotitoimintaan ja siihen liittyviin asioihin. Omasta puolestani haluan kiittää kaikkia kurssilaisia loistavasta yhteishengestä. Kouluttajille myös kiitos, ja toivottavasti otatte meidät vielä jatko-osuuteenkin mukaan.

Kaikki sisaret innokkaasti poikkeusolotoimintaa opettelemaan!

Kuvassa ensiapukoulutusta, tajuttoman kylkiasentoon kääntämistä valvoo Riikka-Leena Anttilainen.

Muisteloita ja munkkeja

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys järjesti 18.9.2001 musiikillisen muisteloillan sotilaskotityön 80-vuotisjuhlavuoden merkeissä. Tilaisuus järjestettiin Joensuussa, Karjalan talolla. Ilta koostui musiikista, järjestävän yhdistyksen puheenjohtajan, Helena Vaajamon ja Pohjois-Karjalan Prikaatin komentajan, eversti Asko Kohvan puheista sekä tärkeimmästä eli Kontiolahden SKY:n kunniajäsenen, Martta Koskisen, muisteloista.

Muisteloissa kuultiin hyvin seikkaperäisesti Martan sotilaskotityön alkuvaiheista, ja värikkyyks jatkui myös myöhempien aikojen kertomuksissa. Hän on tehnyt sotilaskotityötä kunnioitettavat 48 vuotta, joten kerrottavaa riitti. Kuten muikin juhlaväki, myös minä kuuntelin haltioituneena Martan tarinoita. Niistä aisti lämmön ja kokemuksen.

Karjalan Sotilassoittokunta ja varusmiesten oma kokoonpano toivat musiikillisen tervehdyksensä juhlaan. Illan aikana kuultiin sekä sotilasmusiikkia että perinteisempää viihdemusiikkia. Ja koska sotilaskodin tilaisuudessa oltiin, nautittiin ohjelman välissä myös kahvit ja sotkun munkit.

Tästä on hyvä jatkaa, tietenkin sotilaskotityötä tekemällä.

Tekstit: Minna Frii

Kuvat: P. Säynevirta



Varusmiestoimikunta



Grooving hips Gonariehassa 2.1.2002

VMTK on erittäin tärkeä osa armeijaa, kun puhutaan varusmiehistä. Varusmiehellä on lyhyt ja tiivis palvelusaika, mutta milloinkaan ei ole eikä saa olla niin kiire, että VMTK olisi turha. VMTK:ssa oli syksyllä vuonna 2001 puheenjohtajana alikersantti Ville Puustinen ja sihteerinä alikersantti Karri Puhakka. Syksy meni hieman erilaisissa merkeissä kuin edellisten toimikausi. Meillä oli lomakuljetuksissa ainoastaan matka Kuopion suuntaan. Edellisillä oli myös Varkaus ja Savonlinna.



Ihmispyramidi Gonariehassa 2.1.2002

Mitä sitten VMTK teki koko syksyn?

Palvelus vei meiltä paljon aikaa. Meitä tarvittiin yksikössämme, ja yritimme olla siellä aina kun mahdollista. Olimme leireillä monet kerrat. Yhteensä seitsemällä leirillä oli toinen toimihenkilö, ja toinen piti pystyssä Varusmiestoimikunnan toimistoa ja auttoi prikaatissa olevia varusmiehiä. Varusmiestoimikunnan opas sanoo, että yksi toimihenkilö per leiri.

Uudet hankinnat ja aloitteet olivat toimikautemme onnistumisiamme. Saimme Prikaatin komentajalta luvan hankkia parempia urheiluvälineitä. Uudet ja laadukkaat salibandymailat olivat menestys. Kävijämäärä suureni huomattavasti, kun oli mahdollista pelata välineillä joilla peli onnistuu. Kenttäkoripallot ostettiin, ja nekin olivat kiitettävässä käytössä, kunnes lumet ja pakaset tulivat.

Mitä sitten varusmies tekee iltaisin, jos ei jaksa urheilla, koska on ollut raskasta palvelusta?

Hän saattaa nukkua hieman, mutta mitä muuta? Hän menee sotilaskotiin. Sinne VMTK uudisti yhdessä sotilaskodin kanssa pelikoneita ja musiikkia.

Mitä sitten kun rahat on menneet sotilaskotiin?

VMTK on hankkinut uusia elokuvia, ja luku lähentelee jo sataa. Playstation -pelikoneet ja gineskassissa oleva Playstation 2 ovat tärkeä ajanviettotapa meille varusmiehille.

Olemme tyytyväisiä omaan toimintaamme ja uskomme tulevien VMTK:n toimihenkilöiden, puheenjohtaja alikersantti Ville Rautiaisen ja sihteerin alikersantti Petri Puhakan jatkavan toimintaamme. Meillä on erittäin hyvää yhteistyötä Sotilaskodin ja Prikaatin killan kanssa.

Prikaatin komentaja on ollut erittäin suuri tuki. Ohjaajamme kapteeni Kinnunen ja hänen sijaisensa majuri Muhonen ovat auttaneet aina pienissäkin ongelmisissamme. Ja erittäin suuri kiitos toimistosihteerin Mari Nyssöselle. Hän oli pyyteeton ja ahkera auttaja. Kiitos Mari sinulle.

Teksti: Syksyn Varusmiestoimikunta alikersantti Ville Puustinen ja alikersantti Karri Puhakka
Kuvat: Toimitus

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:

1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.

Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546



ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY



Timberjack

Tekee enemmän

www.timberjack.com



Aliupseerikoulun kurssi 25



ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA



Vääpeli
Yliluutnantti Hannu Sihvonen



Koulunjohtaja
Kapteeni Hannu Palkovuori



Varajohtaja
Mika Kärsämä

PANSSARIN- TORJUNTALINJA



Yliluutnantti
Pertti Kettunen



Yliluutnantti
Eero Lempinen



Ylikersantti
Jukka Kärki

TULENJOHTOLINJA



Yliluutnantti
Markku Kanko



Ylikersantti
Oskari Holm

KIVÄÄRILINJA

TULIASSEMALINJA



Yliluutnantti
Heikki Rosenius



Luutnantti
Marko Ylönen



Luutnantti
Mika Kukkonen



Luutnantti
Janne Suhonen



Ylikersantti
Mikko Penttinen

SISSIRADISTILINJA

SOTILASPOLIISILINJA MOOTTORILINJA



Yliluutnantti
Jeri Kerkkonen



Ylikersantti
Marko Hämäläinen



Luutnantti
Reima Kontkanen



Luutnantti
Keijo Matilainen



Ylikersantti
Toni Parkkinen

TIEDUSTELULINJA

Koulun johtajan tervehdys

Kurssin 25 oppilaat, valmistuvat ryhmänjohtajat, alikersantit!



31.08.2001 alkanut, 17 viikkoa kestänyt aliupseerikurssi 25 saatiin toteutettua laadittujen suunnitelmien mukaisesti. Kurssiin sisältyi koulutushaarasta riippuen 30-40 maastovuorokautta. Kurssin aikana teille on annettu perusteet johtaa ja kouluttaa omia alaisianne tulevissa perusyksiköissä. Valmiita johtajia emme ole teistä kouluttaneet. Toivottavasti olemme sen sijaan pystyneet sytyttämään jokaiseen kipinän tavoitehakuiseen, henkilökohtaiseen kasvamiseen ja kehittymiseen entistä paremmaksi johtajaksi. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi meidän on tunnustettava omat heikkoutemme ja lähdeittävä kehittämään niitä määrätietoisesti. Vahvuksiamme meidän on osattava käyttää tehokkaasti hyödyksi omassa johtamistoiminnassamme.

Asennoitukaa tulevaan tehtäväänne niin vakavasti, kuin olisitte kouluttamassa omia sodan ajan joukkojanne, alaisianne. Tulevat entistä vaativammat ja haasteellisemmat tehtävät edellyttävät teiltä tunnollista tehtävän hoitamista, alaisista huolehtimista ja yhteisten asetettujen tavoitteiden hyväksymistä. Vaikkakin teidän vastuunne kasvaa, tukena teillä on perusyksiköiden osaava ja ammattitaitoinen henkilökunta.

Aliupseerikoulun henkilökunnan ja omasta puolestani haluan onnitella teitä kurssin suorittamisen johdosta. Toivomme teille menestystä alkavalla johtajakaudella sekä kasvamista ja kehittymistä hyväksi johtajaksi, jota alaiset arvostavat.

Kiitän kouluttajia, apukouluttajia, kaikkia AuK:n sidosryhmiä sekä yhteistyöosapuolia aliupseerikurssin 25 eteen tehdystä laadukkaasta maanpuolustustyöstä.

AuK:n johtaja
Kapteeni Hannu Palkovuori



**ENON
OSUUSPANKKI**

**Joensuun
Moottorikoneistamo**

Kuurnankatu 35 • 80130 Joensuu • Puh. (013) 228 301

HARTWALL



AVAIN VAUNU OY

• JOENSUU • KUOPIO • IISALMI
PANKAKOSKENTIE 6, 80130 JOENSUU PUH. 013-163 210
Varaa huolto: www.avainvaunu.fi

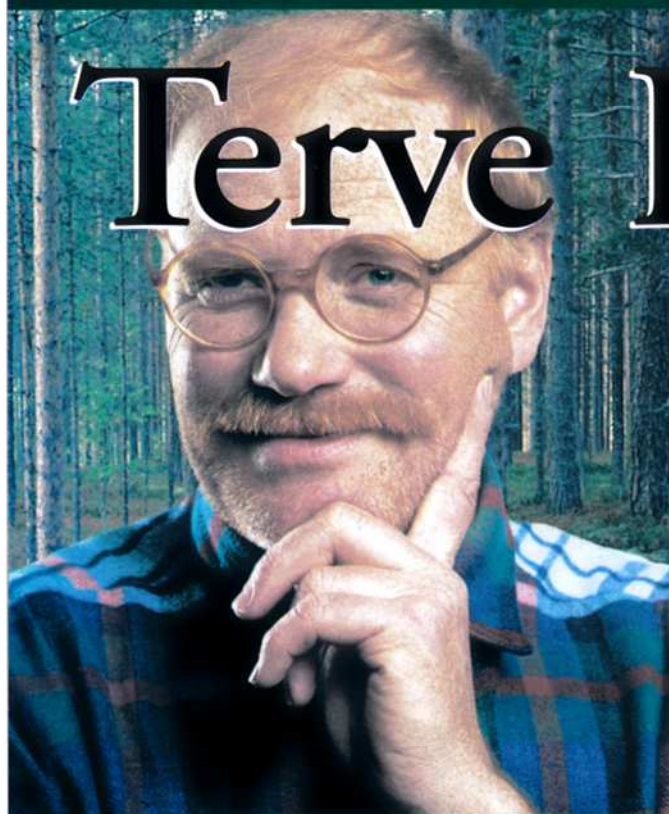
ENON APTEEKKI
UIMAHARJUN SIVUAPTEEKKI

**ENON
LIIKENNEOPETUS**

81200 ENO, PUH. (013) 762 125

JOKIKONE

TEOLLISUUSKATU 21 80100 JOENSUU PUH. 013-221 411 www.jokikone.fi



Terve Isäntä!

Ostamme suomalaista puuta asiakkaan ja ympäristön ehdoilla.

Hankintaesimies
Iisalmi-Lapinlahti-Maaninka-Varpaisjärvi
Nilsjä-Siilinjärvi-Juankoski
Heino Jääskeläinen
matka 0400 677 905

KEITELE

KEITELE FOREST

Teollisuustie, 72600 Keitele,
Tel. (017) 769 900, Fax (017) 769 9222



Työtä ja toimeliaisuutta seutukunnalle

Oppilaskunnan puheenjohtajan tervehdys

Aliupseerikurssi 25 alkoi syyskuussa, ja kaikilla tulevilla oppilailla oli pitkä 15 viikon oppimisjakso edessään. Heti kurssin alussa yhteishenki oli loistava, ja määrättyistä tavoitteista pidettiin kiinni. Saavutimme hyviä tuloksia kaikilla osa-alueilla, ja tämän takia kurssin ilmapiiri pysyi koko ajan hyvänä. Kurssin ohjelma oli intensiivinen, ja kaikille tekikin hyvää päästä pitämään hauskaa ja rentoutumaan kurssijuhlassa ravintola BePopissa. Siellä ainakin todistettiin, että osaa se solttupoikakin tanssia. Kaikille han-

kittiin myös omat kurssipuukot ja kurssiverkkarit. Tämän jälkeen oli edessä vielä se viimeinen rustistus. Se, missä testattiin taitojamme sotatilanteessa eli yhtymäharjoitus. Se otti varmasti voimille, mutta suoritimme sen kunniakkaasti, koska juuri sitä varten olimme puoli vuotta harjoitelleet sotilaan perustaitoja. Nyt aliupseerikurssi 25 on saatu päätökseen, ja meidän rohkeat ja innokkaat johtajan alkumme ovat siirtyneet harjoittelemaan johtamisen syviä taitoja omiin perusyksiköihinsä. Itselläni oli ilo toimia tämän kurssin

oppilaskunnan puheenjohtajana, ja mieleeni jäi vain mukavia muistoja. Kiitos tästä kuuluu kurssin 25 mahtaville oppilaille sekä ammattitaitoisille kouluttajille. Näin lopuksi haluan toivottaa kaikille oikein hyvää uutta vuotta 2002.

Alikersantti Antti Kurki
Oppilaskunnan puheenjohtaja



Leaf



Keypro

Teollisuuskatu 13, 80100 Joensuu
Puh. (013) 223 467

Remontit ja uudisrakennukset
- suunnitelmat ja kustannusarviot
KALLAN KASEVA KY

Savonkatu 1, 70100 Kuopio
Puh. (017) 3633 053, Fax (017) 3633 935
0400 - 677 109, 0400 - 275 650
kaikki numerot myös ill.

EVÄSKONTTI  **KIKI SUPERMARKET**

Tavallista parempi Ruokakauppa

Kaihdin- ja markiisivalmistamo

Artic-Kaihdin Oy

Salpakankaankatu 38
80100 JOENSUU
Puh (013) 264 5110
Fax (013) 264 5115

Edullisesti ja nopeasti suoraan tehtaanmyymälästä

■ sälekaihtimet
■ pystylamellit

■ rullaverhot
■ markiisit, ym. alan tuotteet

**MIESTEM
MUOTIVÄRE**
Olaviakate 54, 57100 Savonlinna, puh. (015) 531 022

Siivouspalvelu P Nousiainen OY
Nivanjoentie 19, 82200 HAMMASLAHTI
Puh. (013) 747 190, fax (013) 747 102

Raimatto Oy

Kuopionlahdenkatu 16 Lh 1 Puh. 0400 678 326
70100 KUOPIO (017) 282 2470
Fax (017) 259 1470

Konevuokraus- ja kuljetusliike

VATUPASSI



**POHJOIS-KARJALAN AMMATILLINEN
AIKUISKOULUTUSKESKUS**

- * Liikevaihdoltaan Suomen toiseksi suurin aikuiskoulutuskeskus
- * Toimipaikat: Joensuu, Lieksa, Kitee ja Outokumpu
- * Näyttötutkintoina suoritettavia perus-, ammatti- ja erikoisammattitutkintoja
- * Koulutusalojamme ovat mm:

- | | | |
|------------------|-----------------|-----------------------|
| • Elintarvikeala | • Ravitsemisala | • Kone- ja metalliala |
| • Maatilatalous | • Kielikoulutus | • Puhdistuspalveluala |
| • Puuala | • Rakennusala | • Sähköala |
| • Tietotekniikka | • Viestintäala | • Yrittäjyys |

KLIKKAA LISÄTIETOJA:
www.akk.pkky.fi

POHJOIS-KARJALAN AMMATILLINEN
AIKUISKOULUTUSKESKUS
Kaislaku 3, PL 199, 80101 JOENSUU
Puh. (013) 244 2360, fax. (013) 244 2307



KIVÄÄRILINJA



Alarivi vasemmalta: Laitinen TJ, Romppanen JP, Könönen MA, Hyvärinen JS, Timonen AT, Riikonen SR, Puhakka PA, Rautiainen VAA, Äänismaa AHJ, Hulkkonen MH, Immonen JT.

Yläriivi vasemmalta: kirjuri Puumalainen TP, Lehtinen JT, Ruotsalainen HJ, Räsänen JT, Harju TT, Nykänen MO, Luukkonen VA, Silvasvuori MTE, Mäkijärvi AMO, Korhonen AK, Simonen MT, Varhamaa ES, Hakkarainen TE.

Kuvasta puuttuu: Hynynen TE.

Aliupseerikoulun kurssi 25 käy joutuin vähiin, kun maineikas kiväärilinja valmistautuu kohtaamaan alokkaat. Tämän meidän vähäisen TJ 362 koulutuskauden puolivälissä kiväärilinja on kerännyt itselleen sellaiset tiedot ja taidot, että ne avaavat uusille alokkaille varmasti aivan uusia ulottuvuuksia.

AUK:n puolessavälissä alkoi kiväärilinjan varsinainen erikoistumiskausi. Erikoistumisessa auttoi giffelinjaa tiukassa, mutta asiantuntevassa otteessaan pitänyt kouluttajamme Eero "tie, totuus ja elämä" Lempinen. Yhdessä ahkerointi on varmasti tuottanut enemmän kuin tulosta. Kaikki muistavat, kun Lempinen kommentoi kiväärilinjan kovapanosammuntoja Sotinpuruolla toteamalla: "Tämä oli ehdottomasti vaarallisin ammunta, jossa olen ollut pitkään aikaan." Giffepoikien aseiden piiput kun sojottivat vähän sinne sun tänne...

Kurssin ensimmäisen puolikkaan aikana viihdytimme itseämme useankin otteeseen (ehkä jopa pakosta?) Jaamankankaan kosteassa maastossa. Mikäpä voisi olla mukavampaa kuin harjoitella tuliasematoimintaa rynnäkkökiväärit kuumanaukun hylsyjä sylkien. Pakkimuonauksien tottui kummasti... Tai no, ehkei sentään! "Hajoaminen" olikin jamaikan seudulla tunnettu kiväärilinjalaisen olomuoto.

Kurssin toisella puolikkaalla siirryttiin kovempiin kuvioihin, kuten käsikranaatteihin, miinoihin ja kunnan räjähdysaineisiin. Tapahtumapaikka oli tällöin Sotinpuron "luksusleiri", jossa illat kuluiivat lähinnä makkaraa paistellen.

Kurssin loppupuolella järjestetyn yhtymäharjoituksen tarkoituksena oli petratun miehistön yhteistoiminta. Tulikoetta häiritsi hieman giffepoikien terveysongelmat eli armeijakielellä vempaus!

Nyt linjan kaikki 24 sotilaallista alikersanttia ovat valmiina näyttämään Suomen tuleville sotilaille, että tetsaaminen ja ampuminen ovat parasta, mitä kiväärimies voi housut jalassa tehdä. Jos on vielä jotain parempaa, niin sitten täytyy ottaa jo housut pois! Ja se, jos mikä, on varmaa kuin vanhan kuolema, että kiväärimies näyttää alokkaille parasta sotilaallista esimerkkiä.

"Kiväärimies on tos mies", ja aliupseerikoulu on miehen paikka, eikä totta? Tule ja testaa itse, onko sinusta siihen. Ei nimittäin ole mikään helppo nakki..)

Giffelinjan jimbot

AUK:N KURSSIJULKAISU

Tuomas "unessa" Hakkarainen
"Pitäskö vähän levyttää?"

Tuomas "TJ" Laitinen
"Hey, tarkka ampuja, paljo TJ?"

Juha "rintakarva" Romppanen
"Ääni, joka muutti maailman."

Tuomas "pappa" Harju
"That's right, right on!"

Juha "metal" Lehtinen
"Aamuja? Ei tänään..."

Heikki "uusi yritys" Ruotsalainen
"Toinen kerta. Kestääkö ruotsinpoika?"

Mika "football manager" Hulkkonen
"Onko uusia Willereitä?"

Vesa "yölinja" Luukkonen
"Hyvää yötä hanipuppeli..."

Jukka "neurotic" Räsänen
"Mies, joka kutiaa VÄHÄN liikaa?"

Timo "eräjorma" Hynynen
"Elä tuu, tai tuikkoon!"

Antti "esitutkintavemppa" Mäkijärvi
"AM, testaa: mitä rynkky kestää??"

Mikko "häirikkö" Silvasvuori
"Aseistettu ja vaarallinen."

Jarkko "Walkman" Hyvärinen
"Jos tanssit, et voi olla väärässä."

Mikko "puntuipoika" Nykänen
"Lähetkö puntille?"

Markus "Alias Suihku" Simonen
"Kyllä kerran viikossa riittää!"

Jukka "nasse-setä" Immonen
"Mies, joka löysi äänensä."

Petri "DJ" Puhakka
"Hey Mr DJ, lopeta se tökkiminen!"

Aki "tiukkapipo" Timonen
"Härvääminen loppuu nytty!?"

Antti "vaiheessa" Korhonen
"Mutta missä on Korhonen?"

Ville "kuumeessa" Rautiainen
"VMTL:n sisäinen leaderi."

Elmo "asiallinen" Varhamaa
"Linjan gentleman?"

Mika "wannabe" Könönen
"Miks tää, miks näin?"

Salla "pidä toi" Riikonen
"Toi oli hyvä, pidä toi!"

Asko "mitä?missä?miks?miten? Äänismaa
"Aina yhtä pahanhajuinen."

 www.kuvanmaailma.fi
KUVANMAAILMA[®]
Siltakatu 14 Joensuu Puh. 013-129010

 **KARJALAN PULTTI &**
Salpakatu 6 80100 JOENSUU
Puh. 013-897 801

Opiskele elämään. www.ncp.fi

Anna elämän yllättää, mutta vaikuta kuitenkin itse tulevaisuuteesi. Pohjois-Karjalan ammattikorkeakoulusta saat välineet.

POHJOIS-KARJALAN AMMATTIKORKEAKOULU
OPINTOTOIMISTO
TIKKARINNE 9, 80200 JOENSUU
PUH. (013) 260 600
OPINTOTOIMISTO@NCP.FI



Moottorilinja

AuK 25 alkoi, ja EHK:sta siirtyi kahdeksan tomeraa moton alkua saamaan johtajaoppia. Kursin ensimmäinen jakso opiskeltiin kiväärimiehen taitoja, tetsattiin, rynnättiin, hyökättiin ja puolustettiin, unohtamatta eri suuntiin poistumista. P-kausi "Ehiksessä" oli särmäämistä, minkä takia motolinjalaiset olivat AuK:n kärkiporukkaa, senhän osoitti jo Er-Uu-Koo pisteet. Yksi meistä tunsikin piston sydämessään ja hylkäsi rekkakortin ja siirtyi Haminaan salmiakkien perässä.

AuK:n toinen jakso alkoi linjakohtaisella opiskelulla, joka luonnollisesti meidän kohdallamme oli autojen rakenteen opettelua sekä autokoulua. Aamupäivät istuttiin Kiltaluokassa liikenne- sekä

rakenneoppitunneilla, ja iltapäivät olivat käytännön harjoittelua. Todellista käytännön oppia saatiin Sotinpuron ajoleirillä, jossa ajoimme ja pelastimme "Ronttosauruksen" ojasta apunamme vain nyrkki ja kyr...! Samalla toimimme ryhmänjohtajina saapumiserämme jääkäreille.

Autokoulun opit eivät menneet hukkaan, sillä selviydimme kaikista kokeista ja ajotutkinnoista ensiyrittämällä. Tästä kiitos hyvälle kouluttajillemme. Motoporukkaan liittyi Johtajakaudeksi edellisen saapumiserän kasvatti alik Karhapää. Loppu palvelusaika onkin harjoittelua todellisena ryhmänjohtajana.

Timo "Aina vaiheessa" Iivonen
joka hävitti lakkinsa aina kiireen tullen.

Antti "Unikeko" Kekäläinen
"Hei, joko valmistautuminen on tullut?" Nukkuu aina kun on mahdollista.

Mikko "Erimieli" Kukkonen
"Ei släbäreitä sinne, villapaidat esille... ei noin... ettehan työ osoo mittään."

Antti "Isoääni" Kurki
Jos ei näy niin ainakin kuuluu. Hiljaa vain nukkuessaan.

Jani "Gynther" Leskinen
Kitteen karhu. Juttuja riittäis, mutta ne eivät läpäisseet sensuuria.

Tarmo "Arvaamaton" Lukkarinen
Enon ikioma teinitaxi, Kati kaxtoista...!

Jussi "Lähteex" Lähteenmäki
Pullo punkkua ja yökerhon ikkunoille. Linjan oma DJ.



Lukkarinen TA, Leskinen JP, Iivonen TA, Lähteenmäki JKT, Kurki AHJ, Kukkonen MA. Kuvasta puuttuu Kekäläinen AV.



Panssarintorjuntalinja II/01

Kitkuttuamme AuK I:n kiväärilinjan mukana, linjoista kovimmalle valittiin 12 taistelijaa, joista kuitenkin kaksi takinkääntäjää jatkoi samaa rataa kivääri-RuK:uun. Mutta pienempi porukka takaa yksilöllisemmän ja tarkemman koulutuksen. Me jäljelle jääneet saimme oman linjan, tuvan ja kouluttajaksemme panssarintorjunnan asian tuntijan, yliluutnantti Kettusen. Apukouluttajina toimivat alikersantti Tikkanen, ja kiväärilinjalta saimme vahvistuksena yhden miehen komppanian, alikersantti Simosen. Koulutuksesta tulikin tehokasta.

Linjamme tasoa kuvaa se, että käytyämme ammunnoissa kuin ammunnoissa, linjamme komeilee tuloslistan kärkipäässä. Kovat kertasingot ammuttiin Sotinpuruolla. Vierailu Parolan Panssariprikaatissa tutustumassa kalustoon ja taistelut simulaattoreilla oikeita panssarivaunuja vastaan toivat kyllä vaihtelua muovimaaliina ampumiseen sisäpiipuilla tai poskilaukauksilla. Tuulinen yö Hätilässä, leiriytyminen kaatuvien puiden keskelle ja "nukkuminen" kivikossa olivatkin sitten sitä toista ääripäätä tästä hauskuudesta. Lin-

jamme esittäytyi edukseen myös loppusodassa, jossa teimme "kookkaan" mutta kiven kovan joukkueen Spol-linjan kanssa. Tätä puolen vuoden huipennusta siivitti kirpeä pakkanen, märät vaatteet ja vilun väristykset korvista kantapäihin. Hangessa tarpominen sai huomiota myös kansainväliseltä taholta (BBC). Sota saatiin kunniakkaasti loppuun, ja sen sai tuta vastustajammekin raskaina tappioina.

Vaikka koulutus onkin ollut rankkaa, varamiinoitteet on kiltkuttu routaisille teille, on kesetty tuuli ja tuiverrus, on telamiinat, soralapiot ja muut lukuisat välillä turhiltakin tuntuvat varusteet kannettu, yhteishenki on silti karaistunut yhä entisestään. Rento meininki joka paikassa ja huumori kukkii. Jäämme odottelemaan tammiin saapumiserää, tavoitteena on kouluttaa seuraavasta erästä jopa parempia, mikäli mahdollista. Pieni härväys, kohellus ja hajotus kuuluvat asiaan, mutta joko hommat tehdään tai niitä ei tehdä, mutta koskaan niitä ei olla vain tekeviinään!



Alarivi vasemmalta: Mikko Kupiainen, Antti Holopainen, Jouni Tikkanen, Kai Laitinen, Mika Tirkkonen.

Ylärivi vasemmalta: Tommi Manninen, Sami Karttunen, Tuomas Uuksulainen, Jarkko Siitonen, Harri Koponen, Jari Honkanen.

Jari "Zeizei" Honkanen
Miehen joka kolmas sana on naisen sukupuoli-elin. Myös unissaan.

Antti "Muistimiina" Holopainen
Mies, jolle käsitteet ajoissa ja etuajassa, ovat tunteettomia.

Sami "My little Ponu" Karttunen
"V...u, mie tapan teidät kaikki lämpimikseni." Tallepaani.

Harri "Kopunen" Koponen
Mies löytää kaikesta mahdollisesta kaikki mahdolliset huonot puolet.

Mikko "Flashpoint" Kupiainen
"Enpä siltikään jää apariks." Linjan särmin äijä.

Kai "Stay Cool" Laitinen
Tyyppi ei koskaan avaudu. Porukan sika, jos sille päälle sattuu.

Tommi "Eräjorma" Manninen
Miehellä erätaidot hallussa. Saa kohteen kuin kohteen tuleen.

Jarkko "Härski" Siitonen
Miten tämä mies pystyy syömään tuolla suulla? Luennoitsija.

Mika "Käry" Tirkkonen
"Ei ole mies eikä mikään, jos ei pientä paskanhajua kestä!"

Tuomas "Iceman" Uuksulainen
Aina jäässä! "Nokun nokun ai siis niinkun näin vai miten?"



Sotilaspoliisilinja Who let the dogs out...

30.8.2001 kantoivat tavaroitaan aliupseerikoulun pihalle muiden mukana noin 90 halukkaan joukosta jatkoon selvinneet 14 sotilaspoliisilinjan tulevaa alikersanttia/kokelasta, jotka jo tässä vaiheessa saavuttivat jopa kouluttajien huomion särmällä toiminnallaan. Takana oli kaksi kukausta varusmiespalvelusta, ja jyvät alkoivat erottua akanoista. Nämä taistelijat, jotka kiitävät maastokuvioisilla cabriolet-urheiluautoilla pitkin Jaamankankaan metsiä nopeammin ja taitavammin kuin Moto-linjan kuskit sekä nousevat luotiliivit ja taisteluvarustus päällä taistelijantalon toiseen kerrokseen ketterämmin kuin Apollo 13, muodostivat AUK25:n ehdottomasti särmimmän linjan.

Kurssi alkoi ylikersantti Hämmäläisen johdolla yhtenäiskoulutuksella ja kiväärimiesten hommia harjoitellen. Parin viikon jälkeen kuvioihin astui mukaan upseerikokelas Mustonen, joka toi tuulahduksia suoraan "sotilaspoliisien Mekasta" - Utista. Lopulta saimme pitkältä tuntuneen odottelun jälkeen ylikuutnantti Kerkkosen mukaan koulutustouhuun, ja vihdoinkin alkoi kauan kaivattu sotilaspoliisikoulutuskin. Koulutus oli mielenkiintoista ja haastavaa, mutta kuitenkin pilke silmäkulmassa toteutettua, mistä kiitos kuuluu kouluttajille. Linja näytti kurssin aikana kypsyytensä,

eikä huumorintaju loppunut edes kateellisten näljaillessä ja poliisikoiran kuvan ilmestyessä tuvan oveen.

Aliupseerikoulusta jäi monia hyviä muistoja, mutta omien hommien harjoittelu jäi harmittavan vähäiselle leirienkin kuluessa kiväärimiesten töitä tehdessä. Tästä huolimatta seuraavan saapumiserän sotilaspoliisijääkärit voivat aloittaa koulutuksensa luottavaisina, sillä heillä tulee olemaan taatusti ammattitaitoiset ja hyvät ryhmänjohtajat, joiden puoleen voi kääntyä kiperimmissäkin ongelmatilanteissa.

Opp Mikko Niiranen

Ahonen TA

Periaatteen mies. Vastarannan kiiski, joka opasti kaikkia ja kaikkialla: Istu tai astu, Timo kyllä neuvoo!

Ahtonen JA

Tasainen mies, joka kävi tiukkoja väentöjä taistelujakkaransa käyttöoikeudesta tuvassa. "Se on miehen heikkoutta, jos ei pakkasta kestä."

Halonen HM

Voimanpesä Rautavaaralta. Mies, joka kyseli liikaa.

Hämmäläinen IT

Tupa kuudentoista DJ. Levyt lainassa jatkuvasti, eikä mies itsekään tiedä missä. Pienet kolhut eivät tätä taistelijaa pysäytä.

Koistinen JT

"Hän on soratieden virtuoosi, hän lentää matalaan. Jalka tuuppaa kiinni kaasun." Syntynyt Uazin rattiin. "Mikä ihmeen neliveto?" Jaamankankaan EK:n kiistaton valtiias.

Kukkonen JPK

Kun "Stefa" hoitaa, niin se on jämpä. Mies, joka puhuu unissaan enemmän kuin hereillä ollessaan ja etsii "haniaan" kavereiden sänkyjen alta.

Kukkonen JVK

Särmä palomies, joka heräsi lähes poikkeuksetta puoli tuntia ennen muita ja oli suorittanut aamutoimet muiden vielä nukkuessa.

Myller JP

Mies, joka ei halunnut herätä aamuisin.

Niiranen MT

Realisti (=pessimisti). Nukkui ilman peittoa ja viihtyi Jaamankankaalla paremmin kuin kasarmilla.

Saari HT

Tämä pielavelteläinen lentopalloilija olisi tehnyt mitä vain, ettei olisi tarvinnut nukkua teltassa. Tavarat jatkuvasti kateissa. "Herra häväri."

Sandell RE

"Ei kun mie luulin..." "Mie vaan aattelin..." Neitonen, josta tuli kurssin aikana lähes hyvä jätkä.

Voutilainen VVT

Tasaisen rauhallinen taistelija, joka ei avautunut juuri koskaan ja teki nakkihommia mukisematta enemmän kuin muut yhteensä.



Alarivi: Myller Jukka, Voutilainen Vesa, Niiranen Mikko, upskok Mustonen Juha, Koistinen Jarkko, Sandell Riitta.

Yläarivi: Ahonen Timo, Kukkonen Jarmo, Halonen Hannu, Saari Heikki, Hämmäläinen Ilari, Ahtonen Jarmo, Kukkonen Jere.



Tiedustelulinja

Recon

"Alussa maa oli autio ja tyhjä. Vain Jumalan henki liikkui vetten päällä. Ensimmäisenä päivän Jumala loi jalkaväen ja hymyili. Toisena päivänä Jumala loi kevyen konekiväärin ja hymyili jälleen. Kolmantena päivänä Jumala loi raskaan singon ja oli tyytyväinen. Neljäntenä päivän Jumala loi vihollisen moottoroidun jalkaväen ja pelkäsi pahinta. Viidentenä päivänä Jumala antoi jalkaväelle tiedustelun ja oli toiveikas. Kuudentena päivänä jalkaväki hautasi vihollisen ja Jumala hymyili tyytyväisenä. Seitsemäntenä päivänä Jumala ja jalkaväki lepäsivät.

Tiedustelu ei levännyt vaan viestitti tuoreita tiedustelutietoja."

Tiedustelulinjan merkityksen puolustusvoimissa voi kiteyttää yhteen lauseeseen: "Jos ei puolustusvoimissa olisi tiedustelulinjaa, ei puolustusvoimista olisi mitään hyötyä kenellekään." Linjalla saadaan PKarPr:n kovin koulutus, jonka takaavat ammattitaitoiset kouluttajat. Tästä ei voi seurata muuta kuin hyvää, ja se näkyy kaikissa meidän tekemisissämme ja tuloksissamme.

Syksyllä saimme kokea piristäviä vesistön ylityksiä ja retkiä mm. Kyykän seudulla. Lumen tultua pääsimme kohottamaan kuntoamme, joka sinälläänkin on jo huippuluokkaa, talviurheilun merkeissä, kuten hiihtämällä, pujottelemalla, syöksylaskulla ja ennen kaikkea mäkihypyillä. Lisäksi koulutuksen myötä opimme nukkumaan 20 asteen pakkasessa 80 db:n melussa silmät auki seisaallaan. Jo koulutuksen alkuvaiheessa porukka hitsautui yhteen eikä takuulla anna periksi. Ketju on niin vahva kuin sen heikoin lenkki.

Ville "Hajoo siihen" Immonen
Roudaa jimmu-kavereitaan recon tupaan ja siitäkö pojat tykkää... Käskee muiden hajota, vaikka itse on ihan palasina.

Anssi "Kela" Karvinen
Väsyneenä kertoo todella väsynttä juttua, unisaaan vielä väsyneempää. Meininki on sitten "R-R-R-Raite raite rai!"

Riku "Martti" Kananen
Martti koki suurta vapauden tunnetta AUK 1 aikana. "43 päivää vempassa ja päivääkään en vaiht... eiku en ois vempannu, jos ei ois ollu pakko."

Heikki "Skeba" Kettunen
Melko särmä taistelija. Mies, jota ei saatu hajalle, vaikka yritettiin kovasti.

Topi "Kerimäen muuli" Kokko
Muuli pakkasi kerran rinkkansa AUK:n aikana ja painoa tuli n. 60 kg. Tyhmempi luulisi, että hiljaisuuden jälkeinen lutkutus kuuluu Suomalaisen punkasta, mutta Topihan se siellä itseään rasvaa.

Jussi "Kyltsi" Kyllönen
Tuli siviilistä takaisin suoraan AUK 2:lle. Soittelee naiselleen joika paikasta ja joka asennosta. Aina kaksi kännykän akkua metsässä mukana.



Juha "Tykkimies" Pelkonen
Kaveri muistaa särmätä lahkeensa lähes joka aamu... "On miulla särmärit, mut en oo vielä kenny särmätä." Hyppäsi luonnon mäestä Kontiorannan maailmanennätyksen ja vapautti vaseman kätensä.

Jari "Testo" Penttonen
Mies, joka on vastuussa viikon yöäänestä. Myös Pikku-Patena tunnettu käivärä, joka on ihan hyvä jätkä silloin, kun nukkuu.

Olli "Oili" Pulkkanen
UK+UK+UK+UK+VLV+VLV+HV+HV+HV+UK... Myönän anottuna.

Aki "TeenageDX" Repo
Missä Repo? Sotkussa? IV:llä? Eikös sillä oo VUP-pia? Juuan ehdottomasti ylpein dexterikuski.

Juhani "TstPsv" Suomalainen
Ehdottomasti linjan söpöin jannu, jonka kädet pysyvät aina liikkeessä. Jimmu miesten kalakaveri.

Anssi "Thintti" Tiainen
Tuli härvärinä AUKista särmimmälle linjalle ja ylätti itsensäkin. Miehen löytää viikonloppuisin Rantakylän ostarilta Bronxit jalassa ja 9 millinen kourassa...YO!!!

Olli-Pekka "Fantom" Vanhanen
Joku kertoi joskus nähneensä Fantomin kassulla palveluspuku päällä. Osoittautui tornihuhuksi. Tuvasa kadonneita tavaroita voi kysellä Fantomilta, kun hän palaa UK:lta.

Jani "Iso-pate" Varis
Linjan ehdottomasti tukevin taistelija, joka pystyy pitämään kiväärilinjan kouluttajatkin kurissa.

Alarivi: Immonen Ville, Pulkkanen Olli, Tiainen Anssi, Repo Aki, Penttonen Jari, Varis Jani.

Yläriivi: Kokko Topi, Karvinen Anssi, Kettunen Heikki, Suomalainen Juhani, Kyllönen Jussi, Kananen Riku, Pelkonen Juha.



Sissiradistilinja

Numquam periculum sine periculo vincitur

Tämän kirjoitelman tarkoitus ei ole sokeasti ylistää linjamme ylivoimaisuutta, vaan antaa totuudenmukainen tai vähintäänkin mahdollisimman viihdyttävä kuva tähänastisista tapahtumista, niin peruskoulutuskaudella kuin aliupseerikoulussa.

Kesä 2001. On yksi kuumien kesien kuumimmista päivistä. Suomessa astuu palvelukseen tuhansia ja taas tuhansia nuoria miehiä ja muutamia naisia. Näistä nuorista valittiin myös Pohjois-Karjalan Prikaatin uudet sissiradistit. Valintakoheet olivat rankat, mutta onneksi sisään pääsi, jos osoitti tarpeeksi halukkuutta.

Te onnekkaita, jotka ette tiedä, tai halua tietää, mitä sissiradistit tekevät, sallikaa minun valaista teitä. Tämän vajaan puolen vuoden ajan, jonka olemme yhtenäisenä linjana olleet, olemme tutustuneet kasarmielon, tiedustelun, viestivälineiden sekä sähköttämisen monipuolisiin haasteisiin. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että taakse olemme poistuneet, metsässä olemme olleet ilman teltoja ja niiden kanssa, radioita olemme raahanneet sekä luokassa olemme kärsineet korvaluita kiduttavaa piipitystä kuunnellen.

Ja tulokset näkyvät. Erinomaista työtä koko koulutuksen suhteen tekivät kouluttajamme, luutnantit Mika Kukkonen ja Janne Suhonen, sekä ylikersantti Mikko Penttinen. Myös apukouluttajamme, alikersantti Petri Liukko, toimi särmästi koko kurssin ajan.

Aliupseerikoulu on sujunut koko linjalla mainiosti. Tätä kirjoitettaessa jo yhdeksällä sissiradistialiupseerioppilaalla on jo 40 merkin taso sähkötyksessä. Lisäksi osa linjan oppilaista on saavuttanut tasoja yleisessä avautumisessa, mistä palkintona alakerran tupien kielenkäyttöä on ryhdytty erikseen tarkkailemaan. Sotipuron ampu-maleirillä olemme kokeneet unohtumattomia tiedusteluammuntoja sekä hauskoja hetkiä veljelinjamme eli tiedustelun kanssa.

Vuodenvaihteen jälkeen linjaamme kohtaavat uudet haasteet. Muista aliupseerilinjoista poiketen emme saa ikiomia alokasryhmiä johdettavaksi. Sissiradistikoulutus kestää koko vuoden. Mitä tahansa meiltä tullaan vaatimaan, siitä me pääsemme yhteisvoimin läpi. Ja sitä yhteisvoimaa ja yhteishenkeä linjaltamme löytyy. Vaaraa ei voiteta ilman vaaraa.

Oppilas Janne Pekka Huovinen



Alarivi: Kähärä Timo Tapani, Sanchez Liam Benjamin, Lappalainen Leo Pauli Antero, Johansson Teemu Johannes, Myller Vesa Johannes, Väänänen Jarkko Aarno Juhani. Yläriivi: Puisto Mikko Tapani, Terävä Antti Heikki Matias, Tiainen Teemu Petteri, Huovinen Janne Pekka, Halonen Matti Juhani, Heiskanen Panu Juhani.

Kuvasta puuttuu Räsänen Ville Eero Antero, Riekkinen Eerik Juhani.

Matti Halonen

"Tukka lähtee vain sädehoitopotilaana"

"The" Panu Heiskanen

V*%#□! S/&%#□#! Suunnistuskakka. Mitä on sarkasmi?

Janne Huovinen

Kolme asiaa, joita ei hallitse: luistelu, hiihto ja luisteluhiihto.

Teemu "TJ" Johansson

"Johnson". "Kuka piilotti lippiksen reppuuni?"

Timo "Timppa" Kähärä

SPOL-linjan Casanova.

Antero Lappalainen

"Nyt ollaan todella lähellä..." "Lappilainen."

Vesa Myller

Avautua saa vain aiheesta. Siitä puhe, mistä puute.

Mikko "Lumppu!" Puisto

"Apua!" - "Missä PJ-teltoa?" - "Kassulla..."

Eerik "DJ Gigolo" Riekkinen

"Olisinhan minä muuten, mutta sen poikaystävä istui vieressä." "Minä tapan ne vaikka puukolla."

Ville "Räziz" Räsänen

Ylös, ulos ja lenkille. "Ei oo pakko, mutta oisko heittää yhtä röökiä?"

Liam "Padre" Sanchez

"Minä pidän oravista..." Puiston sanakirja.

Antti "The Sharp One" Terävä

Teemu "Priimus" Tiainen

"Tupa Talin, alokas Tiainen."

Jarkko "Väkivalta", "Säätö", "Vaihe", "P-90" Väänänen

Lieksan oma Quasimodo. "En lähe vempaan, tämä lähtee seitsemällä Buranalla."



Timanttisahaukset, poraukset
ja rakennuspurkutyöt

JOEN TIMANTTITYÖ OY

Lylykoskentie 9 B 10-11, 80130 Joensuu

Puh. 040-5294 810, E-mail: joen@timanttityo.inet.fi



**SÄHKÖ
SAARELAINEN OY**

JOENSUU PUH. (013) 248 2500



Uimaharjun Leipä Ky

LVI-PALVELU S. PIROINEN KY

YLÄTIE 4

82710 KOVERO

Puh. (013) 868 301



NENOSEN KANALA

TOHMAJÄRVI 0500 378 485

INTERSPORT
kesport

Kauppakatu 23b JOENSUU
puh. 120 520

AUKTORISOITU TILITOIMISTO
TIETOKATE



Siltakatu 18 (4. krs)

80100 JOENSUU

Puh. (013) 265 655, Fax (013) 255 6565

www.tietokate.fi

Sähköposti: tilitoimisto@tietokate.fi

Olemme
muuttaneet!

Tule tutustumaan uusiin
studiotiloihimme
Joensuun Tiedepuistossa

videoflame
TV • VIDEO • DVD-PRODUCTION

Länsikatu 15, 80110 JOENSUU
Puh. (013) 263 7322, Fax (013) 263 7320
www.videoflame.com

ASELIKE
SISÄAMPUMARATA

SAR

TORIKATU 33, 80100 JOENSUU
Puh. (013) 229 102, fax (013) 229 102

RAVINTOLA & PIZZAPAIKKA
NALLENPESÄ

KESKUSKATU 21,
81100 KONTIOLAHTI
PUH. (013) 732 030

VARUSMIES

Mieti palvelusaikana tulevaisuuttasi!
Autamme mielellämme!



Työvoimatoimisto
Koulutus- ja tietopalvelu
Joensuu, puh. 262 9242

KATSO www.mol.fi



Tulenjohtolinja - AUK-ristin ritarit

Eräänä perjantai-iltapäivänä me AUK 25:n oppilaat keräänyimme Kranaatinheitinkomppaniin, jonne meidät AUK I:n ajaksi eristettiin muusta koulusta. Ehkä jopa hyvä niin, sillä noiden eristyneiden viikkojen aikana muodostui lähes legendaarinen "TJ-henki". Aluksi yltiösärmiltä vaikuttaneet Savon Prikaatin oppilaatkin eli "Mikkelin miehet" saatiin sopeutumaan "reggae-linjan" menoon.

Hengenostatuksen ohessa ehdimme tutustua myös lukuisiin tulenjohton salaisuuksiin, jotka varmasti useimmista vaikuttivat alkuun täysin käsittämättömiltä. Ja vaikka hommat piti olla hoidossa, sattui kurssin kestäessä yhtä ja toista komellusta mm. aina niin mielenkiintoisten viestivälineiden kanssa. Kuten kouluttajamme yllä Kanko toivoi, saatiin asiat kurssijuhlaan mennessä kuitenkin sujumaan varsin mallikkaasti.

Tulenjohton arkeen kuului myös lukuisia koho-kohtia, joista mainittakoon vaikkapa matka Maa-sotakoulun tulenjohtosimulaattoriin ja tietysti matkaan kuuluvat pitkät iltavapaat.

Kaiken kaikkiaan nuo 109 kunnian päivää, jotka AUK:ssa vietimme, olivat kaikille varmasti mieleenpainuvaa ja mielenkiintoistakin aikaa. Siitä kuuluu kiitos myös apukouluttajillemme, eli upskok "Jalkkis" Jalkaselle ja upskok "Lepi" Lehoselle sekä alik "Rebel" Kontkaselle, joka piristi lukuisia aamujamme "syvällisellä" huumorillaan.

Suosittelena tulenjohtamista kaikille AUK:uun aikoville ja erityisesti niille, jotka haluavat ylettömän ramboilun sijasta käyttää myös päätään. Te tulevat tulenjohton oppilaat, pitäkää henkeä yllä.

Opp Turunen

Jussi Harmonen "Harmi"

Mies, joka taisteli maailmaa vastaan. Kouluttajien rakastama...?

Otto Heikkinen "Ode"

Valitti lähes aina, lähes kaikesta.

Janne Holopainen "Hollowman"

Puhuu vähän, mutta asiaa.

Matti Ikäheimonen "Ikis"

"Hei jätkät, nyt on hyvä levy! SEIS, SEIS...TANA!"

Aki Kantelinen "Kantsa"

"Lehmät!" Enemmän puhelimessa kuin palveluksessa.

Tuomas Hyvärinen "Smile"

Nauraa, tai vähintään hymyilee joka tilanteessa.

Mikko Kauhanen "Kauha"

Linjan hippi ja peaceman.

Mikko Koljonen "Vitsi, vitsi"

Noo... Leikki leikkinä.

Ville Nevanen "Neva"

Autoihin liittyvien aforismien mies!

Arto Nousiainen "Nose"

"Tapan itteni ja kaikki." Järjestyshän oli tuo...?

Jani Oinonen "Oizo"

"Haistakaa p...a!!!" Kommentti joka asiaan.

Janne Palosuo "Ball Swamp"

"Voi miten juntuimaista." Jutun antikliimaksihan on se että...?

Sami Pikkarainen "Säättäjä"

Puhuu paljon, mutta vähän asiaa, ollu kuulemma kaikkialla.

Timo Riissanen "Tipi"

Linjan ruudinkeksijä. "Ööö...reimond iibänks."

Jarkko Rosenius "Rosse"

Karkasi HV:lle aina. Lusmujen kuningas!

Mikko Savolainen "Lumppu"

Mies, jota vainoa sisäinen perkele. Kuningaslevyttäjä? "EN MÄ TAJUU!"

Ilari Syrjäjä "Sybil"

Grand old man. "Saatanan lammis, pidä joskus meidänkin puolia...!!!"

Lauri Turunen "Ventti7"

Myös haponna tunnettu, joskin tuntemattomasta syystä?

Alik Kontkanen

"En minä oikeesti tyhmä ole...!"

Upskok Lehtonen "Lebi"

"Mennään syömään järjestyksessä..."

Upskok Jalkanen "Kalkkis"
"TASKU KIINNI!"

Alarivi: Ville Nevanen, Ilari Syrjäjä, Mikko Savolainen, Lauri Turunen, Jani Kontkanen, Mikko Koljonen, Tuomas Hyvärinen, Matti Ikäheimonen, Jarkko Rosenius.

Ylärivi: Arto Nousiainen, Janne Holopainen, Jussi Harmonen, Aki Kantelinen, Sami Pikkarainen, Janne Palosuo, Jani Oinonen, Otto Heikkinen, Timo Riissanen. Kuvasta poissa: Mikko Kauhanen.





Kuninkaallinen tuliasemalinja



Alarivi vasemmalta: Niko Ahokas, Pasi Mäkelä, Hannes Parkkari, Samuli Pesu, upskok Antti Leppänen, Veli Turunen, Mika Toppinen, Alekski Hiltunen.

Ylärivi vasemmalta: Hannu Pöllänen, Petri Pirkkalainen, Jaakko Pellinen, Lasse Aavamäki, Antti Rätty, Jukka Lohilahti, Kimmo Höylä, Tatu Hämäläinen.

Kuvasta puuttuu: Tuomas Kosunen, upskok Timo Olkkonen, kers Jarkko Leppänen.

Tuliasemalinjalla aloitti 24 eliittitaistelijaa, joista 15 saapui tuolta kaukaa ulkomailta Mikkelistä eli Savon Prikaatista. Nämä 15 pimeintä jätäkää ottivat heti herran roolin AuK:ssa, yhden tyytyessä kuitenkin äidin rooliin. Alku oli yhtä häsellystä, mutta kun aikaa paloi, alkoi linjan henki kasvaa ja yhteisille sovituille tavoille opittiin nopeasti. Seitsemän särmintä kaveria lähti RuK:uun, ja se osaltaan löi tunnelman rattoisaksi. Enää ei nipotettu pikkusasioista vaan keskityttiin olennaiseen.

Yhteishenki alkoi kasvaa samalla, kun metsäoita rapsahdelti tilille. Selvitäkseen metsässä on heitinmiehen puhallettava yhteen hiileen, toisin kuin esimerkiksi tavallisen timo tiedustelijan. Ja niitä metsäoitähän muuten tuli. Laskujemme mu-

kaan lähemmäs 40 yötä tuli vietettyä erinäisissä harjoituksissa keskellä Suomen synkkiä korpia. Tuli oltua Sotinpurolla useaan otteeseen, ja kaiken kruunasi heitinmiehen unelma: päästä keran elämässään pyhiinvaellusmatkalle Rovajärvelle. Tuo ikimuistoinen keikka ajoittui marraskuun puolenvälin tietämille, ja siitä riittää kerrottavaa niin enolle kuin intiaanipäälliköllekin. Hyppättiin miehissä resiinaan ja tykeltiin Rovalle, jossa oli kylmä ja nukkua ei liiemmin saanut. Valkka pyöri yötä päivää, ja ruokaakin sai loppujen lopuksi niukanlaisesti. Kuninkaalliset heitinmiehet kuitenkin kestävät pikku vastoinkäymiset ja sen, mitä muut eivät, ja vielä paljon enemmänkin. Leiri oli rankka myös vajaan miehityksen takia, mikä johti siihen, että miehiä joudut-

tiin kuormittamaan yli inhimillisen rajan. Siitä pitää kuitenkin antaa kiitosta ja kunniaa, että heitinmieh ei sortunut kepulikonsteihin. Peliliikkeitä joutui silloin tällöin esittämään, mutta motivaatiovemppeamisesta ei voi meidän kohdalamme puhua. Vaikka tulijoukkueemme oli vajaa lähes kymmenen miestä, pelimies joutui kestäämään. Leirikokemusta on tullut paljon, ja olemmekin taatusti yhdet Suomen pätevimmistä heitinmiehistä. Aliupseerikoulusta jäi oikein positiivinen kuva, ja linjan kouluttajina toimivat miehet ovat asiantuntevia ja mukavia. Puhumattakaan apukouluttajista, jotka lienevät Skandinavian parhaat. Tervetuloa uudet kuninkaalliset!

Lasse "Aavistaja" Aavamäki
H(i)V-taistelija Ylämyllyltä. Katajan ykköstykkille joutui aina joskus huutamaan: "VIRTA PÄÄLLE, AAVAMÄKI!"

Niko "Vastaava" Ahokas
Vastaa Krh-linjasta ja koko Punkaharjusta ilman paitaa. "ÖÖRR!! Makkaraa!"

Aleksi "Säpökkäliike" Hiltunen
Linjan ja samalla koko Skandinavian säpökkäliikkeisin jätkä. Huippuajaja.

Tatu "Hämis" Hämäläinen
Linjan kovakuntoisin jamppa, prikaatin toiseksi nopein ompelija.

Kimmo "Härö" Höylä
Leirivarustus oli mitä oli. Aiheutti iskuillaan vaaratilanteita itselleen tahallaan ja muille vahingossa. Parhaiten viihtyy tusareilla eli tuskafestivaaleilla.

Tuomas "Nancy" Kosunen
AuK:n uusi Nancy. Osaa kaiken, mutta toimenkuvaan kuului leireillä sluibaillo viestimiehenä ja laskijana lämpimässä tasoteltassa.

Jukka Lohilahti
Peruspätevä gurgo Savon Prikaatista.

Joonas "Mäx Pain" Mäkelä
KRHL:n rikosajaja. Löi tiskiä parhaat lempinimet ja hauskimmat jutut.

Hannes "Ten thousand dollar man" Parkkari
Vietti historian kalleimmat iltavapaat, joille hintaa kertyi baltiarallaa 10350 mk. Mikkelin sähkökeisari.

Jaakko "Tennessee" Pellinen
Linjan hauskimmat vitsit, jotka oikeasti ovat Skandinavian huonoimpia.

Samuli "Nortti" Pesu
AuK:n tupakka-automaatti.

Petri "Texaco" Pirkkalainen
Texas-Petellä on banaanin muotoiset kivekset.

Hannu "Wahkio Lee" Pöllänen
Hävitti kaiken, kuten ryngyn. Osastopäällikkö.

Antti "Seppo" Rätty
Kova jätkä, ei valita mistään. Kovin työntekijä, nimi puhukoon puolestaan.

Mika "Moe" Toppinen
Moe isännöi Moen baaria, baari aina avoinna. Vatsa sisään Moe.

Johannes "Eazy" Turunen
Mitä muut ei tee, Eazy duz' it.

VELJ. LAITINEN OY

Jukolankatu 18
80160 JOENSUU

Puh. (013) 221 365, Fax (013) 221 366

Viihtyisää majoitusta ja virkistäviä yksilöhoitoja




Kylpylä keskellä kaupunkia lähellä luontoa!

2-hengen huone alk. 69 €/vrk (410,26 mk)
1-hengen huone alk. 54 €/vrk (321,07 mk)
Varaa ennakkoon puh. (013) 17 221

KuntoHovi
JOENSUU

Nepenmäenkatu 2, 80200 JOENSUU
Puh. (013) 17 221, Fax (013) 172 2523
www.kuntohovi.fi, email: myyntipalvelu@kuntohovi.fi



LUOTETTAVAA RAKENTAMISTA

RAKENNUSLIIKE O
ESKO TOIVANEN Y

Kauppakatu 26 A 17
80100 JOENSUU

Puh. (013) 222 480
fax (013) 222 481

PUJONVÄRI OY
TEHDASKATU 8 PL 21 70701 KUOPIO PUH.017-265 4000 FAX. 017-265 4011

Taistelua kivennäisvettä vastaan vuodesta 1990 !

JetSet Bar

Kauppakatu 35, Joensuu



**Joensuun Vanha
Apteekki**

Puh (013) 123 901
Fax (013) 123 104

NOUSUKONE
PARRUTIE 3 JOENSUU
(013) 129 777

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

DEXAL

CRAFT
SCANDINAVIA

START

The Feeling for Snow

EASTON

reebok



**Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot**

Redex-markkinointi Oy
Antti Toivola
Puh. 0400-672 113
www.berner.fi/sport

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT



JOENSUU



KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA



KONTIOLAHTI JUANKOSKI



KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN ESIKUNTA



KIIHTELYSVAARA



RÄÄKKYLÄ



TUUSNIEMI



VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA



NURMES



KITEE



RAUTAVAARA



VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA



ENDO



KESÄLAHTI



LEPPÄVIRTA



NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA



POLVIJÄRVI



JUUKA



SIILINJÄRVI



VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA



LIPERI



PYHÄSELKÄ



OUTOKUMPU



KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

